

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ

గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

ప్రధాన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక సహాయుని
కందర్ప రామచంద్రరావు
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
పోస్టూరు హైమవతిశాస్త్రి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య

సంపుటి 13 - సంచిక 4
సెప్టెంబర్ 2010
విడిప్రతి రూ॥ 10.00
సం॥ చందారూ॥ 120
3 సం॥ చందారూ॥ 350
10 సం॥ చందారూ॥ 1116

Please send drafts in favour of
**SRI VEDAMATA
GAYATRI TRUST
BUSINESS DIVISION,
HYDERABAD**

సువతి కర్మణి లోకం ప్రేరయతీతి సూర్యః

సూర్యుడు సృష్టికి ప్రాణంగా చెప్పబడింది. సూర్యుని వల్లే పృథ్విపై జీవం ఉన్నది. సూర్యునివలన మనకు ఉష్ణం, కాంతి, ప్రకాశం లభిస్తాయి. సూర్యుని ప్రకాశం సమస్త జీవరాశులలో ఉల్లాసాన్ని, ప్రాణాన్ని ఇస్తుంది. అందుకే సూర్యునికి ఇంత మహత్వం ఇవ్వబడింది. సూర్యుడు హైడ్రోజన్ హీలియం పరస్పర ప్రక్రియవల్ల ప్రచండ అగ్ని జ్వాలలతో, శక్తిధారలతో మండే అగ్నిగోళం మాత్రమే కాదు, అది సూర్యుని ఆదిభౌతిక స్వరూపం. ఆదిదైవిక రూపంలో ఆలోచనలను నియంత్రిస్తాడు, గ్రహాల అధిపతి, భావాలకు అందమైన ప్రేరణ ఇస్తాడు, జాతకంలో ఆత్మగా వెలుగొందుతాడు. ఇంకా లోతులలోకి వెళ్లే ఆధ్యాత్మిక రూపంలో ఆయన విరాట్పురుషుని జ్యోతి. సుందరమైన ప్రేరణలు ఎవరు ఇస్తారో అతడే సూర్యుడు.

సూర్యుని ఉపాసన భారతీయ సంస్కృతి యొక్క ఆధ్యాత్మిక పక్ష మూలమర్మం. ఆదిత్య హృదయం యొక్క రహస్యం తెలుసుకున్న తరువాతే శ్రీరాముని ద్వారా రావణాదృశ సంభవమయింది. పంచపాండవులు ధౌమ్యముని అందించిన సూర్యోపాసన ద్వారానే అజేయులయ్యే శక్తిని ప్రాప్తించుకున్నారు. సూర్యుని స్తుతితో ఆర్ష వాఙ్మయం నిండి ఉన్నది. ఋగ్వేదమండలి పంచమ మండలం యొక్క 81వ సూక్తంలోని మొదటి శ్లోకంలో “మహీ దేవస్య సవితుః పరిష్టుతిః” అనగా సవితాదేవత యొక్క విస్తారమైన స్తుతి మహత్తరమైనదని అర్థం. సూర్యుడే సవితా. తన సృజనాత్మక, ప్రకాశవంతమైన దివ్యమైన సౌరశక్తి రూపంలో మానవ మాత్రుని పోషించి విశ్వవ్యాప్తిగా చేసేదే సవితా. పాపనాశనం చేసే గాయత్రీ యొక్క దేవత సవిత.

పత్రిక అందనివారు ఈ క్రింది సంఖ్యలను సంప్రదించగలరు.
9032674117, 9603509900

పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వగలవనివారు క్రింది సంఖ్యను సంప్రదించగలరు. **9989659905**

మనిషి జీవనం వృక్షాల మీద ఆధారం.

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం :
సువతి కర్మాణి లోకం ప్రేరయతీతి సూర్యః 1

2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం :
మొదట నిన్ను సరిదిద్దుకో 2

3. వేదమంత్రం : సదాచరణ 3

4. వర్తమాన భారతం : అయ్యో! ఇవేమి చదువులు 4

5. బాలల భవితకు బంగారు బాట-11 :
అనాధ బాలలకు అన్నీ వాళ్ళే 7

6. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ : ప్రథమ మండలం-తృతీయ
అధ్యాయం : ముక్తిదాయకమైన మూడు ఉపాయాలు 8

7. యుగ గీత-1 : రసవద్గీత - భగవద్గీత 10

8. వ్యక్తి నిర్మాణం : పంచశీలములను అభ్యసించండి 14

9. యోగుల పావన పుణ్య పరంపర 16

10. ప్రత్యేక వ్యాసం-మాతాజీ మహా ప్రయాణాది
సందర్భంగా : నీవే మా అమ్మ 18

11. హనుమత్ కథామృతం :
స్తుతిపాత్రుడైన బాలహనుమాన్ 20

12. ధారావాహిక : భక్తిగాధ - 34
భక్తిసాధన-భవసాగర విముక్తి (అంబరీషుని కథ) 21

13. ప్రత్యేక వ్యాసం : అభీష్ట సిద్ధి కొరకు గణపతి పూజ 23

14. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి :
దేవ సంస్కృతికి మూలం గాయత్రి 25

15. వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత :
మహావీరుని అద్భుత సాపేక్షవాదం 29

16. ఆదిశక్తి యొక్క లీలా కథలు - 3 :
శ్రీ దుర్గాసప్తశతి యొక్క రహస్యం, పారాయణ విధానం 31

17. గాయత్రీమాత-24 శక్తిధారలు 16 : దుర్గ 33

18. సాధనా విజ్ఞానం : సాధన యొక్క తత్వదర్శనం 34

19. నా వారితో నా మాట : 2011-2012 (జన్మ శతాబ్ది
సం॥) ఇంకా 161 రోజులు మాత్రమే ఉన్నాయి 37

20. దేవ సంస్కృతి విశ్వ విద్యాలయం - 2 :
తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయం - 4 40

21. మనం - మన ఆరోగ్యం :
దీర్ఘ జీవనానికై మానసిక సంతృప్తం 42

22. వార్తలు 45

సద్గురు వచనామృతం

**మొదట నిన్ను
సరిదిద్దుకో**

నీలో ఉన్న దివ్యశక్తి బయటి
శక్తులన్నింటికన్నా గొప్పది అందువల్ల దేనికీ
భయపడవద్దు. నీ అంతరాత్మపై విశ్వాసముంచు. నిన్ను
సంస్కరించుకో. నీ శీలాన్ని నిర్మించుకో. హృదయాన్ని పవిత్రం
చేసుకో. నీలో సద్గుణాలను పెంచుకో. చెడు భావనలను
తొలగించు. క్రమశిక్షణతో నీలోని పాశవిక శక్తులను దైవ శక్తులకు
బానిసలను చేయి. ఇందుకై నీకు తపస్సు, సంయమనం, ధ్యానం
అవసరమవుతాయి. ఇక్కడ నుంచి నీ స్వాతంత్ర్యం
ప్రారంభమవుతుంది. త్యాగం చేయకుండా నీవు ఎన్నడూ సుఖాన్ని
పొందలేవు. త్యాగం చేయకుండా నీవు ఎన్నడూ మోక్షాన్ని
పొందలేవు. త్యాగానికి మీ జీవితంలో సర్వోత్తమ స్థానాన్ని ఇవ్వ.
మొదట నీవు మంచి మనిషిగా రూపొందు. నీ ఇంద్రియాలపై
ఆధిపత్యాన్ని సంపాదించు. సాత్విక మనసు ద్వారా అసుర
మనసుపై విజయం సాధించు. అప్పుడు దివ్య ప్రకాశం తనకు
తానుగా నీకు లభిస్తుంది. నీలో దివ్యత్యాన్ని ధారణ చేసే పవిత్రత
వస్తుంది. ఇంద్రియాలపై విజయం పొందనంతవరకు నీవు
తపస్సు, సంయమనం, ప్రత్యాహారములను అభ్యాసం చేయాలి.
అలా చేసినపుడు నీ ఉన్నతిని ఆపగలిగి శక్తి ఏదీ లేదు. అసఫలత
నీ ఛాయలకు రాదు.

(అఖండజ్యోతి ఏప్రిల్ 1954)

- అనువాదం : ఊటుకూరి సత్యనారాయణగుప్త

పండుగలు

సెప్టెంబరు 2010

- 01-09-2010 కృష్ణాష్టమి
- 11-09-2010 వినాయక చవితి
- 27-09-2010 మాతా భగవతీ దేవి శర్మ జయంతి

అక్టోబరు 2010

- 02-10-2010 గాంధీ జయంతి
- 06-10-2010 పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య
జయంతి
- 07-10-2010 మహాలయ అమావాస్య
- 27-10-2010 విజయదశమి

తన దోషాలను తెలుసుకొనకపోవడాన్ని మించిన పొరపాటు లేదు.

వేద మంత్రం
సదాచరణ

కుర్వన్నేవేహ కర్మాణి జీవీవిషేచ్ఛతగ్స్వం సమాః।
ఏవం త్వయి నాన్యథాతోస్తి న కర్మ లిప్యతే నరే ॥

- యజుర్వేదం 40/2

భావార్థం : మనుష్యుడు తన జీవిత లక్ష్యాన్ని ప్రాప్తించుకొనుటకు ఏకైక ఉపాయం సదాచరణయే. మనము ధర్మమార్గంలో నడుస్తూ నూరు సంవత్సరములు జీవించాలని కోరుకొనెదముగాక.

సందేశం : మానవ జన్మ, పునర్జన్మ రెండూ అతని కర్మ, కర్మఫలం మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి. జన్మ నుండి మరణం వరకు, శరీరమున్నంతవరకు జీవితం, జీవితమున్నంతవరకు శారీరక లేదా మానసిక కర్మ ఏదో ఒకటి చేస్తూనే ఉంటాడు. కర్మ చేయకుండా ఒక క్షణం గడుపుట కూడా అసంభవం. మానవ జీవితం కర్మ చేయుట కొరకే లభించింది. ఆ కర్మ సత్కర్మ కావచ్చు. లేదా దుష్కర్మ కావచ్చు, అది వేరే విషయం.

విజ్ఞాన సంబంధమైన, అందరికీ తెలిసిన సిద్ధాంతమేమంటే క్రియకు ప్రతిక్రియ ఉంటుంది. ప్రతి కార్యానికి ఒక పరిణామం ఉంటుంది. సమస్త ప్రపంచం ప్రకృతి నియమాలు లేదా సిద్ధాంతాల మీద నడుస్తుంది. పరమేశ్వరుని ఈ జగత్తులో అరాజకత్వంకాక న్యాయం, నియమపాలన సామ్రాజ్యమున్నది. ఈ ప్రపంచంలో లోకహిత కార్యాలు చేస్తూ నూరు సంవత్సరాలు జీవించమని మనుష్యుని పరమేశ్వరుడు ఆదేశించాడు.

కానీ అతడు లోకహితం మరచి తన స్వార్థము కొరకు పనులు చేస్తున్నాడు. తదనుసారం విచారగ్రస్త పాప కర్మల ఫలాన్ని భోగిస్తూ దారుణ దుఃఖాన్ని ప్రాప్తించుకుంటున్నాడు.

అయితే మనం ఏలాంటి కర్మలు చేయాలనే ఆలోచన తలెత్తుతుంది. ప్రపంచానికి ఉపకారం చేయుట అంటే ఏమిటి? అసలు ఎందుకు చేయాలి? పైకి మనం ప్రపంచానికి ఉపకారం చేస్తున్నాము. వాస్తవమేమంటే మనం మనకే ఉపకారం చేసుకుంటున్నాము. ఇతరుల మేలులో మన మేలు కూడా ఉన్నది. ప్రపంచపు ఉన్నతిలో మన ఔన్నత్యం కూడా ఉన్నది. ప్రతి పని చేసేప్పుడు మనకు ఈ సర్వోన్నత ఉద్దేశ్యమే ఉండాలి. ఇతరులకు సహాయం చేయడం ఒక సౌభాగ్యమని ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకుంటే, పరోపకారేచ్ఛ మన అంతఃకరణమంతా నిండి ఉంటుంది.

ఈ విధంగా చేసిన కర్మ స్వార్థరహితమగుటచే దానిని నిష్కామ కర్మ అంటారు. వాటి సఫలత లేదా అసఫలత మనుష్యుని అహంకారిగా చేయదు. దుఃఖాన్ని కలిగించదు. సఫలత కోసం కృషి పూర్తి మనసుతో తను చేయలేకపోయానని అసఫలతలో అనుకుంటాడు. దానిని రెట్టింపు పట్టుదలతో చేస్తాడు. ఈ విధంగా ఆ కర్మ మనుష్యుని కంటడు, మనుష్యుడు దానిపట్ల ఆసక్తిని కలిగి ఉండడు. అతడు కేవలం తన కర్తవ్యంగా భావించి పురుషార్థాన్ని చేస్తాడు. తనకు స్వార్థం లేకపోవుట వలన “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనే భావన బలపడుతుంది. అందరి లాభములోనే తన లాభము కన్పిస్తుంది. ప్రపంచంలోని సుఖాలు, సౌకర్యాలు తానొక్కడే అనుభవించే బదులు పరస్పరం పంచుకొని తినుటలో ఆనందం వస్తుంది. జగత్తును ఈ విధంగా త్యాగపూర్వకంగా అనుభవించుటవల్ల, తన సమస్త పనులను ఈశ్వరీయ కార్యాలలో నియోగించుటచే, ఆ కర్మలెప్పుడూ బంధకారకములు కావు. అటువంటి నిష్కామ కర్మ చేసేవారే ప్రపంచంలోని శ్రేష్ఠ నర రత్నములు. అందువలన మనుష్యుడు ఎల్లప్పుడూ అనాసక్త భావంతో త్యాగపూర్వక సత్కర్మలలో తన జీవితాన్ని సమర్పించుకోవాలి.

జీవన లక్ష్య ప్రాప్తికి ఇదొక్కటే ఉపాయం.

రోగం, శోకం, పతనం, ప్రమాదం పాపాలవల్లే సంక్రమిస్తాయి.

వర్తమాన భారతం

అయ్యో! ఇవేమి చదువులు?

చదువులు

మనం మన దేశ భావిపౌరులకు ఏవిధ వైద్య చదువునందిస్తున్నాము? ఏమి నేర్పించాలనుకుంటున్నాము? వారిని ఏ దిశవైపు తీసుకువెళ్ళాలనుకుంటున్నాము? వీనిలో విద్యాలయాలకు సంబంధించిన శిక్షణా విధానం మరియు పాఠ్యాంశములు ముఖ్యమైనవి. ఒకవేళ ఈ శిక్షణా పద్ధతి ఔచిత్యపూర్ణ రీతిలో తయారుచెయ్యబడకపోతే భావితరాలవారి వ్యక్తిత్వ వికాసము మలచబడవల్సిన రీతిలో మలచబడదు. ఇందులో పాఠ్యక్రమం (సిలబస్) మరియు పాఠ్యచర్చ(కరీకులమ్) అను రెండుగా విభజించి రెంటి వ్యవస్థకు రూపునివ్వాలి. పాఠ్యచర్చ (కరీకులమ్)కు అర్థం-ఏమి చదువవలెను? సిలబస్ అనగా అర్థం -ఎలా చదువవలెను? రెండూ వేరు వేరు అంశాలు. అయితే మన దేశంలో స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన 63 సంవత్సరాల తరువాత కూడా అంతా అస్పష్టంగానే ఉంది. ఎట్టి మార్పు విద్య లేదు. మొకాల్ నిర్ధారించి ఆవిష్కరించిన విద్యా విధానమే కొనసాగుతున్నది.

మహాపురుషులు ఏమంటున్నారు?

స్వామీ రామతీర్థలవారు ఇలా వ్రాశారు: 'శిక్షణ యొక్క అసలు ఉద్దేశ్యం - మన దేశపు ప్రాకృతిక వనరులను సముచితరీతిలో ఉపయోగించుకొనుట అనేది తెలుసుకొనుట, అసలు సినలైన శిక్షణ అనుసరిస్తే దేశం యొక్క పంటలో అభివృద్ధి ఉండాలి, గనులనుండి మరింత ఖనిజపదార్థం లభించాలి, వ్యాపారాభివృద్ధి జరగాలి, శరీరం క్రియాన్వితమవ్వాలి. మస్తిష్కం యొక్క మౌలికతలో అభివృద్ధి కనిపించాలి. హృదయం సంస్కరించబడాలి, దేశం అధిక సంఘటిత మరియు ఐక్యతా భావనలతో నిండిపోవాలి, వీటిని సమకూర్చేదే యధార్థమైన శిక్షణ'.

స్వామీ వివేకానందులవారు ఇలా అన్నారు: 'వర్తమాన సమయంలో మనం అపారజ్ఞాన భాండాారం గల ఎన్నో దేశాలగురించి వింటున్నాం. అయితే ఏమిటి? అవి వ్యాఘ్రముల వలె దయలేనివి. అనాగరికస్థాయికి చెందినవి. ఎందుకనగా ఆ దేశాల జ్ఞానం సంస్కారరూపంలో పరిణతి చెందలేదు. సభ్యత వలెనే జ్ఞానం కూడా చర్మపు ఉపరితలం వరకే పరిమితమైనది.

పౌరల పైపైన ఉన్నదాన్ని ఏమాత్రం కదిలించినా అది దుర్మార్గరీతిలో జాగ్రతమౌతుంది. మనం మన విశాలమైన దేశంలో శిక్షణ మరియు విద్య సభ్యత మరియు సంస్కృతులు కలగలిసిన వాస్తవమైన వ్యవస్థను నిర్మించాలి.

శిక్షణ ఉదరపోషణకే!

కోటి విద్యులు కూటి కొరకే అంటుంటారు. ఇన్ని వనరులు, ఇంత విస్తృతమైన జ్ఞానం ఉండి, సాంకేతిక రంగంలో క్రాంతి వచ్చినప్పటికీ శిక్షణ రంగంలో ఇంత దుర్లభి ఎందుకు ఉన్నది? నేటి చదువు కొన్ని నగరములకు -మహానగరములకు, కొన్ని వర్గాలకు మాత్రమే పరిమితమైంది. చదువులలో సంస్కృతి లోపించుటచేత అది 'పెద్దమనుషుల' నే తయారుచేస్తున్నది. శిక్షణ వ్యవస్థ ఏ ఉద్దేశ్యంతో రూపొందించబడినదో అది నెరవేరుటలేదు. చదువు ప్రతి పిల్లవాడి యొక్క దేశంలోని ప్రతి పౌరుని యొక్క జన్మహక్కు. ఆర్.టీ.ఈ. మాధ్యమంగా ఈనాడు దానికి చట్టపరమైన రూపునివ్వడం జరిగినది. కానీ చదువు దేశపు మూలమూలాలకు చేరగలిగినదా? స్వతంత్ర భారత ఆధారశిల లైన మన మహాపురుషులు రూపకల్పన చేసిన విద్యా విధానం ఇదేనా! దేని గొప్పదనము మన శాస్త్రాలలో గానం చెయ్యబడినదో అది ఈ విద్యయేనా! బహుశా కాదేమో! ఇది కేవలం బ్రహ్మ రాక్షసులను తయారుచేసే, కడుపునింపే చదువు. ఇది కడుపు నింపుకొని జీవించే విధానాన్నే నేర్పిస్తున్నది. తప్పు ఎక్కడ జరిగింది? దీనిని ఎలా సవరించాలి? అనే దానిని అవగాహన చేసుకుని కొంచెమైనా సవరిద్దాం రండి.

జ్ఞానపరంపర స్థానంలో-పరిశ్రమ రూపుదిద్దుకొన్నది

అంగ్లేయులు ఏ పాశ్చాత్య విద్యా విధానాన్ని మనమీద మోపారో దాని మూల ఉద్దేశ్యం - భారతీయ జ్ఞానపరంపరను పతనం గావించుట మరియు దేశపు గొప్పదనమును సమూలంగా నశింపజేయుట. ఇందువలన స్వాతంత్ర్యం లభించిన వెనువెంటనే భారతదేశపు ఒక నిర్బంధ శిక్షణా వ్యవస్థ వికసించుట అన్నది జరుగవల్సిన ముఖ్యమైన పని. దీనిలో ముఖ్యాంశం ఆధారభూతమైన ప్రాథమికవిద్య. 6 నుండి 14 సంవత్సరాల

పచ్చని చెట్టును నరకడం మహాపాపం.

వరకు పిల్లలందరికీ అందించబడాలి. ఈ చదువులు మన విద్యాలయాలలో అందరికీ సమానంగా లభించాలి. మన మార్గదర్శకులు, ఆనాటి నాయకులు ఈ విషయంలో పొరపాటు చేశారు. మన దేశంలో విద్య అయితే వ్యాప్తిచెందినది, కానీ అది నగరాలు, పెద్ద పట్టణాలకు మాత్రమే పరిమితమై పోయింది. ఈనాడు దేశంలో 35% మంది నిరక్షరాస్యులుగా ఉండుట అన్నది దీని పరిణామమే! అక్షరాస్యుల సంగతైనా ఏమని చెప్పేది? వారు పై చదువులు చదవలేకపోతున్నారు. హైస్కూలు స్థాయిలో కుప్పలుకుప్పలుగా పాఠశాలలు తెరువబడినాయి. వారిలో గ్రామీణ పరిధిలోని బాలబాలికలను, నిరుపేద కుటుంబాలకు చెందిన పిల్లలను చేర్చించే ప్రక్రియ కార్యరూపం దాల్చింది. కానీ ఆధారభూతమైన సౌకర్యాల కొరత వలన బడికి వెళుతున్న మహిళలు, దళితవర్గం మరియు అల్పసంఖ్యాక వర్గ బాలబాలికలు మన విద్యాలయాల పట్ల విముఖత చూపిస్తున్నారు.

జ్ఞానయొక్క ఆధునిక కేంద్రాల రూపంగా ఉన్నత విద్య కొరకు కాలేజీలను తెరవాలి. విశ్వవిద్యాలయాలను నెలకొల్పాలి. సాంకేతికపరిజ్ఞానం, వైద్య-వ్యవసాయ విజ్ఞానము నందించే గొప్ప దేశీయ కేంద్రాలను స్థాపించాలి. లక్ష్యం కొంచెం నెరవేరినప్పటికీ దీని లాభం-పాశ్చాత్య పద్ధతిలో నడిచే 'ఎడ్యుకేషన్ ఇండస్ట్రీ' కి లభించినది. ఉన్నత విద్య సాధారణ మానవుడికి దూరమౌతూవచ్చింది. మన దేశంలో చదువుకుని, పాశ్చాత్య దేశాలకు పలాయనం అయి అక్కడ స్థిరపడినవారు పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్నారు. జరిగిన గందరగోళమంతా అక్కడే ఉంది. ఆంగ్లేయుల సభ్యతలో చదువుకున్న సంపన్నవర్గీయ ఐ.సి.ఎస్., ఐ.ఎ.ఎస్. వర్గంవారు శిక్షణ యొక్క ఆదర్శాలను తారుమారుచేశారు. 1947 నుండి 1964 వరకు మౌలానా ఆజాద్ వంటి గొప్ప వ్యక్తిత్వం గల విద్వాంసుడు మనదేశపు విద్యాశాఖామంత్రిగా ఉన్నప్పటికీ మన శిక్షణా వ్యవస్థ క్రాంతికారకమైన మలుపు తీసుకోలేక పోయింది. దీనిని అత్యంత దౌర్భాగ్యమైన కాలమని చెప్పవచ్చు.

మెకాలే కుతంత్రం

ఫిబ్రవరి 2, 1835లో బ్రిటిష్ పార్లమెంట్లో మెకాలేచే ఇవ్వబడిన ఉపన్యాస సారాంశం ప్రత్యేకంగా ప్రతిఒక్కరూ తెలుసుకొని తీరవల్సిన అంశం. మనమప్పుడు ఆంగ్లేయుల బానిసలం. ఆ బానిసత్వాన్ని చిరకాలం ఎలా కొనసాగించాలి? ఈ అంశం మీద మెకాలే ఇలా అన్నాడు. 'నేను భారతదేశంలోని ప్రతీ ప్రాంతాన్ని దర్శించాను. ఒక్క బిచ్చగాడు లేదా చోరుడు నాకు మచ్చుకు కూడా కనిపించలేదు. అక్కడ బీదవారు కూడా

దానమిచ్చు విషయంలో ముందుంటారు. నేను అక్కడ అపార సంపదను చూశాను. ఉన్నతస్థాయి విలువలు అణువణువులోనూ గమనించాను. అటువంటి దేశపు పౌరులమీద మనం పరిపాలన చేయాలంటే వారి సంస్కృతీ మూలాలను - వారికి వెన్నెముక అయిన సాంస్కృతిక మరియు ఆధ్యాత్మిక సంపదమీద వేసి దెబ్బతీసినప్పుడే సంభవమౌతుంది. దీనికొరకు మనం భారతదేశపు అతి ప్రాచీన విద్యా విధానాన్ని దాని సంస్కృతినీ మార్చివేయాలని నేను తీర్మానిస్తున్నాను. విదేశీయమైనది, ఆంగ్లేయుల సభ్యతనుండి వచ్చినది; తమ దగ్గరున్నదాని కన్నా శ్రేష్ఠమైనది అని భారతీయులు ఆలోచించినప్పుడు వారు తమ ఆత్మగౌరవాన్ని కోల్పోతారు. మెల్లి-మెల్లిగా వారి సంస్కృతి, గౌరవమర్యాదలు క్షీణించిపోతాయి. వారు ఎలా ఉండాలి అని మనం కోరుకుంటున్నామో; వారు అలానే తయారవుతారు. అప్పుడది సంపూర్ణంగా మన బానిసదేశం అవుతుంది. మన ఆంగ్లేయ సంస్కృతికి అధీనమైన భృహత్తర భారతదేశం.

శాపగ్రస్తుమైన ఒక వారసత్వం

మెకాలే యొక్క తీర్మానం పలువురిచే ఆమోదించబడి శిక్షణా ప్రణాళిక మార్చబడినది. తత్ఫలితంగా 'సర్', 'రావుబహద్దూర్' వంటివి ఆంగ్ల బిరుదుల రూపంలో వెలువడినవని చెప్పనవసరం లేదు. నేటి ఐ.ఎ.ఎస్., ఐ.సి.ఎస్., ఐ.ఎఫ్.ఎస్.లు వారందించిన కోడిపిల్లలే. దేశం మొత్తంపై పెత్తనం సాగించే ఒక తరాన్ని నిలబెట్టగలిగే వేదిక రూపుదిద్దుకుంటూవచ్చింది. మనం మరింత-మరింత బానిసలుగా మారుతూవచ్చాం. ఆంగ్లేయులు ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయారు? వారు వెళ్ళలేదు. మన విద్య, విద్య సంస్థల నరనరాలలోను నిండివున్నారు. మీరు చూడాలనుకుంటే చూడవచ్చు. తప్పుడు విధానాల కారణంగా నేడు విస్తరిస్తున్న ఉన్నతవిద్య, ఈనాటి చదువులను ఒక పరిశ్రమగా మారిపోయింది. వ్యవసాయం-చదువులు పరిశ్రమగా మార్చివేశారు. వీనిలో కేవలం భ్రష్టాచారమార్గంలో సంపాదించే విధానమున్న విద్యనే చెప్పటం జరుగుతున్నది లేదా అలాంటివారే తమ పిల్లలను అక్కడ చదివించగలరు. ఇటువంటి శిక్షణ(చదువు) దేశ నిర్మాణానికి ఉపయోగపడగలదా? ఇది ఒక చెడిపోయిన మరియు లాభాలను దండుకునే తరమును తయారుచేసే పనిని చేస్తూఉన్నది. ఈ చదువుల పరిశ్రమ ఈనాడు 10 వేల కోట్ల రూపాయల ఖరీదు అయిపోయింది. ఇది ఇలాగే నిరంతరం మూడు పువ్వులు- ఆరు కాయలుగా విస్తరిస్తూపోతున్నది.

సజ్జనుని వలె వృక్షాలు పరోపకారంలో మునిగి ఉంటాయి.

చదువు-విద్య రెండింటి సమన్వయం జరగాలి

యుగ ఋషి పరమ పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య తమ రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగిస్తూనే 1937 నుండి ఇలా చెప్తున్నారు. ‘మన చదువు మరియు విద్య రెండింటి కలయిక జరుగుట అత్యవసరం. అప్పుడే సరైన మనుష్యులు, నిజమైన అర్థంలో మానవులు, మహామానవులు తయారుకాబడే వ్యవస్థ నిలబడుతుంది. విద్యను-క్రమశిక్షణ యొక్క పూర్ణత్వంగానూ; బుద్ధిని చివరి వరకు అనగా పూర్ణత్వమునకు చేర్చే ప్రక్రియగానూ పూజ్యగురుదేవులు నిర్వచించారు. విద్య లేకుండా ఏ మానవుడు పరిపూర్ణుడు కాలేడు. విద్యార్థులు-భావి పౌరులు విద్యతోపాటు సుసంస్కారాలు సమ్మిళితమైనప్పుడే జీవన సంగ్రామంలో వచ్చే సమన్వయతో యుద్ధం చేయగలరు. పూజ్యగురుదేవులు భారతదేశానికి స్వతంత్ర్యం వచ్చిన నాటినుండి ఇలా చెబుతూ వస్తున్నారు. ‘మనమందరం మునుముందుగా ఆరోగ్యం, స్వచ్ఛత, సభ్యత, శక్తివంతమైన పౌరులను తయారుచేసే విద్యా వ్యవస్థను స్థాపించుకొనవల్సియున్నది’. కానీ దురదృష్టవశాత్తు అది జరుగలేదు. దాని పరిణామమును మన మందరం అనుభవిస్తున్నాం. చదువులు కేవలం సంపన్న వర్గమునకు, భ్రష్టాచారులకు, నియంత్రణారహితంగా నైతిక విలువలతో ఆటలాడువారికి మాత్రమే పరిమితమైపోయింది. అక్కడక్కడా తమ సాహస ప్రతిభాసంపత్తితో ముందుకు సాగుతున్న వారిని చూసినప్పుడు ఆశ చిగురిస్తున్నది. కానీ అది దట్టమైన మేఘాలతో నిండిన అంధకారంలో మినుకుమినుకు మనే కొన్ని దీపపు కాంతుల అగ్విజ్వాలగా మాత్రమే వున్నది. అయితే అది దీపావళి నాటి ప్రకాశభరిత కాంతి వలె మనకు కనిపించితిరాలి.

జీవనవిద్యా కేంద్రాలు స్థాపించబడాలి

పరమపూజ్యగురుదేవులు క్రాంతిధర్మీ సాహిత్యంలో (రచన 1988-89) 15వ మహాత్మ్యపూర్ణమైన పుస్తకం - “చదువు-విద్య”. గురుదేవులు అందులో ఇలా వ్రాశారు. ‘నేడు దశదిశలనుండి ఒకే స్వరంతో గొప్ప పరివర్తన యొక్క పిలుపు-ఘోష వినిపిస్తున్నది. రాబోయే కొన్ని దశాబ్దాలలో విస్తృతమైన మహావినాశనం జరుగనున్నది, దానితోపాటు ఉజ్జ్వల భవిష్య వాతావరణం నిర్మించబడనున్నది అనే ఆశ్వాసనను మహాకాలుడు ఇచ్చాడు. నవనిర్మాణ ప్రణాళిక-యుగనిర్మాణ ప్రణాళిక మహాకాలుని ప్రణాళికే. అది నెరవేరితీరుతుంది. ఆ పరివర్తన శీలవంతులు లేక భావసంవేదనాశీలర ఆధారంగానే జరుగుతుంది. విద్య అటువంటి వ్యక్తులను తయారుచేస్తుంది. చదువు మాత్రమే దానికి

సరిపోదు. కేవలం చదువు-అక్షరజ్ఞానం అనేవి మానవులను కచ్చితంగా స్వార్థపరులుగా తయారుచేస్తాయి. అందులో విద్య సమ్మిళితమగుట అనివార్య అంశం. అటువంటి జీవనవిద్యా శిక్షణ కొరకు పూజ్యగురువర్యులు గాయత్రీ తపోభూమి మరియు శాంతికుంజ్ కార్యకర్తల శిక్షణను ఆరంభించారు. అంతేకాక జీవనవిద్యా ప్రకాశ కేంద్రంగా దేవమానవుల నిర్మాణ నిమిత్తం ఆధునిక శిక్షణ మరియు ప్రాచీన విద్యలు కలిసిన రూపంలో దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయ రూపకల్పన చేశారు. భావికాలంలో కేంద్ర-ఉపకేంద్రాలు దేశం మూలమూలల్లోనూ మరియు విదేశాలలోనూ స్థాపించబడితే ఖచ్చితంగా చదువు, సంస్కృతి, విద్యల సమన్వయరూపం జనులందరి వద్దకు చేరుతుంది. చదువులను దుర్దశనుండి తప్పించుటకు గాయత్రీ పరివార్ సంకల్పించింది. మీరూ దానికి సహకరించండి.

- అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మరాజు లక్ష్మీ రాజగోపాల్

మేధా సంపన్నులకు ఆహ్వానము

గాయత్రీ తీర్థ్, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ నందు 2010 అక్టోబర్ 22 నుండి 26 తేదీలలో జరుగనున్న ఆధ్యాత్మిక-వైజ్ఞానిక సదస్సునకు ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని మేధా సంపన్నులకు ఆహ్వానము పలుకుచున్నది.

నేటి వైజ్ఞానిక మరియు కళల విద్యల విద్యలకు ఆధ్యాత్మికతను జోడించి, మానవ జన్మకు పరిపూర్ణతను చేకూర్చుకొనెడి మార్గములో మేధావి వర్గము పయనించుటకు కావలసిన మార్గదర్శనమును పై సదస్సు ద్వారా గాయత్రీ తీర్థ్, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ అందించనున్నది. దీనిలో 300 మందికి మాత్రమే ప్రవేశము కల్పించబడును. శిక్షణా సమయములో ఉచిత వసతి, భోజన సదుపాయములు కల్పించబడును.

కావున పై సదస్సునకు పరిపాలనరంగములోని ఐ.ఎ.ఎస్, ఐ.పి.స్, ఐ.ఎఫ్.ఎస్ వారు, ఇంజనీర్లు, వైద్యులు, ఆడిటర్లు, ఆచార్యులు, ఉపాధ్యాయులు, వ్యాపారవేత్తలు, నటీనటులు, సేవా సంస్థల పెద్దలు ఆహ్వానితులు.

గమనిక:- ఆధ్యాత్మిక విలువలపై విశ్వాసమున్న వారు మాత్రమే పై సదస్సులో పాల్గొనుటకు అర్హులు. కనీస విద్యార్హత డిగ్రీ.

వివరాలకు సంప్రదించండి

శ్రీ వి. వేణుగోపాలరెడ్డి, ఫోన్ : 9949111175

స్వచ్ఛంగా ఉండడం దైవత్వానికి సమీపంగా ఉండడమే.

బాలల భవితకు బంగారు బాట-11

అనాధ బాలలకు అన్నీ వాళ్లే

గతాన్ని స్మరించుకుంటే మదర్ థెరిస్సా, కందుకూరి విరేశలింగం పంతులు, దుర్గాబాయిదేశ్ ముఖ్ లాంటి మహానుభావుల చరిత్రలు మనసుల్లో కదలాడతాయి. ఆనాడే కాదు, ఈనాడూ సమాజానికి సేవ చేయాల్సిన తపన చాలామందిలో రగులుతూనే ఉంది. కొందరు ఆచరణలో పెడుతున్నారు కూడా

సెల్ ఫోన్ లో మెసేజింగ్, ఫ్రెండ్స్ తో చాటింగ్, నెట్ లో కాలక్షేపం, అమ్మాయిలకు బీట్ లు, కాలేజీ ఎగ్గొట్టి సినిమాలు, షికార్లు, క్లబ్ లు, పబ్ లు మొదలైన వాటితో ఈనాటి యువతకు క్షణం తీరికలేకుండా పోతుంది. కానీ క్షణంగా పరిశీలిస్తే ఇది నాణేనికి ఒకవైపు మాత్రమే. రెండవవైపుకు త్రిప్పిచూస్తే సమాజ సేవలో మేమూ ఎవరికీ తీసిపోం అని కొందరు యువతీ యువకులు నిరూపిస్తున్నారు. వీరేమీ తలలు పండినవారు కాదు. వారి ఆలోచనలు మాత్రమే పండిపోతున్నాయి.

సురేశ్, ప్రేమసాయి, శేఖర్ ఈ ముగ్గురూ 7వ తరగతి నుండి స్కూల్ మేట్స్. అక్షర జ్ఞానానికి నోచుకొని అభాగ్య శిశువులను, అనాధ శిశువులను చూసి వారి మనస్సు ఆ పసివయస్సులోనే ఎంతగానో బాధపడిపోయేవి. కాని ఆవయస్సులో ఏమీ ఆలోచించలేక, ఏమీ చెయ్యలేక అలమటించిపోయారు. వారి వయస్సుతోపాటే వారి ఆశయాలు కూడా పెరుగుతూ వచ్చాయి. టెన్త్ లో విడిపోయి, మరలా ఇంజనీరింగ్ క్లాసులో కలుసుకున్నారు. వారిలో అణగారిఉన్న ఆశలు ముందుకు నడిపించాయి. పదపదమంటూ ముందుకు సాగిపోయారు. 2008 డిసెంబరులో “బాలరక్షక ఫౌండేషన్” పేరుతో ఒక సంస్థను ప్రారంభించారు. దాని ద్వారా తమ ఆశయాలను ఆచరణలో పెట్టసాగారు. పేదవిద్యార్థులను వెదికి పట్టుకోవడం వారికి పెద్ద సమస్యగా మారింది. వెంటనే స్వచ్ఛంద సంస్థలతో కలసి కొన్నాళ్లు పని చేశారు. హైదరాబాద్ జూబ్లీ హిల్స్ లోని కార్మిక నగర ప్రాంతంలో చిన్నారులకు చదువు చెప్పడం మొదలుపెట్టారు.

ముగ్గురు సభ్యులతో ప్రారంభమైన ఈ సంస్థలో ఇప్పుడు 120మంది సభ్యులు ఉన్నారు. వీరంతా ఒక ఆశ్రమాన్ని ప్రారంభించారు. సుమారు 100 మంది చిన్నారులు అక్షర జ్ఞానాన్ని పొందుతున్నారు. ఈ సంస్థ సభ్యులంతా మీసాలు నెరసినవారు కాదు, ఇంజనీరింగ్, ఎం.బి.ఎ చదువుతున్న విద్యార్థులు. తల్లిదండ్రులు వారికిచ్చిన పాకెట్ మనీతోనే ఆశ్రమాన్ని

నడుపుతున్నారు. చిన్నారులకు కావాల్సిన అవసరాలను తీరుస్తున్నారు. కొందరు కొంతమందిని దత్తత తీసుకుని వారి చదువుకు అయ్యే పూర్తి ఖర్చును భరిస్తున్నారు. కొన్ని పాఠశాలలు కూడా వీరికి సహకరించి ఉచితంగా విద్యను నేర్పిస్తున్నాయి. వీరంతా ఉదయంపూట కాలేజీలకు వెళ్లి చదువుకుంటారు. సాయంకాలానికి ఆశ్రమానికి వస్తారు. చిన్నారులతో కలసి ఆడతారు, పాడతారు. కొద్దిసేపు చదువుచెపుతారు.

ఎం.బి.ఎ చదువుతున్న విద్యార్థి అజయ్ ఆశ్రమ విద్యార్థులకు కేరీటేకర్ గా బాధ్యత వహిస్తున్నాడు. మిగతావారంతా విభాగాలుగా విడిపోయారు. ఎమర్జెన్సీ డిపార్ట్ మెంట్, ఆర్పిఎస్ వింగ్, సర్వేబృందం అంటూ బాధ్యతలను పంచుకున్నారు. ముఖ్యంగా కార్మికనగర్ ప్రాంతాన్ని ఒక యూనిట్ గా ఎంచుకున్నారు. అక్కడున్న చిన్నారులకు ప్రతి ఆదివారం సాయంత్రం 4 నుండి 6.30 దాకా చదువు యొక్క అవసరాన్ని గురించి వివరిస్తారు. సర్వేబృందం చుట్టు ప్రక్కల పర్యటించి అభాగ్య చిన్నారులను గుర్తిస్తుంది. వారి ఆసక్తిని అనుసరించి తగిన పాఠశాలల్లో చేర్చిస్తుంది. ఆర్పిఎస్ విభాగం అనాధ శిశువులను గుర్తించి ఆశ్రమానికి తీసుకుని వస్తుంది. వారిని 18 సంవత్సరాలపాటు అక్కడే ఉంచి విద్యా బుద్ధులు నేర్పిస్తారు.

ఈ ఫౌండేషన్ను నడిపించడమే కాక స్వచ్ఛంద కార్యక్రమాల్లో కూడా పాల్గొంటారు. ఎవరైనా అవసరమైనవారు వీరికి ఫోన్ చేస్తే చాలు రక్షదానం చెయ్యడానికి సిద్ధం. ఇప్పటికి 220 యూనిట్ల రక్షాన్ని పేదలకు దానం చేసినట్లు రికార్డులు ఉన్నాయి. శస్త్రచికిత్సకు అవసరమైన పేదలకు కావలసిన డబ్బును చందాల రూపంలో ప్రోగ్రామేసి అందిస్తున్నారు. 14 సంవత్సరాల ప్రియను, 9 సంవత్సరాల భార్గవిని ఈ రూపంలో ఆదుకున్నారు.

అభాగ్య, అనాధబాలబాలికలను అమ్మ, నాన్న, గురువు, దైవం అన్నీ వీరే అయి సమాజానికి ఓపినంత సేవను అందిస్తున్నారు.

**కం||నలుగురు నడిచిన బాటన
పలువురు నడువగ సరియగు ఫలితమటంచున్
పలుకుచు సేవలు చేయగ
నిలువంగవలయు కదలుము నిజముగ బాలా!**

- పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి,
14.07.2010 ఈనాడు ఆధారంగా

సత్కర్మల ద్వారానే భగవంతునికి నిజమైన పూజ జరుగుతుంది.

ప్రజ్ఞోపనిషద్ : ప్రథమ మండలం-తృతీయ అధ్యాయం

ముక్తిదాయకమైన మూడు ఉపాయాలు

సాధనారాధనోపాసనానాం తు త్రిభిరీశ్వరః
ఉపాయైర్జీవ సత్తాయాం ప్రవేశం లభతే ధృవమ్ (31)

దోషోపమ చరిత్రం చ నిర్మాతుం ప్రేరయత్యసౌ
మనుష్యమేతదాలోకానురూపం యే చలన్తి తే (32)

భక్తా అసీమ సామర్థ్యం ప్రాప్నువన్తి యథా చ తే
అశ్రమం కంచనాన్యాం తున భజన్తి మునీశ్వరాః (33)

సర్వాభ్యశ్చ దిశాభ్యస్తు వర్షతీవ తథాంజసా
సహయోగోను కూలాయాం స్థితౌ సౌభాగ్య సమ్పదా (34)

టీకా:- ఉపాసన, సాధనా, ఆరాధన అనే మూడు ఉపాయాల ద్వారా ఈశ్వరుడు జీవశక్తి (జీవిలో) ప్రవేశిస్తాడు. మనిషికి దేవోపమ చింతనలు, చరిత్ర తయారుచేసుకునేందుకు ప్రేరణ ఇస్తాడు. దీనికి అనుగుణంగా సాహసపూర్వకంగా నడుచుకునే భక్తజనులకు ఎంతటి అంతులేని సామర్థ్యం ప్రాప్తించుకుంటారంటే వారికి ఇతరుల సహాయం తీసుకునే అవసరం ఉండదు. వారికి నలువైపుల నుండి అనాయాసంగానే సహాయసహకారాలు వర్షిస్తాయి. అంటే అనుకూలమైన పరిస్థితులు, సౌభాగ్య సంపత్తులు మొదలైనవి లభిస్తాయి.

తమువాచ మహాప్రాణ్ణః శ్వేతకేతే! సమర్చనా
ప్రభుసమ్పర్కేణ వాగ్భిరుప చారోపహరకౌ (35)

సద్రుశౌః సాఘనేర్షినైః సమ్భవేత్కిన్తు తస్యతామ్
లబ్ధం దయామపేక్ష్యోయ మత్మోత్సాహీ చ పావనః (36)

టీకా :- మహాప్రజ్ఞ అన్నారు శ్వేతకేతు! ఈశ్వరునితో సంపర్కం కొరకు భజన, పూజ వంటి అనేకమైన సాధనల ద్వారా కూడా పొందవచ్చు. కాని ఆయన దయను పొందేందుకు పవిత్రతను పెంచుకోవాలి.

తథోదారమనా ఏవం పరమార్థే రతో భవేత్
సర్వేష్వాత్మాన మేవం యే పశ్యన్భాత్మని తానపి (37)

ప్రయన్తి సుఖం దుఃఖం స్వయం గృహ్ణన్తి పూరుషా
వసుధైవ కుటుమ్బం చ యేషామే తచ్చరాచరమ్ (38)

ఉదారచేత సస్వేపం మనుష్యాః సత్తయా ప్రభోః
ఘనత్వయాంతి స్వీయాభిఃసాధనా భిస్తు కర్మణామ్ (39)

టీకా :- దీనితో పాటు ఉదారమైన మనస్సు, పరమార్థంపై ఇష్టం ఉండవలసి వస్తుంది. ఎవరైతే అందరిలో తనను, తనలో అందరిని చూచుకుంటాడో, అతనికి సమస్త ప్రపంచం తన కుటుంబమే. ఇటువంటి ఉదారత వల్ల తను చేసే కర్మల వల్ల మనిషికి పరమాత్మ శక్తితో సంబంధం గట్టిపడుతుంది.

సద్భావైశ్చ సుసమ్పన్నా సత్కర్మనిరతాశ్చయే
ఆత్మానస్తుల్యరూపాస్తే జ్ఞాయాస్తు పరమాత్మనః (40)

టీకా :- సద్భావన సంపన్నులు, సత్కర్మ పరాయణ ఆత్మలు పరమాత్మతో సమతుల్యులు.

అత్మశక్తేః పూరకా తు శక్తిః సా పరమాత్మనః
ఆపేక్ష్యం బాహ్యసాహాయ్యం మహాభాగా! తతః శృణు (41)

ఏతత్సాధనయా సర్వం సిద్ధ్యత్మాని సౌమ్య తు
పరమాత్మని సమ్ప్రేతే ప్రీతాః సర్వేలమజ్ఞసా (42)

అయాచితం చ సాహాయ్యం కుర్వతే యేన చార్జితా
భక్తశ్రద్ధా విప్రప్రజ్ఞా సాధునిష్ఠా పరార్థగా (43)

జ్ఞాతవ్యం శ్రోత ఏవైతత్సామర్థ్యస్య సమాగతమ్
తస్య నాస్తి కిమప్యత్ర దుర్లభం జ్ఞాయతామిదమ్ (44)

టీకా :- హే మహానుభావ! ఆత్మబలాన్ని పెంచేది పరమాత్మ బలం. బాహ్య సహాయం కోరుకున్నట్లయితే ఈ ఒక్క సాధనతో అన్నీ సమకూరుతాయి. ఆత్మ, పరమాత్మ రెండింటిని ప్రసన్నం చేసుకుంటే అందరు అనాయాసంగా ప్రసన్నులవుతారు. అడగకుండానే సహాయం లభిస్తుంది. ఎవరైతే భక్తుని శ్రద్ధ, బ్రాహ్మణుని ప్రజ్ఞ, సాధువు యొక్క పరమార్థ నిష్ఠా ఆర్జించుకుంటే సామర్థ్యం, సంపన్నత, హస్తగతమయినట్లే. అటువంటి వానికి ఏది దుర్లభం కాదు.

అపేక్ష్యన్తే అఘానాం తు సాహాయ్యం మహతాం కిము
ఉపకర్యాల్లఘ్నుస్తాత్మా మహతః పరమాత్మనః (45)

నమ్రతగా ఉండే వ్యక్తి పెనుతుఫానులను తట్టుకోగలుగుతాడు.

తేనైవ ఘనసమ్మన్దః కర్తవ్యస్తోష్య ఏద సః
అనుకమ్పాం చ తస్యైవ ప్రాప్తం తత్క్రియతాం మనః (46)

టీకా :- చిన్నవారు పెద్దవారి సహాయాన్ని ఆపేక్షిస్తారు. చిన్నవారు పెద్దవారికి ఏమి సహాయం చేయగలరు? ఆత్మకన్న గొప్పది పరమాత్మయే. దీనితో గట్టి సంబంధం పెట్టుకుని, సంతోషపరచి, అనుగ్రహం పొందే ఆలోచన చెయ్యాలి.

ప్రాణినాం దానసేవాభిః సాధనా భిశ్చ శ్రేష్ఠతామ్
ప్రాప్యేశ్వరాత్తు సంప్రాప్తిః ప్రాణిభ్యశ్చ విభాజనమ్ (47)

సత్యా సమ్మన్నతా హ్యత్ర సామర్థ్యం చాపి విద్యతే
జీవనస్య చ సర్వస్య సార్థక్యం మాన్యతా మిదమ్ (48)

టీకా :- ప్రాణులకు దానం చేయడం, సేవ, సాధన చెయ్యడం వల్ల గొప్పవారు అవుతారు. ఈశ్వరుని నుండి పొంది ప్రాణులకు పంచినట్లడంలో నిజమైన సంపన్నత, సమర్థత, జీవన సార్థకత ఉన్నది.

ఈశ్వరే ద్రుఢవిశ్వాసా యే తే కర్మఫలస్య హి
విధానే విశ్వసన్తేవం క్రియాయా ప్రతిక్రియాః (49)

ఉత్పద్యన్తే విలంబేన తతో విచలితా న తే
సన్మార్గే ప్రస్థితానాం హి సచ్చవిశ్వాస ఈశ్వరే (50)

చిన్తయన్తి న తేనిష్ఠం భీతా నైవ విరోధినః
అసహాయా హతాశా న బలివ్యా ఈశ్వరాశ్రితాః (51)

న యాచన్తే న కామన్తే భక్తాస్తే క్షుద్రతాం నిజామ్
మహత్తాయతు యజ్ఞన్తి తత్సామ్యం ప్రాప్నువన్తి చ (52)

స్తవోపచార పణనమన్తాః కామనస్తతః
వజ్జకాస్తు ప్రకుర్వన్తి నహి భక్తాః కదాచన (53)

టీకా :- ఈశ్వరుని యందు విశ్వాసం ఉన్నవాడు కర్మఫల విధానంపై విశ్వాసం ఉంచుతాడు. అందువల్ల వారు క్రియకు ప్రతిక్రియ రావడం అలస్యమయితే కంగారు పడరు. సన్మార్గంలో నడుస్తూ ఈశ్వరుడు తమతోపాటే ఉన్నాడనే విశ్వాసంగలవారు అరివ్వాలను గురించి ఆలోచించరు, విరోధులను చూచి భయపడరు, ఏకాకిగా ఉండటానికి నిరుత్సాహపడరు. ఈశ్వర భక్తుడు అన్ని రకాలుగా బలంగానే ఉంటాడు. భక్తుడు యాచించడు, కోరికలు ఏమీ లేకుండానే తన క్షుద్రతను మహత్తుతో జోడించి అంతటివాడవుతాడు.

శ్వేతకేతు జగత్పత్ర భౌతికే దృశ్యతామయే
శరీరస్యబలం శస్త్రబలం సంఘబలం తథా (54)

బలం బుద్ధేర్ధనస్యాపి కలా కౌశలజం బలమ్
ఆత్మికే జగతి ప్రోక్తమే కమాత్మబలం త్వలమ్ (55)

తస్యోపార్జనమీశస్య భక్తిక్షేత్రే తు సమ్భవమ్
సచ్చిన్తనేన సత్కర్మం బీజస్యారోపణేన చ (56)

టీకా :- హే శ్వేతకేతు! భౌతిక జగత్తులో శరీరబలం, శస్త్రబలం, సంఘటనాబలం, బుద్ధిబలం, ధనబలం, కళాకౌశలం మొదలైన అనేక రకములైన సామర్థ్యములు ఉన్నాయి. కాని ఆత్మిక జగత్తులో ఒకే బలం ఉన్నది. అదే ఆత్మబలం. ఈశ్వరుని భక్తి క్షేత్రంలో సత్చింతన సత్కర్మల బీజారోపణ చేసి ఆత్మబలాన్ని పొందగలరు.

ఆత్మబలాతిరిక్తా తు విభూతిర్మహి జీవనే
మనుష్యస్య మతా శ్రేష్ఠ్యా, విశాలాత్మాతు యో నరః (57)

సామర్థ్యవాన్ స ఏవాస్తి, సమ్మత్యా యుక్త ఏవచ
ఉపార్జనమిదం భూక్త్యా కృత్యా సావధానతః (58)

మహాత్మాద్దేశ్య కేష్ఠేవ యోజనం మహతామిదమ్
వైశిష్ట్యం వర్తతే యేన జగత్ త్వన్మంగలం భవేత్ (59)

టీకా :- మనిషి జీవనంలో ఆత్మబలాన్ని మించిన విభూతి ఇంకొకటి లేదు. ఎవరిదగ్గర ఈ ధనం ఉన్నదో అతడు సామర్థ్యవంతునిగా భావింపబడతారు. సంపత్తికి కొదువ ఉండదు. ఆత్మబలమనే సంపత్తిని విలాసములపై ఖర్చుచేయక జాగ్రత్తగా గొప్ప గొప్ప పనులకు ఉపయోగించడం మహామానవుల లక్షణం. దీనివల్ల జగత్తు మంగళమయమవుతుంది.

జీవనం దేవతా నూనం ప్రత్యక్షం తస్య లభ్యతే
అభ్యర్థనా భిరేతత్యత్పరిణామ పరమ్పరా (60)

జీవనం నోపహారోస్తి ప్రభోః ప్రతినిధిస్తు తత్
జీవనోపాసనామూలా సిద్ధ్యతీశస్య సాధనా (61)

ప్రతిఫలం తస్యాస్తు సామన్యం కుర్వతే జనాః
అసామాన్యం ధ్వనత్యేతజ్జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః (62)

టీకా :- జీవనం ప్రత్యక్ష దేవత. ఆమెను అభ్యర్థన చేయడం వల్ల సత్పరిణామాలు అప్పటికప్పుడే ప్రాప్తిస్తాయి. జీవితం ఈశ్వరుని బహుమానం కాదు. ఈశ్వరుని ప్రతినిధి అని చెప్పబడింది. జీవన సాధన ద్వారానే ఈశ్వరుని సాధన జరుగుతుంది. ఇలా చేయడం వల్ల సామాన్య ప్రతిఫలం అసామాన్యంగా మారుతుంది.

- అనువాదం : శ్రీ మారెళ్ళ కామరాజు

సంకల్ప శక్తి అసాధ్యాన్ని సాధ్యం చేస్తుంది.

యుగగీత - 1

రసవద్గీత - భగవద్గీత

గీత యొక్క విశ్వకోశానికి సంబంధించిన పని గురుదేవులు తమ జీవితకాలంలోనే ప్రారంభించారు. ఎనభైఏళ్ళ వయసు వచ్చే సమయానికి తమ బరువుకన్నా బదు రెట్లు ఎక్కువ తూగే సాహిత్య సంపదను అందించిన పరమపూజ్య గురుదేవులు ఆ కార్యం నిరంతరం కొనసాగాలని మరియు శ్రీమద్భగవద్గీత యొక్క యుగానుకూల వివేచనని అందించాలని ఆకాంక్షించారు. ఈ కార్యం బ్రహ్మవర్చస్సు కొనసాగిస్తుంది. గురుశక్తి యొక్క ఆలోచనధార మరియు శ్రీమద్భగవద్గీత యొక్క మార్గాన్ని ఈ రెండింటినీ క్రోడీకరించి ప్రతి నెల వ్యాఖ్యానాలను అందివ్వబోతున్నాము. నేటి యుగసంధి కాలంలో మనందరికీ యుగగీత అందించే మార్గదర్శనం అనేక ఉదాహరణలు ద్వారా గీత యొక్క నిగూఢమైనటువంటి వివేచనను మన జీవితంలో అవలంబించుకునే విధానం అనే అంశాలను వ్యావహారిక ఆధ్యాత్మ భాషలో పాఠకులకు సందేశాలను అందివ్వబోతున్నాము. ఈ మొదటి అంకంలో గీత మహాత్మాన్ని వివరిస్తున్నాము.

శ్రీమద్భగవద్గీతా మహాత్మ్యంలో పేర్కొనబడిన వందన శ్లోకాలనుండి ఆరంభిద్దాం. శ్రీ కృష్ణద్వైపాయన వ్యాసుల వారి శ్రీ ముఖం నుండి వెలువడిన స్తుతి వాక్యం -

గీతాసుగీతా కర్తవ్యా కిమన్యైః శాస్త్రవిస్తారైః ।
యా స్వయం పద్మనాభస్య ముఖ పద్మద్వినీః సృతా ॥

భావం : గానం చేయగల సుందర కావ్యం గీత. గీతాగానం, మననం చేసిన పిదప ఇతర శాస్త్రాలు విపులంగా తెలుసుకోవలసిన అవసరం ఏంటి? స్వయంగా పద్మనాభుడైన శ్రీ విష్ణుమూర్తి ముఖారవిందం నుండి వెలువడిన గీత యొక్క గొప్పతనం గురించి ఎంత చెప్పినా తక్కువే.

పైన తెలిపిన స్తుతివాక్యాన్ని అర్థం చేసుకుంటే, కేవలం గీతాగానం చేయడం మాత్రమే కాదు, అర్థము, భావంతో సహా అంతఃకరణలో ధారణ మరియు మననం చేయాలని తెలుస్తుంది. గీత ఒక దర్శనం, జీవ సంజీవని. ఎన్నిసార్లు చదివినా ఒక కొత్త జీవనానికి సూత్రం లభిస్తుంది. కాబట్టి పౌరాణిక పద్ధతిలో శ్లోకాల పఠనం మాత్రమే చేయకుండా ఇది భగవంతుని వాణి అని అర్థం చేసుకుని, ఆత్మలో ధారణ చేసుకోవాలి. దైనందిన జీవనంలో

మన కార్యశైలిలో అది ప్రస్ఫుటించాలి. అప్పుడే గీతా పఠనం యొక్క లాభం అందుకుంటాము.

“సర్వోపనిషదో గావో దోగ్ధా గోపాలనందనః ।
పార్థో వత్సః సుధీభోక్తా దుగ్ధం గీతామృతం మహతే ॥”

భావం : ఉపనిషత్తులన్నీ గోవులతో సమానం. శ్రీ కృష్ణ భగవానుడు గోపాలుడై ఆ గోవులను పితుకుంటే ఆ జ్ఞానామృతాన్ని తాగేవాడి రూపంలో అర్జునుడున్నాడు. ఉపనిషత్తులన్నిటి సారమే గీత. భగవానుడు స్వయంగా యోగిరాజై అవతరించి ఈ కావ్యంలోని 18 అధ్యాయాల్లో 710 శ్లోకాలలో ఈ అమృతాన్ని అందించాడు.

కోర్టులో గీత మీద ప్రమాణం చేయిస్తారు ఎందుకంటే వేదాలు, ఉపనిషత్తులు అన్నింటి సారాన్ని గ్రహించి ఒక చోట చేర్చితే అది గీత అని విశ్వసించారు.

మొత్తం 24 అవతారాలలో రెండు అవతారాలు శ్రీ కృష్ణ భగవానుడిగా, కృష్ణద్వైపాయన వ్యాసునిగా ద్వాపర యుగంలోనే వచ్చాయి. ఇద్దరూ ‘గీత’కు సంబంధించిన వారే. శ్రీ కృష్ణుడు గీత చెప్పాడు, వ్యాసుడు దానికి కావ్యాత్మక రూపాన్నిచ్చాడు. ఇద్దరూ శ్రీ మహా విష్ణువు అవతారాలే. వ్యాస భగవానుడు మహా భారత గ్రంథాన్ని రచించాడు, అందులో భాగమే ‘గీత’ మహాభారతంలో పూర్వార్ధంలో ఆరు పర్వాలు ఉత్తరార్ధంలో పన్నెండు పర్వాలు కలిసి మొత్తం 18 పర్వాలు. మరో సామ్యం ఒకవైపు 7 అక్షౌహిణీల సేన, మరో వైపు 11 అక్షౌహిణీల సేన, మొత్తం 18 అక్షౌహిణీల మధ్య జరిగిన మహా సమరం యొక్క మహా కావ్యం మహాభారతం. ఇందులోనే గీత చెప్పబడింది. ఎందరో ఋషులు, మునులు ఆరణ్యకాలలో ఇతరత్రా ఎంతో తత్వజ్ఞానాన్ని అందించినప్పటికీ, యుద్ధమైదానంలో రెండు సైన్యాల మధ్య నిలిచి ఇవ్వబడ్డ తత్వజ్ఞానం గీత. ఇదే దీని గొప్పతనం. భారతంలోని 18 పర్వాల లాగానే గీతలో కూడా 18 అధ్యాయాలే ఉన్నాయి. వాటిని ఆరేసి అధ్యాయాలుగా మూడు ఖండాలలో విభజించవచ్చు. మొదట ఆరు అధ్యాయాలు కర్మయోగానికి సంబంధించినవి. ఏడు నుండి పన్నెండవ అధ్యాయం వరకు భక్తియోగానికి సంబంధించిన గొప్ప రహస్య వివేచన ఇవ్వబడింది. చివరి ఆరు అధ్యాయాలలో ఆధ్యాత్మికతకు

అందరి సుఖంలోనే ఉన్నది మన సుఖం.

సంబంధించిన జ్ఞానయోగ పరాకాష్ఠను చేర్చి అర్జునుడికి స్వధర్మము, యుగధర్మం యొక్క గొప్పతనాన్ని తెలియపరుస్తూ సమర్పణతో ముగించబడ్డాయి. నిజానికి గీతలో అనేక చోట్ల కర్మ-భక్తి-జ్ఞానాలు త్రివేణి కూర్చబడి ఉన్నప్పటికీ, మొత్తం అధ్యాయాల దృష్టిలో చూస్తే అవి పైన తెలిపిన విధంగా విభజించబడతాయని చెప్పబడింది.

గ్రంథకారుడి మహిమను జోడించడం వల్ల గ్రంథం యొక్క వైశిష్ట్యం తెలుస్తుంది. గ్రంథానికి జన్మనిచ్చేవాడు గ్రంథకారుడు. గీతలో ఎప్పుడూ కృష్ణుడితో కలిపి అర్థం చేసుకోవాలి. అప్పుడే శ్రీమద్భగవద్గీతా మర్మాన్ని తెలుసుకోగలుగుతాం “వినోబా భావే” గీతను “గీతాయి” అని పిలిచేవారు. మరాఠీ భాషలో అమ్మని ‘తయి’ అని పిలుస్తారు. గీతాయి అంటే గీత మాత. వారి ప్రకారం కష్టంలో ఉన్నా, దుఃఖం కలిగినా గీతాయిని శరణు వేదాలి. గాంధీ గారు కూడా గీతను తమ తల్లిగా భావించేవారు. ఎప్పుడు ఏ సమస్య వచ్చినా నేను నా తల్లి వడిలోకి చేరతాను, సమాధానం నాకక్కడే దొరుకుతుంది. అందుకే గీతను రచించిన, జన్మనిచ్చిన గ్రంథకారుడు, వక్త, అయిన శ్రీకృష్ణుడిని కూడా తెలుసుకోవాలి. అని మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పబడుతోంది. కృష్ణుడిని అర్థం చేసుకోకుండా గీతని అర్థం చేసుకోలేము.

గ్రంథకారుడు, యోగాన్ని ఉపదేశించిన శ్రీ కృష్ణుడే జగద్గురువు.

**వసుదేవసుతం దేవం కంసచాణూర మర్దనం ।
దేవకీ పరమానందం కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్ ॥**

శ్రీ కృష్ణుడు సంపూర్ణ జగత్తుకే గురువు. ఎందుకంటే ఈ యుగానికున్న సమస్యలన్నింటినీ పరిష్కరించాలి అనే విరాట్ సంకల్పంతో అవతరించారు. ఎన్నో రకాలైన సమస్యలు, రాష్ట్రీయ, జాతివాద, ధార్మిక, ప్రాకృతిక, జగత్సంబంధమైనవాటన్నింటికీ ఆయన “సంభవామి యుగే యుగే” అన్నారు. ధర్మాన్ని సరైన రీతిలో స్థాపించటానికి నేను ప్రతి యుగంలోనూ అవతరిస్తాను. ప్రతీ యుగానికీ అవతారం అవసరం. ఈ కార్యాన్ని పూర్తి చేయడానికీ శ్రీకృష్ణుడు ఆ యుగంలో జగద్గురువై అవతరించాడు. ఆ శ్రీకృష్ణుడినే మహాయోగి, యోగిరాజు అంటారు. శ్రీ కృష్ణుడి ఈ గొప్పతనమే గీతలో స్పష్టమౌతుంది.

1969, ఆగస్టు అఖండ జ్యోతి పత్రికలో గురుదేవులు ‘అవతార’ ప్రక్రియ గురించి వివరిస్తూ “అవతారుని ప్రక్రియ లక్ష్యం జనమానసంలోని అవాంఛనీయతను ఎదుర్కొనడమే. ఇదే

అవతారుని వాస్తవిక స్వరూపం ఈశ్వరీయ శక్తులు ఆలోచనా ప్రవాహంగా, కార్యప్రవాహంగా అవతరించి తత్కాలీన సమాజం యొక్క సమస్యలకు సమాధానం ఇస్తాయి”. పరమపూజ్య గురుదేవులు కూడా జగద్గురుస్థాయి అవతార చైతన్యంతో ఈ భూమి మీదకొచ్చారు. జ్ఞాన, కర్మ, భక్తి, నీతుల మీద ఉపదేశాలే కాక, ఉపాసన సంబంధించిన అనేకానేక కారణాలను విశదీకరించి, వాటిని యుగధర్మంతో జోడించి, ఆరాధనగా, విశ్వబ్రహ్మాండ సేవాసాధనగా ఒక విరాట్రూపాన్ని అందించారు. ఆసురీ చింతనను రూపుమాపడానికి విచారక్రాంతి అభియాన్ ద్వారా ఒక విస్తరమైన జ్ఞానయజ్ఞ సంరచన గావించారు. అన్నిటికన్నా ముఖ్యమైన విషయం గాయత్రిని, యజ్ఞాన్ని సర్వజనులకు అందించారు. ఒక అవతారం స్థాయి, జగద్గురు స్థాయి చైతన్యం మాత్రమే ఈ కార్యాలను నిర్వర్తించగలవు. గురుదేవులు ఇలా అనేవారు “ప్రతి అవతారం ఆ కాలంలోని వికృతులను నిర్మూలించడానికి నేతృత్వం వహించినప్పటికీ, వారి వెంట అపారమైన జనశక్తి ఉంటుంది. ఆసురుల సమగ్ర వధ చేయగల సామర్థ్యం చండీ రూపమైన జనశక్తికి మాత్రమే ఉంది”. ఆసురత్వం యొక్క సమగ్ర వధ అన్న విషయంపై ధ్యాన పెట్టాలి. సమగ్రంగా కాకుండా కొద్దిగా ఆసురత్వం నశిస్తే అది మళ్ళీ జీవించి అందరిపై హాని చేయగలదు. అందుకే ఆ మూలాగ్రం ఆసురత్వం నశించి తీరాలి. గురుదేవులు ‘**లాల్ మషాల్**’ క్రింద ఒక విశాల జన సముదాయాన్ని చిత్రించారు. దాని ద్వారా సమగ్ర క్రాంతి యొక్క రూపురేఖలను విశదీకరిస్తూ ఆలోచనా సమర రూపంలోని మహాభారతం ద్వారా నవయుగం ఆవిర్భవిస్తుందని తెలిపారు. 1969 ఆగస్టు అఖండ జ్యోతి ప్రతిని పూర్తిగా విచార క్రాంతికి అంకితం చేసారు. అందులో వారు వ్రాసిన విషయాలు “పార్థుని సారథి అనుభవిస్తున్న గుబులు ఇప్పుడు స్పష్టంగా కనబడుతోంది. అర్జునుడి వైకల్యాన్ని సంతప్త హృదయాన్ని చూసి ఆయనెంత కలత పడ్డాడన్నది ఎవ్వరూ తెలుసుకోలేరు” ఈ మాటలు గమనిస్తే, ఇక్కడ పార్థసారథి, శ్రీ కృష్ణ భగవానుడు పరమపూజ్య గురుదేవులు; మనమందరరమూ ఆయన ప్రజ్ఞాపరిజనులం అర్జునులం. మనమంతా జీవించే క్షుద్రస్థాయి జీవితం చూసి వారెంత వ్యధను అనుభవిస్తున్నారో అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఈ దృష్టితో మనం గురుదేవులు అందించిన ఈ గీతా సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి.

జగద్గురు శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పిన ఈ గీతని ‘భగవద్గీత’ అన్నారు. అందుకే మొత్తం గీతలో వారు చెప్పిన శ్లోకాలొచ్చినప్పుడు, ‘శ్రీ

శుభ సంకల్పం దేవత. ఆశుభ సంకల్పం అసురుడు.

భగవానువాచ' అని వస్తుంది. ఎక్కడా శ్రీ కృష్ణుడని కాని వాసుదేవుడని కాని చెప్పరు. మహాభారతంలోని మహానమరంలో భగవద్భావంతో, పరమాత్మ చైతన్యంలో ప్రతిష్ఠితమై, యోగస్థుడై అర్జునుడికిచ్చిన సందేశమిది. అందుకే దీనిని భగవద్గీత అన్నారు. శ్రీకృష్ణుడే అనుగీత, పాండవగీత, ఉద్ధవగీత చెప్పినప్పటికీ వాటిని శ్రీ మద్భగవద్గీత అని అనరు. మహాభారత యుద్ధంలో ఉపదేశించిన గీత వల్ల అర్జునుడి చిత్త వైకల్యం పోయి, శాంతిని పొందాడు. యుద్ధం అయిపోయిన తరువాత అతను కృష్ణుడిని ఈ విధంగా అడిగాడు. "అప్పుడు యుద్ధ భూమిలో ఉన్నందువల్ల నేను పూర్తిగా అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఆ గీతను విందామనుకుంటున్నాను" అప్పుడు కృష్ణుడు అనుగీతను ఉపదేశిస్తాడు. స్వర్గారోహణ చేసే ముందు పాండవులకి ఉపదేశించింది పాండవ గీత. ఉద్ధవునికి కృష్ణుడు ఉపదేశించింది ఉద్ధవగీత. భాగవతంలోని పన్నెండవ స్కందంలో ఇది ఒక భాగం. ఈ మూడు గీతల్లోనూ కృష్ణుడు ఒక వక్తగా మాత్రమే వ్యవహరించాడు. కాని భగవద్గీత మాత్రం పరమాత్మ చైతన్యంతో చెప్పబడింది. కాబట్టి అది అంత గొప్ప గ్రంథమైంది.

పరమపూజ్య గురుదేవులు కూడా జీవితాంతం వ్రాస్తునే ఉన్నారు. అఖండ జ్యోతిలో వారు చెప్పిందంతా యోగస్థితిలో, పరమాత్మ చైతన్యంలో ప్రతిష్ఠించుకుని చెప్పింది. కాబట్టి వారి వాఙ్మయాల్లో, అఖండ జ్యోతిలో చెప్పిన ప్రతి వాక్యము ఈ యుగానికి గీతతో సమానం. ఆయన చెప్పేవారు కూడా, "నేను వ్రాయను, నా పైన భగవత్-దైవీ చైతన్యం దిగి, అదే రాయిస్తుంది."

"కృష్ణం వందే జగద్గురుం" అన్నారు. ఈ జగత్తుకి ఉన్న సమస్యలను పరిష్కరించగలవారే జగద్గురువు అవుతాడు. ఈ కాలంలోని సమస్యలకు తన ఆచరణ తపోక్రియలతో తన ఆధ్యాత్మిక శక్తిని ఉపయోగించి, పరిష్కరించి, ఇతరులకు నమూనాగా నిలిచిన వారే జగద్గురువు అని సంబోధనకు తగినవాడు. శ్రీ కృష్ణుడు చిన్నప్పుడే బకాసురుడ్ని పూతననీ వధించి, గోవర్ధనాన్ని ఎత్తి, గోపాలురందరినీ రక్షించి, సాందీపముని కుమారులకు ముక్తిని ప్రసాదించి, సమాజంలో అవాంఛనీయ తత్వాలు ఎదగకుండా, కంస-చాణూరులను సైతం వధించాడు. జీవితాంతం వారి లీల కొనసాగింది. సమాజంలో ప్రజలను రక్షించడమే వారి లక్ష్యం. తనకు ఇష్టమైన రాజసూయ యాగంలో వచ్చిన అతిథుల కాళ్ళు కడిగి, ఆ స్థాయి వ్యక్తి, అహంకారాన్ని ఎలా అణచుకోవాలనే శిక్షణనిచ్చారు. అందుకే

అగ్రపూజ చేయాల్సిన సమయంలో భీష్మ పితామహుడు వాసుదేవుడినే ఆహ్వానిస్తాడు. కర్మయోగి అయిన శ్రీ కృష్ణుడే జగద్గురువు కాగలడు, మరెవరూ కాదు.

గీతలో శ్రీకృష్ణ భగవానుని మరో గొప్పతనం కనిపిస్తుంది. ఆయన భక్తవాత్సల్యం. గీతలో ఆయన అనేకసార్లు చెప్పారు "మామేకం శరణం వ్రజ" "నమే భక్తః ప్రణశ్యతి" "మయ్యర్చిత మనో బుద్ధిః ర్యోమద్భక్తః సమేప్రియః". నా భక్తుడ్ని నేను రక్షిస్తాను, అందరికన్నా ఎక్కువ స్నేహం చేశాను. మహాభారత యుద్ధం అయిపోయిన తరువాత సన్నివేశం ధర్మరాజు కృష్ణుడిని కలవడానికి వెళతాడు. ఆయన తన అంతఃపురంలో ధ్యానం చేసుకుంటున్నాడు. అయ్యేంత వరకూ ధర్మరాజు వేచి ఉండి, ఆ పైన బైటకొచ్చిన కృష్ణుడిని ప్రశ్నిస్తాడు. "దేవా! నీవు స్వయంగా పరమాత్ముడవు. మరి నువ్వు ధ్యానం చేయాల్సిన అవసరం ఏంటి" నేను నా భక్తుడైన భీష్మ పితామహుడ్ని ధ్యానిస్తున్నాను. ఆయనిప్పుడు అంపశయ్యపై పడుకుని ఉన్నాడు. ధర్మానికి, నీతికి బద్ధుడై ఉండడం వల్ల, ఏమి చేయలేని వివశతతో అర్జునుడిని తనపై బాణాలు వెయ్యమని చెప్తాడు. భీష్ముడు వివశుడై యుద్ధం చేసినప్పటికీ, లోపల కృష్ణుని పరమాత్మభావానికి అనురక్తుడై ఉన్నాడు. భీష్ముడు అంపశయ్యపైన శ్రీ కృష్ణుడినే ధ్యానిస్తూ తన కష్టాన్ని దిగమింగుతున్నాడు. ఎంతటి విలక్షణమైన విషయం. తన భావాలను భగవంతుడికి అర్పించినవాడికి, స్వయంగా భగవంతుడే భక్తుడై, ధ్యానిస్తూ స్మరిస్తూ ఉంటాడు, రక్షిస్తూ ఉంటాడు.

పరమపూజ్య గురుదేవులు కూడా ప్రేమ మహాసాగరులు. గురువుగారు నివశించే గది వెనుక ఒక గోశాల ఉంది. ఎప్పుడైనా ఆవునూ, దూడనూ వేరుగా చేస్తున్నప్పుడు ఆవు పడే వ్యధను చూసి వారి కళ్ళు చెమ్మగిల్లేవి. అశ్రువులు రాలేవి. అఖండ జ్యోతిలో ఇలా వ్రాసారు "దూడనుండి వేరైన ఆవు యొక్క బాధ, వ్యధ, వేదన చూసిన వారికి కానీ, విన్నవారికి కాని, ఆవు కన్నా ఎక్కువ భావనా సంపన్నుడైన మోహం, మమతలు నిండిన వ్రాణి అయిన మనిషి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో సునాయాసంగా అర్థం చేసుకోగలరు. మమత, ఆత్మీయత, స్నేహం, సద్భావనలు పక్కవారి కంటే కాస్త ఎక్కువ ఉండటమే నా వివశత. ఈ అంశమే నన్ను ఏడిపిస్తుంది. పరమహంసలకు ఈ వ్యధ తట్టుకుని, సహజంగా ఉండడానికి కావలసిన సామర్థ్యం ఉండచ్చుగాక, కాని మనస్సు వశంలో లేనివారు బీదవారే". ఈ ప్రేమ, ఆత్మీయత, భక్తవాత్సల్యం, పరమపూజ్య గురుదేవులకు కూడా శ్రీ కృష్ణుడితో సమాన స్థాయిని కలిగిస్తాయి.

ఒక చేతిలో ధర్మాన్ని, మరో చేతిలో పురుషార్థాన్ని ధరించు.

యుద్ధం అయిపోయిన తరువాత పాండవులకు తత్వజ్ఞానం, రాజధర్మం ఉపదేశించవేయడానికి శ్రీ కృష్ణుడు పాండవులతో కలిసి అంపశయ్యపై పడి ఉన్న భీష్ముడి దగ్గరకి వెళ్ళాడు. “మీకన్నా గొప్ప ఉపదేశకుడు ఎవరుండగలరు?” అని భీష్ముడు ప్రశ్నించాడు. “మీరు నాకు కీర్తిని ప్రసాదించాలనుకున్నారు కాని శరీరం రక్తసిక్తమై ఉంది, మనస్సు నిలకడగా లేదు, నేనేం చేయగలను” అన్నప్పుడు కృష్ణుడు, ఆయన శిరస్సుపై చేయి నిమిరి “నిన్ను యోగస్థుణ్ణి చేశాను. ఇక వేదన ఉండదు.” అన్నాడు. భీష్ముడు ఉపదేశించిన తరువాత భారతంలోని మొత్తం వర్షాన్ని “శాంతిపర్వం” అంటారు. భక్తవత్సలుడు ఇలాగే తమ శిష్యులపై కృప చూపిస్తారు.

శ్రీ కృష్ణ భగవానుడి జీవితం అనంతంగా విస్తరించింది, అతివ్యాపకమైనది. స్వామి వివేకానందుని మిత్రుడు స్వామి రామకృష్ణానంద మహారాజ్ (శివమహారాజ్), “ప్రోఫెట్, ద కింగ్ మేకర్” అనే పుస్తకాన్ని వ్రాసారు. ఇందులో శ్రీ కృష్ణుని జీవిత కోణాలన్నిటి వివరణ ఉంది. రాజులందరినీ సింహాసనం మీద అధిరోహింపచేసి, స్వయంగా ఎప్పుడూ రాజు కాని అవతారం శ్రీ కృష్ణుడిది మాత్రమే. గీతలో భగవంతుడు, “జన్మకర్మ చ మే దివ్యం” నా జన్మలు, కర్మలు అన్నీ అతి పవిత్రమైనవి, అలౌకికమైనవి అని చెప్పారు. ఈ కోణాలన్ని ఆయన బాల లీలలను మొదలుకొని భక్తవత్సలుడైన యశోదా నందనుని నుండి గోపికలతో, గోపబాలురతో ప్రేమగా ఉండే రూపం వరకు కనిపిస్తాయి. ఇటువంటి విలక్షణమైన సామ్యం గురుదేవుల జీవితంలో కూడా కనిపిస్తుంది.

ఎక్కడ మంచి గుణాలు కనిపించినా శ్రీ కృష్ణ భగవానుడు వాటిని గౌరవించాడు, వాటిని పొడగకుండా ఉండలేదు. దుర్యోధనుడి పట్ల కర్ణుడి స్నేహాన్ని ప్రశంసించాడు. యుద్ధంలో కర్ణుడి కౌశలాన్ని చూసి ప్రశంసించాడు. భగవంతుడు స్థాయి మనిషికి ఈ గొప్పతనం ఉంటుంది. మహాభారతంలో భగవంతుడు అర్జునునికి సారథిగా వ్యవహరించాడు. సారథి అంటే మనస్సు యొక్క చుక్కానిని దేవుడి చేతులో పెట్టడం. ఈయనకి మరో పేరు ‘ఋషీకేశ’. ఋషీకేశ్ అంటే ఇంద్రియాలు, ఈశ అంటే స్వామి, ఇంద్రియాల (అంతఃకరణాల)కు స్వామి అన్నమాట. ఈ రూపంలో ఆయన్ని మనం ప్రతిష్ఠించుకోగలిగితే, జీవితనాకకు సారథిగా చేసుకోగలిగితే ఎక్కడా ఎటువంటి కష్టం ఉండదు, కాని అందుకు మనం అర్హునుడిగా మారాలి. అర్హునుడు అనే శబ్దం రిజ-న అనే పదాలనుండి పుట్టింది, అంటే వంకర్లు లేకుండా. అర్థం కాకపోతే

నిర్మోహమాటంగా, “నేను శిష్యభావంతో నిను శరణ వేడుతున్నాను. నాకు నా కర్తవ్యమును బోధించండి,” (శిష్యస్నేహం సాధిమాం త్వాం ప్రసన్నమ్) అని అడుగుతాడు. మనస్సులో ఉద్భవించిన ఈ భావం వ్యవహారంలోకి, ఆచరణలోకి దిగితే, అప్పుడు భగవంతుడి యొక్క గీత సందేశం మొదలౌతుంది. శరణాగతి, సమర్పణ, ఇదే గీత యొక్క మర్మం. భగవంతుడు అర్జునుడికి చెప్పింది, మనం తెలుసుకోవలసిందల్లా, అహంకారము, కర్మఫల త్యాగము.

శ్రీ కృష్ణుని వ్యక్తిత్వం అర్థం చేసుకుంటే తప్ప వారి యొక్క మళ్ళీ మళ్ళీ అవతరిస్తారని ఈ ఆశ్వాసనను (సంభవామి యుగే యుగే) అర్థం చేసుకోలేము. అప్పటి మహాభారతం కన్నా ఇప్పటి మహాభారతం ఇంకా పెద్దది. గీత ఇప్పటికీ యుగానుకులమే. పరమపూజ్య గురుదేవులు అందించిన సూత్రాలు, జీవన విద్యకు సంబంధించిన నిర్దేశాలు అన్నీ భగవద్గీత యొక్క సంస్కరణ మాత్రమే. కాబట్టి గీతా విశ్వకోశం యొక్క విరాట్ వ్యాఖ్యను తెలుసుకునే ముందు, శ్రీ కృష్ణభగవానుని మరియు గురుదేవుల వ్యక్తిత్వము, వారి కర్తవ్యమే కాక, జీవితంలోని అన్ని కోణాలను, పక్షాలను తెలుసుకోవాలి. మనము అర్హునుడిగా మారగలిగితే గీత, రోమ రోమాల్లోనూ, ప్రతి శ్వాసనుండి పలుకుతుంది.

(వచ్చే సంచికలో అర్జునుడి విషాదం గురించి తెలుసుకుందాం)

అశ్వినీ వారి విశిష్ట సేవ

పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది కార్యక్రమాలకు దోహదపరిచేందుకు, ఇంటింటికి గాయత్రీ మంత్రమును తీసుకువెళ్ళేందుకు అశ్వినీ హెయిర్ ఆయిల్ వారు వారి వంతు కృషి చేస్తున్నారు. ఇందుకొరకు ‘గాయత్రీ మంత్ర లేఖనం’ పుస్తకాలను 100 మి.లీ. అశ్వినీ హెయిర్ ఆయిల్ బాటిల్ కొన్నవారికి ఉచితంగా అందిస్తున్నారు. 4 లక్షల పుస్తకాలను ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 2010 సెప్టెంబరు నెలలో పంపిణీ చేసేందుకు పనిని ప్రారంభించారు. ఆదరణీయ డా॥ ప్రణవ్ పండ్యాగారు శాంతికుంజ్ లో గాయత్రీ మంత్ర లేఖన పుస్తకమును లాంఛనంగా ఆవిష్కరించారు. అశ్వినీ వారు చేపట్టిన బృహత్ కార్యక్రమానికి అభినందనలు. ఈ ప్రణాళిక ఇతరులకు మార్గదర్శనం అవుతుందని ఆశిస్తున్నాము.

తల్లిని మించిన దైవం లేదు.

వ్యక్తి నిర్మాణం

పంచశీలములను అభ్యసించండి

ప్రాచీనకాలంలో ప్రతి ఒక్క సాధకుడు ఆరంభములో యమనియమములను సాధన చేయవలసి వచ్చేది. అందులో సత్యం, బ్రహ్మచర్యము, అహింస, అస్తేయము, అపరిగ్రహము మొదలైనవాటిని అనివార్యంగా సాధన చేసేవారు. ఆ కాలంలోని సామాజిక వాతావరణంలో అవి సర్వసాధారణమై ఉండవచ్చును. కానీ ప్రస్తుత స్థితిలో అలా కనిపించుట లేదు. ఇప్పుడైతే వ్యవహారిక పంచశీలములు అలవాట్లలో సమ్మిళితం చేయగల్గినా కూడా పని జరిగిపోతుంది. శ్రమశీలత, మితవ్యయం, శిష్టత, సువ్యవస్థ మరియు సహకారమనే పంచశీలములు మన క్రియాకలాపాల్లో కలిసిపోగలిగితే ప్రాచీన కాలంలో చేసిన తపస్సాధనకు సమానమైన సాధనాత్మక సాహసమౌతుందని అనుకోవచ్చును.

1. శ్రమశీలత : సోమరితనము, నిర్లక్ష్యం, విలాస జీవితం, ఆడంబరము మొదలైనవాటి కారణంగా మనిషి లంచగొండిగా తయారయ్యాడు. తమ శక్తిలో నాలుగవవంతు కూడా ఉత్పాదక శ్రమలో నియోగింపబడుట లేదు. సోమరితనములో శారీరక, మానసిక అసమర్థత పెరుగుతుంది. ఆర్థిక మరియు అన్ని ఇతర ప్రగతి ద్వారములు మూసుకుపోతాయి. శ్రమ లేకుండా శరీరము రోగరహితముగా, శక్తివంతంగా ఉండదు. శ్రమ లేకుండా ఉత్పాదన కూడా సంభవం కాదు. స్త్రీ, పురుషులు శ్రమ చేయకుండా ఉండుటలోనే గొప్పదనముందని అనుకొనుట, పనిదొంగలుగా, తక్కువ శ్రమతో అధికాధిక లాభం పొందాలనే ప్రవృత్తులు కలిగిఉండటమే సమాజము వికలాంగిగా తయారవుటకు కారణము.

ఈ భయానకతనర్థము చేసుకుంటూ తగిన సమయమునకు తత్పరత మరియు తన్మయతతో నిండిన పరిశ్రమతో దినచర్యను ఏర్పాటు చేసుకోగలిగితే అనేక సత్పరిణామములు లభిస్తూ ఉండగలవని తెలుస్తుంది.

2. మితవ్యయము : అపవ్యయం నేటి రెండవ శాపము. దుర్వ్యసములు, ఫ్యాషన్ మరియు ఆభరణముల వంటి ఆడంబరముల కొరకు ఎంత సమయం మరియు డబ్బు ఖర్చు అవుతుందో, మరి దానిని మిగుల్చుకోగలిగితే మనకు మరియు

ఇతరులకు ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. నిరర్థకమైన ఖర్చులకు అంతమే లేదు. దానిని ఎంతవరకైనా చేయవచ్చును. దానిపై తీవ్రమైన కోరిక ఎప్పుడైతే పెరుగుతుందో దానిని తీర్చుకొనుట సాధారణ శ్రమ, కౌశలమునకు సాధ్యమే కాదు. అప్పుడు నమ్మకద్రోహము, దుర్మార్గములను ఆశ్రయించనిదే పని జరగదు. ఈ ధన ప్రదర్శన వలన ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా మంచి సన్మానములు లభించవచ్చునేమో కాని ఇప్పుడు మాత్రం దాని వలన ఈర్ష్యమాత్రమే పుడుతుంది. ఫలితంగా వారికి నకలుగా తయారుగుట లేక వారిని నీచంగా చూపించే ప్రతిక్రియ కనబడుతుంది. ఉదారతను చరితార్థము చేయటం అపవ్యయమునుంచి కొంత మిగిలినప్పుడు మాత్రమే కదా.

3. శిష్టత : శిష్టత అనేది సభ్యత యొక్క ఆధారశిల. మరియు అమర్యాద, అసభ్యత యొక్క అన్నింటి కంటే చెడు ప్రతిక్రియ. ఇతరులపట్ల అగౌరవము మరియు తన అహంకారము కలయిక వలననే ఎంత గర్వము పెరుగుతుందంటే వ్యక్తి యొక్క గౌరవము తగ్గుతుంది. సభ్యత, మధురమైన వినయము సజ్జనోచితమైన వ్యవహారము యొక్క ప్రముఖ చిహ్నము. ఈ రకమైన ప్రవర్తన పెద్దలయెడలనే కాక చిన్నవారి యెడల కూడా ఉండాలి.

“వినయము వెల చెల్లించకుండానే లభిస్తుంది. కాని దానితో అన్నింటిని కొనవచ్చును” ఈ వాక్యము చాలా మహత్వపూర్ణమైనది. వినయము కలిగున్నవారి ఇంటిలో కలహములు ఉండవు. స్వర్గము వంటి వాతావరణము ఏర్పడుతుంది. వినయము కల వ్యక్తికి మిత్రులు సహచరులు పెరుగుతూ ఉంటారు. మరి అసభ్యమైన వ్యక్తికి తనవారే పరాయివారవుతారు. జీవిత సాఫల్యంలో వినయము యొక్క పాత్ర అసాధారణం.

4. సువ్యవస్థ : సువ్యవస్థ యొక్క తాత్పర్యము, తన సమయం, శ్రమ, మనోయోగము, జీవనక్రమము, శరీరము, సామర్థ్యము మొదలైన అన్ని సంబంధిత క్రియాకలాపాలను సవ్యముగా వినియోగించుట. వాటిని ఏవిధంగా జాగ్రత్తగా ఉపయోగించ గలగాలి అంటే అస్తవ్యస్తత నుంచి తప్పించుకుని సముచిత లాభం పొందగలగాలి. ఈప్రక్రియ స్వభావంలో సువ్యవస్థా దృష్టి ఉంటేనే

అభ్యాసం లేని విద్య జీర్ణం కాని భోజనం.

జరుగుతుంది. లోక వ్యవహారంలో ఇది అన్నింటికంటే పెద్ద సద్గుణము. ఎవరికైతే జాగ్రత్త చేయటం, నక్రమంగా ఉపయోగించడం చేస్తారో వారిని గుణవంతులుగా లెక్కించవచ్చని తెలుసుకోవాలి. అటువంటివారి గొప్పదనమును అందరూ మన్నిస్తారు. చక్కగా వినియోగించడమే సౌందర్యము, దానినే కళాకౌశలము అని కూడా అనాలి. మేనేజర్, గవర్నర్, సూపర్వైజర్ వంటి ప్రతిష్టాత్మక పదవులు వారికే లభిస్తాయి. అటువంటివారు కేవలం తమనే కాక తమ పరిజనమును కూడా సువ్యవస్థతో నడుచుటకు, క్రమశిక్షణతో ఉండుటకు ఒప్పిస్తారు. ప్రగతికి ఇదే ముఖ్యమైన ఆధారము.

5. సహకారము : కలసిమెలసి పనిచేయుట, ఇచ్చిపుచ్చుకొను పద్ధతిలో తెలివితేటలు ఉపయోగించుట. పరివారంలో, వృత్తిలో, లోకవ్యవహారంలో సామరస్యమును ఏర్పరచి ఉంచగలుగుట, ఉదారతతో నిండిన సహకారభావనను తన అన్ని క్రియాకలాపములలో నింపుగలిగినప్పుడే వీలవుతుంది. ఒంటరితనంతో పీడింపబడేవారు సమాజానికి దూరంగా, ఉపేక్షించబడి ఉండవలసి వస్తుంది. మరియు రసహీనత, నిరాశలతో రోజులు గడుపుతారు. సంకీర్ణ స్వార్థపరత్వంలో మునిగినవారు, కఠినమైన ప్రకృతి కలవారైనందున వారికి స్నేహము, సహకారము, గౌరవము పొందే అవకాశమే లభించదు.

గొప్ప కార్యములు సామూహిక శక్తి ద్వారానే సంపన్న మవగలవు. దైవశక్తుల సంయోగము వలనే దుర్గయొక్క పుట్టుక అనే కథ సర్వవిదితమే. సంకీర్ణస్వార్థపరత్వపు స్థానంలో ఉదార సహకార భావన యొక్క ప్రవృత్తి మేల్కొలిపి, అటువంటి అభ్యాసమేర్పరచుట ద్వారా సంఘశక్తి జాగృతమౌతుంది. నేర్పుగల కార్యకర్త అయినప్పటికీ సహకార భావన లోపం వలన ఏ సంస్థా అభివృద్ధి చెందలేదు మరియు ఏ పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందలేదు.

దుర్గుణాలను వదిలివేసి వాటికి బదులుగా సదాశయం యొక్క రీతి-నీతులను ఆచరించగలిగితే, మానవీయ గరిమకు అనుగుణంగా మర్యాదను పాటించగలిగితే మరియు నవ్వుతూ నవ్విస్తూ, పైకిలేస్తూ, తేవనెత్తుతూఉంటే జీవితము యొక్క రహస్యము అవగతమవుతుందని తెలుసుకోవాలి. ఇటువంటివారే ధన్యులవుతూ తమ సమయాన్ని కుటుంబమును మరియు వాతావరణమును ధన్యము చేస్తారు.

ఈ సద్గుణములను తన దృష్టికోణము, స్వభావము మరియు అభ్యాసములలో అంతర్లీనము చేయుటకు అన్నింటికంటే మంచి అవకాశము పరివారము, పరిజనుల మధ్య లభిస్తుంది. ఇంటి పనులు అందరు కలిసిమెలసి చేసుకోవాలి. ఇటువంటి మార్పు ద్వారానే పరివారంలోనే ప్రతి సభ్యునికి సంస్కారుడయ్యే అవకాశము లభించగలదు. పరివారమే నవరత్నాల గని కాగలదు. కుటుంబములో సద్గుణముల సభ్యునించేవారికి లోకవ్యవహారంలో అడుగుడుగునా సంపూర్ణ లాభమును సహజంగానే పొందుట ఏమాత్రం కష్టం కాదు.

- క్రాంతి ధర్మసాహిత్యం-7 నుండి

నేతాజీ సమయస్ఫూర్తి

సాహసం అనేది ఉంటే ప్రతికూల పరిస్థితులలో కూడా సంతులనాన్ని కోల్పోకుండా పనులు సాధించుకోవచ్చు.

సుభాష్ చంద్రబోసు మొదటి తరగతి పెట్టెలో ప్రయాణం చేస్తూ ఉండగా ఆ బండిలోకి ఒక విదేశీ మహిళ ఎక్కి “నీ దగ్గర ఉన్న విలువైనవన్నీ నోరు మూసుకు ఇచ్చేయి లేదా గోల చేసి అల్లరిబెడతాను, అందరి ముందు నిన్ను అప్రతిష్ట పాలు చేస్తాను” అని బెదిరించింది. క్షణాలలో గొప్ప నిర్ణయాలు తీసుకోగల మేధస్సు, సమయస్ఫూర్తి కల్గిన బోసుకు ఆమె ఎత్తుగడ అర్థమయింది. చెవిటివాని వలె అద్భుతంగా నటించసాగాడు. తనకేమి అర్థం కాలేదని, చెప్పేదేమిటో కాగితం మీద వ్రాసి ఇమ్మని వినయంగా కోరేడు. ఆమె నేతాజీ సైగలను నమ్మి ఏమాత్రం సందేహించకుండా ఆ విషయం కాగితం మీద వ్రాసి ఇచ్చింది. అంతే బోసు వకవక నవ్వుసాగాడు. సాక్ష్యాధారలతో సహా ఆమె మోసం అతని గుప్పెటలో ఉండటం వల్ల ఆమె అరవాలన్న అరవలేపోయింది. ఈ మహాపురుషుడు తన చాకచక్యం, మేధాశక్తి ద్వారా ఎంత దారుణమైన మోసాన్నైనా ఇలాగే క్షణంలో చిత్తుచేసి పడేసేవాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

సజ్జనుల సంపదలు పరోపకారానికే.

యోగుల పావన పుణ్యపరంపర

దేవాత్మ హిమాలయాల కీకారణ్యాలలో వేద ఋక్కుల ధ్వనులతోపాటు యోగం యొక్క పుణ్య పరంపరకూడా ప్రారంభమయింది. నాగరికత తొలి కిరణంతో పాటుగానే మానవ జీవితంలో యోగము యొక్క వెలుగు వ్యాపించింది. మానవుడు తన జీవితంలో తన ఒక ప్రక్క కొన్ని పరిమితులుండగా, మరోప్రక్క అపరిమితమైన, అనంతమైన యోగ్యతలున్నట్లు తెలుసుకున్నాడు. వాటిని స్వయంగా పరిశోధించి పరమాత్మయొక్క చాలా మహత్తరమైన అస్తిత్వంలో కలిసిపోయి వాటిని ప్రత్యక్షం చేసుకోగలుగుతాడు. ఆత్మ పరిశోధన, పరమపురుషునిలో విలీనం కావటంతో గూడిన ఈ ప్రక్రియయే యోగం. ప్రాచీన కాలంలోని మన మహర్షుల అపూర్వమైన అంతర్దృష్టి, ప్రతిభా, జ్ఞానముల మూలం దీనిలోనే నిహితమై ఉన్నది.

యోగము యొక్క మహత్వం అందులో వివరించిన ప్రక్రియల గురించి వర్ణన, శ్రుతి, స్మృతి, పురాణాలలో లభిస్తుంది. ఋగ్వేద కాలంలో భారతీయ సంస్కృతితోపాటు సమస్త మానవజాతి కూడా ఉద్భవించిందని భావించబడుతున్నది. ఈ విషయం మీద సుదీర్ఘమైన పరిశోధన అధ్యయనం జరిగిన తర్వాతనే ఈ తథ్యం అంగీకరించటం జరిగింది. ఈ అతి ప్రాచీన కాలంలో కూడా ఋగ్వేద సంహితలో యోగాభ్యాసాన్ని సూచించే మంత్రాలు చాలా కనిపిస్తున్నాయి. ఈనాడు కూడా ఋగ్వేదంలో 10-114-4, 1-50-10, 3-52-10, 10-177-1 సంఖ్యల మంత్రాలను గమనిస్తే ఇదియదార్థమని తెలుస్తుంది. అధర్వవేదంలో 10-2-31, 32, 10-8-83 మొదలైన సంఖ్యల మంత్రాలు కూడా దీనికి ప్రమాణం.

వేదాల మాదిరిగానే, బ్రాహ్మణాలలోనూ, ఆరణ్యకాలలోనూ కూడా యోగాన్ని గురించిన వర్ణనలేమీ తక్కువ లేదు. ఐతరేయాణ్యకం 2-17, 3-1, 3-4, 3-6. తైత్తిరీయారణ్యకం 2-2, 2-7, 2-9, శతపథ బ్రాహ్మణం 1-4-4-7, 14-3-2-3, తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణంలోని 3-10-8-6, 1-2-6-మొదలైన శ్లోకాలలో యోగము యొక్క గంభీర ప్రక్రియలు సాంకేతికంగా వర్ణించటం జరిగింది. వాస్తవానికి శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు యోగ విద్యకు ప్రామాణిక గ్రంథంగా భావింపబడుతున్నది. ఈ ఉపనిషత్తులే కాకుండా పురాతన సాక్ష్యాలతో కూడా యోగము యొక్క పుణ్యపరంపర ప్రాచీనమైనదని మనకు ఋజువవుతున్నది. మొహంజోదారో త్రవ్వకాలలో దొరికిన యోగముద్రలో ఉన్న విగ్రహాలు దీనికి ప్రమాణాలు.

వైదిక గోముఖము నుండి ప్రవహించిన యోగము యొక్క ఈ పుణ్యపరంపర మహాభారతం, భాగవతపురాణం, విష్ణుపురాణం, బ్రహ్మాండ పురాణం, యజ్ఞవల్క్యస్మృతి యోగ వాసిష్ఠం మొదలైన గ్రంథాల్లో కూడా ప్రవహిస్తూనే ఉన్నది. నారదీయ శిక్ష మొదలైన గ్రంథాల్లో కూడా ప్రవహిస్తూనే ఉన్నది. నారదీయ శిక్షణ మొదలైన శిక్షాగ్రంథాలలో కూడా యోగ మూలకమైన విషయాల వర్ణన ఉన్నది. శబ్దవిద్యా రహస్యాలు తెలిసిన వారి యోగ నేతృత్వం జగత్ప్రసిద్ధమే. యోగసాధన సమస్తం కూడా అపౌరుషేయ వేదముల మీద ఆధారపడింది. శైవాగమంలోనూ, వ్యాకరణ ఆగమాలలోనూ కూడా వాగ్యోగ, శబ్దయోగనామకమైన పద్ధతి వర్ణించబడింది. వ్యాకృత శబ్దం యొక్క వైఖరి దశనుండి మధ్యమా దశకు అక్కడి నుండి పశ్యంతీ దశకూ చేరుకోటం ఈ యోగం యొక్క ప్రముఖ లక్ష్యం. నిరుక్తంలో కూడా యోగికమైన విషయాలు స్పష్టంగా అంగీకరించటం జరిగింది.

బౌద్ధ గ్రంథాలలో యోగం గురించి విశదంగా వర్ణింపబడినది బౌద్ధధర్మము యొక్క మౌలిక సిద్ధాంతమైన “ధర్మచక్ర ప్రవర్తనా సూత్రం” అందులో అష్టాంగయోగం కూడా ఉన్నది. ఇప్పటివరకూ కూడా లభించిన ప్రాచీన బౌద్ధ గ్రంథాలలో పతంజలి యోగసూత్రాల మక్కికి మక్కి అనుకరణ కనిపిస్తుంది. మహాత్ముడైన బుద్ధుడు స్వయంగా యోగంలో నిర్దేశించబడిన ఆసన, ప్రాణాయామపూర్వక సమాధి సాధన చేశారు. అందులో నిర్వాణం కొరకుగాను, సమాధి అన్నిటికన్న గొప్పసాధనగా భావించారు. కామ, క్రోధ, భయ, నిద్రా, శ్వాసాదులను నిరోధం చేసి, ధ్యానావస్థితుడు కావటం సాంఖ్యయోగ సాధన. దీనినే బుద్ధ భగవానుడు చేశారు.

జైన ధర్మంలో కూడా యోగసాధన యొక్క పుణ్య పరంపర సమన్వితమై ఉన్నది. ఇందులో యోగంలో నిర్దేశింపబడిన పంచయమములకు ప్రముఖ స్థానం ఉన్నది. దీనిని వీరు అణువ్రతంగా పిలుస్తారు. భగవానులైన మహావీరులు స్వయం సిద్ధులైన యోగి పుంగవులు. అంతేగాకుండా కొన్ని జైన గ్రంథాల్లో అనేక చోట్ల యోగ సూత్రములు యథాతథంగా కనిపిస్తాయి. హరిభద్రసూతవిరచితమైన యోగబిందు, యశోవిజయులు రచించిన ఆధ్యాత్మసారం, రెంటిలోనూ పాతంజలి యోగము స్పష్టంగా ప్రస్తావించబడింది. జైన గ్రంథాలలో యమ నియమములు, ధ్యానములకు సర్వాధికమైన మహత్వం ఇచ్చారు. ఇప్పటివరకూ, పతంజలి యోగంలో వర్ణింపబడిన అహింసతో జైనసమ్మతమైన అహింసామహావ్రతము యొక్క స్వరూపం చాలా ఎక్కువగా కలుస్తుంది.

సుఖదుఃఖాలలో సమభావం మోక్షానికి మార్గం.

బౌద్ధ, జైన సాధనాపద్ధతులే కాక భారతీయ షడ్దర్శనములలో కూడా యోగ పుణ్యపరంపర మహాత్మ్యపూర్ణంగా భావింపబడింది. న్యాయదర్శనముననుసరించి షోడశపదార్థములతో సంపూర్ణ బాహ్యోభ్యంతరాల యధార్థ జ్ఞానంపొందటమే తత్వజ్ఞానము. వైశేషిక దర్శనముననుసరించి ఆరుపదార్థములతో తత్వనిర్ధారణ జరుగుతుంది. ఈరెండు దర్శనాలలోనూ ఆత్మ పరమాత్మల అస్తిత్వం, ప్రమాణం, లక్షణసిద్ధి తరువాత కేవలం ఆత్మ ప్రత్యక్ష హేతువేగాక, అతీంద్రియ జడపదార్థముల స్వరూప సాక్ష్యాత్కారం కొరకు యోగము యొక్క ఆవశ్యకతను అంగీకరించటం జరిగింది. ఇంతేకాదు. యోగసాధన కొరకు ఈ రెండు దర్శనములు, న్యాయ (4-2-42), వైశేషిక (8-1-12-24) దర్శనాలలో ప్రేరణ, ప్రోత్సాహం లభిస్తాయి. సమాధియొక్క విశేషమైన అభ్యాసంతో తత్వజ్ఞానం కలగటమే కాకుండా యోగులకు సమాధి మాత్రమే కాక అతీంద్రియ శక్తుల యొక్క సాక్ష్యాత్కారం కూడా జరుగుతుంది.

వేదాంత దర్శనంలో జ్ఞానము యొక్క అంతరిక సాధన రూపంలో యోగ సమ్యక్మైన యమ, నియమాదుల విధానం చెప్పారు. కాని కొన్ని లక్షణాలలో కొంచెం తేడా తప్పనిసరి. వేదాంతం ఉత్తర మీమాంసగా కూడా పిలువబడుతున్నది. మీమాంసా దర్శనంలో కర్మకాండ గురించి విశదంగా వివేచనం చేయటం జరిగింది. ఇందులో యోగమును గురించిన చర్చ స్పష్టంగా లేదు. అంతమాత్రాన మీమాంసకులు యోగం యొక్క మహత్వం అంగీకరించలేదని అనటానికి వీలులేదు. అగ్నిహోత్ర, దర్శ, పూర్ణమాసాది యజ్ఞములతో అంతర్యోగం యొక్క సంబంధం చాలా ఎక్కువ. కాని ఇది సంబంధమైన గురుపరంపర ద్వారా మాత్రమే తెలుస్తుంది. శాస్త్రకారులననుసరించి పూర్వపు సూత్రకారులు జైమిని మహర్షి ఒక మహాయోగి.

వాస్తవానికి సాధన అనేది ఏ రీతిలో చేసినా దేహాసక్తి నుండి విముక్తిని పొందనంతవరకూ, మనస్సుకు నిలకడరాదు. మనస్సుకు నిలకడ కలుగనంతవరకూ, శుద్ధాత్మ తత్వస్ఫురణ కలుగదు. ఏ విధంగానైనా సరే మనస్సు నిలకడ పొందినప్పుడు అది సమాధ్యవస్థ అవుతుంది. అదే యోగం. అందువలననే ఈశ్వర ప్రాప్తి కొరకు గీతలో ఎంతగా కర్మను గురించి చెప్పినా, అదంతా యోగంగానే పేరుపొందింది.

ఈ క్రమంలో సాంఖ్య యోగము ప్రాముఖ్యత కలిగిఉంది. ఇందులో తత్వజ్ఞానము జ్ఞాన కాండలో సాంఖ్యమనీ వ్యవహార పక్షం యోగమనీ అంటారు. గోరఖనాధులు ప్రవర్తించేసిన హఠయోగం కూడా నిజానికి రాజయోగమే. “కేవలం రాజ తంత్ర యోగ సాధనకు కూడా కేంద్రీయ తత్వం యోగమే. కాని ఒకటి మాత్రం గుర్తుంచుకోవాలి. తంత్రంలో ముక్తి యొక్క స్వరూపం, కైవల్యం యొక్క స్వరూపం కొంచెం భిన్నమైనవి. తాంత్రిక సాధనా ప్రవర్తకులు ముక్తియందు శివశక్తి, లేదా విష్ణుశక్తి మొదలైన వాని

నిత్యమిలనము (కలయిక), ఆనంద రూపత్వాలను స్వీకరిస్తారు. యోగము యొక్క రూపము ఎక్కడ, ఏ విధంగా వర్ణింపబడినప్పటికీనీ బహుశా అవన్నీ పతంజలి యోగము నుండి వచ్చినవే.

యోగ సూత్రకారుడైన పతంజలి మహర్షి ఎవరు? ఎప్పటివాడు అన్న విషయంలో విద్వాంసులలో భేదాభిప్రాయాలున్నాయి. శ్రీరామ శంకరబట్టాచార్యులుతాను రచించిన “పతంజలి యోగ దర్శనం” భూమికలో పతంజలి పేరుతో పదిమంది సూత్రకారులున్నారని పేర్కొన్నారు. 1. సామవేదీయ పాతంజల శాఖా ప్రవక్త, 2. సామవేదీయ నిదాన సూత్ర ప్రవక్త, 3. యోగ సూత్రకారుడు, 4. మహాభాష్యకారుడు, 5. చరకసంహితాప్రవక్త, చరక వ్యాఖ్యాత, లేదా చరక వర్దిక కారుడు, 6. (6-3/44) వ్యాస భాష్యకృత ద్రవ్యలక్షణ కారుడు, 7. యుక్తిదీపకాకృత పతంజలి నామక ఆచార్యుడు, 8. లోవాశాస్త్రకారుడు, 9. రసశాస్త్రీయ గ్రంథ విశేషకారుడు, 10. వాత స్కంధాది వైద్యక గ్రంథ కారుడు.

ఈ పదిమందిలోనూ యోగ సూత్రకారులు మహర్షిని భట్టాచార్య మహోదయులు ఆర్షకాలిక పురుషునిగా భావించారు. మత్స్యపురాణంలో “గోత్రప్రవరప్రకరణం”లో అంగిరసుని కూడా పతంజలి రూపంలో స్మరణ చేసిఉన్నారు. సామశాఖ యొక్క ప్రవక్త రూపంలో పతంజలి పేరు స్వీకరించారు. ఈ పతంజలి యోగ సూత్రకారుడు కూడా ఆయనే యోగసాధన యొక్క పుణ్య పరంపరను సజీవంగా నిలిపారు.

ప్రస్తుతం యోగ సాధన యొక్క ఈ పుణ్యపరంపర యొక్క ప్రవాహాన్ని భగవాన్ శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, స్వామీ వివేకానందులు, దయానంద మహర్షి, అరవిందయోగి వంటిదేవ మానవులు ప్రవహింపజేస్తున్నారు. 20వ శతాబ్దం మధ్యకాలం నుండి 1990 వరకూ మహాయోగియైన పరమపూజ్య పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవులు యోగ సాధనా పరంపరకు ఉత్పల్లతనూ, ఉత్కర్షనూ ప్రదానం చేశారు.

పరమపూజ్య గురుదేవులు వైదిక యుగంతో మొదలిడి ఇప్పటివరకూ ఆచరణలో గల సమస్త సాధనలనూ కూడా తమ జీవితమనే ప్రయోగశాలలో దశాబ్దాలపాటు సాధన చేసి ప్రామాణికం చేశారు. దాంతోపాటు ఈ యుగానికి అనుకూలంగా వైజ్ఞానిక వ్యాఖ్యను కూడా ప్రకటించారు. తమ సాధనామయ జీవనము గురించి ఆయన అంటారు “మానవ జీవితం యొక్క సమస్యలన్నిటికీ సార్థత సమాధానం యోగ సాధనలో ఇమిడి ఉన్నది. అంతే కాకుండా, యోగము యొక్క అనివార్యతను స్వీకరించక తప్పదు” అంటారు.

- అనువాదం : శ్రీ డి.వి.యస్.బి. విశ్వనాథ్

కష్టాలలోనే కానవస్తాయి కఠిక నిజాలు.

ప్రత్యేకవ్యాసం: మాతాజీ మహా ప్రయాణ దిన సందర్భంగా

నీవే మా అమ్మ

అది 1990వ సంవత్సరపు శ్రావణమాసపు రోజులు. భూమ్యాకాశాలవలె మాలో చాలా మంది మనస్సు చిత్రవిచిత్ర స్థితులను పొందుతున్నది. ఒక్కోసారి సన్నని తుంపర వలె, మరోసారి తేలికపాటి చిలుకలు వలె రకరకాలుగా ఆడిస్తున్నది. 1990 జ్యేష్ఠశుక్లదశమి గాయత్రీ జయంతి రోజు గురుసత్తా శరీరముతో మాకు ఎడబాటు కలిగిందనే వ్యాకులతతో మనస్సు వికలమైపోతున్నది. కళ్ళు ఒక్కోసారి చెమ్మగిల్లుతూ, మరోసారి వర్షిస్తూఉన్నాయి. ఒక్కోసారి ఒంటరితనం ఆవరిస్తున్నది. ఒక విధమైన మర్మవేదనతో మనస్సు పీడింపబడుతున్నది. సంపాదకీయకార్యము అత్యవసరమైన పని. వ్రాయడమనేది అక్షరాలలో, వాక్యాలలో ఇయన ఇచ్చిన అనివార్యకర్తవ్యమే కదా! ఆయన స్మృత్యార్థం ఒక విశేషాంకము ఆయన ఆదేశానుసారమే వ్రాయబడుతున్నది. వ్రాసే ప్రయత్నంలో కాగితములు కన్నీటితో తడుస్తున్నాయి. అక్షరములను కూర్చేలోపే అవి చెల్లాచెదురైపోతున్నాయి.

మనస్సు ప్రతిచోటా తల్లితో సమానమైన ప్రేమనందించిన గురుదేవులనే వెతుకుతున్నది. ఆయన సాన్నిధ్యమును పొంది ఇంకా 12 సంవత్సరములే కదా! అంతలోనే ఆయన వెళ్ళిపోయారు. ప్రాతఃకాలమున ఉదయించే సూర్యునిలోనూ, సంజెవేళల్లో తక్కువ మెరిసి తారల్లోనూ ఆయనను వెతికే ప్రయత్నము జరుగుతూనే ఉంది. ఇన్ని రకాలుగా ప్రశ్నార్థకమైన మనస్సును తీసుకుని మమతామూర్తి అయిన తల్లి - పరమవందనీయ మాతాజీ వద్దకు వెళ్ళి కూర్చోవాలనిపించింది. ప్రస్తుతము ఆమె కూడా విషమవేదనా ఘడియలనే అనుభవిస్తున్నది. మాతాజీ గురించిన ఆలోచన రాగానే అనేక మమతల భాండారాలు పెల్లుబికిరావడము మొదలైంది. నా అమాయకత్వము కాకపోతే గురుదేవులు ఎక్కడో లేరు, మాతాజీ స్నేహములో, మమతలో, ప్రేమలో, ఆమె నవ్వులో, అణువణువునా నిండిన ఆమె వేదనలోనే నిండిఉన్నారు. దూరం ఎంతో లేదు. ఈ ఆలోచన రాగానే మాతాజీ దగ్గరకు వెళ్ళి ఆమె చరణారవిందముల దగ్గర కూర్చున్నాను. ఆమె పలికిన “చెప్పు లల్లా ఏమిటిలా వచ్చావు?” అనే రెండు పదాలతోనే మనస్సులోని విషాదమంతా తేలికైపోయింది. అయినప్పటికీ మాటలు పెగల్లేదు.

ఆమె ఇలా అన్నారు. వ్రాసి వ్రాసి అలిసిపోతున్నావు, పైపెచ్చు శ్రద్ధాంజలి సమరోహమునకు ఏర్పాట్లు కూడా చెయ్యాలి, ఎప్పుడు కావాలనిపిస్తే అప్పుడు క్రిందికి వెళ్ళి టీ తాగు. మాతాజీ మాటలు నేరుగా లోపలికి వెళ్ళిపోయాయి. అవి సత్యములు కూడా. కానీ మనస్సు ఇంక దేని కోసమో వెతుకుతోంది. తన సంతానము యొక్క మనస్సులోని మాటలను సహజంగానే తెలుసుకోగలిగే మాతాజీ తన హృదయముపై చేయి ఉంచి ‘నాయనా’ నీవు గురుదేవుల కొరకు వెతుకుతున్నావు, ఆయనెక్కడికి పోలేదు. ఇక్కడే ఉన్నారు. కేవలము ఇక్కడే’, ఇది విన్నవారంతా చకితులైనారు. మాతాజీని నిరంతరం చూస్తున్నవారికి ఆ అనుభవం ఆమె ముఖమండలముపై ప్రకాశిస్తున్నట్లుగా అనిపించింది. అదే ఆమె సంతానానికి ఓదార్పు అయింది.

కొంతసేపు ఆమె మౌనం వహించింది. గురుదేవులు మాతాజీ హృదయస్థానములో తప్ప ఇంకెక్కడ నివాసముంటారు అని అనుకున్నాము. ఇది మా కల్పనా లేక సత్యమా అనేది తెలీదు. మనస్సు ఎక్కువగా దార్శనికత, ఆలోచనల వైపుకు మరలుతున్నది. ఎందువల్లనంటే రచనలకి సంబంధించిన అనుభవమంతా గురుదేవులతోనే పెనవేసుకుని ఉంది. నేర్చిన విద్య పూర్తిగా విజ్ఞానశాస్త్రానికి, చికిత్సాశాస్త్రానికి సంబంధించినది. ప్రమాణాలు లేకపోతే మనస్సు ఒప్పుకోవడం లేదు. ఇటువంటి ప్రశ్న మనస్సులో ఉదయించగానే మాతాజీ సన్నని చిరునవ్వుతో ఇలా అన్నారు. “నేను, మీ గురువుగారు వేరు కాదు. శరీరాలు రెండే కానీ మనస్సు, ఆత్మ ఎప్పటికీ ఒక్కటే. ఇప్పుడు శరీరాల భేదము కూడా లేదు. నాయనా! శ్రద్ధ, సమర్పణలకు గీటురాయి కన్నీరు కాదు కర్మ. గురుదేవులు నీకు వ్రాసే కార్యక్రమము, సంపాదకీయ కార్యము అప్పగించారు. నీవు అది చేయి. దానితోనే నీకు శుభము జరుగుతుంది. నీవు ఇవ్వగలిగిన నిజమైన గురుదక్షిణ ఇదే. నీ అనుభూతులు ఇంతకంటే ఎక్కువగా విస్తృతమౌతాయి. గురుదేవులను నీవు నీ పక్కనే అనుభూతి చెందుతావు.”

అమితపారవశ్యంలో నేను ఇలా అన్నాను “ఆయన స్మృత్య పొందాలని చాలా ప్రయత్నిస్తున్నాను కానీ మనస్సు వికలమౌతున్నది. ఆలోచనలుకానీ, భావాలుకానీ రావడము లేదు.

ఆడంబరం కృత్రిమ దారిద్ర్యం.

ఏమి రాయాలో, ఏమి ఆలోచించాలో అర్థము కావడము లేదు” ఎంతో బాధతో అన్న ఈ మాటలు విని మాతాజీ ఇలా అన్నారు. ‘ఏమీ పరవాలేదు, నేను నీతోనే ఉన్నాను. నీవు కుర్చీ మీద కూర్చుని గురూజీని మాత్రమే కాదు, మాతాజీ కూడా నాలో నిండి ఉంది అని భావించు. నీవు నీ అంతరంగపు లోతుల్లో నన్ను ఎంత ఎక్కువగా అనుభూతి చెందగలవో అంత ఎక్కువగా నీలోని చీకటి కరిగిపోతుంది. కుడిచేతి చూపుడువేలును తన ఛాతీపై ఉంచుకుంటూ, అన్ని విద్యలూ నాకంటే వేరు కావు’ అన్నారు.

మాతాజీ అమృత వచనాలు చెప్పల్లో మారు మ్రోగుతున్నాయి. మాతాజీ ఈ రోజు తన బాలకుని ముందు తన సత్యస్వరూపాన్ని ప్రకటిస్తున్నదా అనిపిస్తున్నది. లోలోపలే నా అల్పత్వాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ మాతాజీ, శక్తిపుంజము, సాక్షాత్తు పార్వతీమాత ఒక సంఘటన యొక్క మార్గదర్శక భారాన్ని సామాన్యగృహిణి వలె ఒప్పుకున్నదని అనిపించింది. ఆమె గురువుగారు ఇచ్చిన బాధ్యతను నెరవేరుస్తున్నది. మాతాజీ 1951-62 మధ్య గురుదేవుల అజ్ఞాతవాస సమయంలో అఖండజ్యోతి పాఠకులను, పరివార్కు చెందిన సభ్యులను ఎలా రక్షించిందో అదే విధంగా ఈనాడు కూడా తన లక్షల, కోట్ల సంతానానికి శక్తిని అందిస్తున్నది. ఇలా ఎంతో ఆలోచించి అర్థము చేసుకున్న తరువాత నా అజ్ఞానము పట్ల స్తబ్ధత ఆవరించింది. మాతాజీని ఇంత లోతుగా అర్థము చేసుకోవడానికి ఇంత సమయమా? అంతా గురుదేవుల లోనే ఇమిడి ఉంది అని మాత్రమే అర్థము చేసుకున్నాను. ఆయనలో ఉన్న శక్తి జగత్వంద్య అయిన పార్వతీ మాతలో లేదా?

ఆలోచనా శృంఖల చెదిరిపోయింది. శివప్రసాద్ మిశ్రాగారు ఈ రోజు కలవవలసిన మంత్రిగారు వచ్చే ఆదివారం కలుస్తారు అనే సూచనను మాతాజీకి అందించారు. మాతాజీ పెద్దగా నవ్వి ఏమీ ఫరవాలేదు వారు ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు రావచ్చు అన్నారు. శివప్రసాద్ గారు క్రిందికి వెళ్ళిపోయారు. మాతాజీ పక్కగదిలో ఉత్తరాలు వేరుచేస్తున్న అమ్మాయిలను పిలిచి, ‘వాతావరణం చాలా చల్లగా ఉంది మీరు వెళ్ళి లల్లూ (ప్రేమతో ఇలా పిలిచేవారు) కోసం వేడి వేడి పకోడీలు, టీ తీసుకురండి’ అని చెప్పారు. మనసంతా ప్రేమతో నిండిపోయింది. పైన గురుదేవులతో పాటు కూర్చుని ఉన్నప్పుడు ఎన్నో రకాల ఆలోచనలు చేస్తూ, పరామర్శలు జరుపుతున్నప్పుడు కూడా మాతాజీ తన ప్రేమను దేవకన్యల ద్వారా ఇలానే కురిపిస్తుండేవారు. నిజానికి మనస్సు ఎప్పుడైనా వ్యాకులపడితే ఇక్కడికి వస్తూ ఉండు. ఏదైనా

తినాలనిపిస్తే అదుగు’ అన్నారు. నా నోటినుండి ఒకే శబ్దం వెలువడింది ‘మాతాజీ గురుసత్తా లేఖని నిరంతరం జరిగే విధంగా నాకు శక్తిని ప్రసాదించు. మనస్సులో అహంభావం లేశమైనా కాకూడదు.’ అన్నాను. అప్పుడు మాతాజీ ‘నీవు ఇప్పుడు ఇంకా పెద్దపనులు చేయాలి. గురుదేవులు ఏమి చెప్పి వెళ్ళారో గుర్తుందా? దేశవిదేశాలలో మిషన్ ని వ్యాపింపచేయాలి’ అన్నారు. నేను ‘చాలు మాతాజీ చాలు. ఇప్పుడు ఇక్కడవరకే ఉండనీయండి. ఆ పని వేరెవరికైనా అప్పగించండి. నాకు ఇక్కడే మీ చుట్టూనే ఉండాలని ఉంది’ అన్నాను. మాతాజీ ఇలా అన్నారు ‘గురుదేవులు నాలోనే ఉన్నారని ఒప్పుకుంటావు, ఆదేశాలు మాత్రం పాటించవు’ మనస్సు అపరాధభావంతో కుంగిపోయింది.

మాతాజీ ఇలా అన్నారు ‘నాయనా నా ఈ శరీరము మానవశరీరము. అందుచేత లక్షల, కోట్ల సంఖ్యలో ఉన్న నా సంతానానికి వేరు వేరు గర్భాలలో జన్మనిచ్చాను. నిజానికి మీరంతా నా పిల్లలే. శక్తిస్వరూపా అని పిలుస్తావు. ప్రపంచంలోని స్త్రీలందరినీ నానుండి వేరుగా చూస్తావు. ఆయన పని చేయడానికి లెక్కలేనంత మంది పిల్లలు దగ్గరికి వచ్చారు. మీ అందరికీ నేను తల్లిని. నాలో మీరు గురుదేవులని చూస్తున్నారు. ఇక నుండి సంశయాల పెట్టుకోవద్దు. నీకు శక్తి ఎల్లప్పుడూ లభిస్తూనే ఉంటుంది. ఇది విన్న మనస్సు తుళ్ళిపడింది. హృదయంలో భగవతి మహిను గురించిన ఒక శ్లోకం రింగుమన్నది.

విద్యాః సమస్తాస్తవ దేవి భేదాః, స్త్రియః సమస్తాః సకలా జగత్సు ।
త్యయైకయా పూరితమమ్బయైతత్, కా తే స్తుతిః స్తవ్యపరాపరోక్తిః ॥

(శ్రీ దుర్గాసప్తశతి 11-6)

“దేవీ! సంపూర్ణవిద్యలూ నీ యొక్క విభిన్న రూపాలే. జగత్తులో ఉన్న స్త్రీలంతా నీ మూర్తులే. హే మాతా! నీవే ఈ విశ్వాన్ని వ్యాపింపచేశావు. నీ యొక్క స్తుతి ఏమయి ఉంటుంది. నీవు స్తవనము చేయ యోగ్యతగల పదార్థాలన్నింటికీ పైన ఉన్న పరావాణివి”

హృదయంలో మారుమ్రోగుతున్న ఈ భావాలతో మాతాజీ చరణాలకు నుదుటిని తాకించి ఆమె ప్రసాదాన్ని స్వీకరించి ద్విగుణీకృత ఉత్సాహమును, విలక్షణ అనుభూతులను నింపుకుని వ్రాసేందుకు వెళ్ళాను. మేఘాలు కూడా వర్షిస్తూ మా భావాలకు తోడునిస్తున్నాయి.

- అనువాదం: శ్రీమతి భాస్కరవల్లి

సాహసంతో నిండిన సంకల్పాన్ని మించిన శక్తి ఇంకోటి లేదు.

ధారావాహిక: హనుమత్ కథామృతం-29

స్తుతిపాత్రుడైన బాలహనుమాన్

నారదమహర్షి మధురాతి మధురమైన స్వరాలను వీణమీద పలికిస్తూ ఉన్నాడు. కొద్ది క్షణాల క్రితం అలుముకున్న విషాదం ఆహ్లాదకరంగా మారిపోయింది. అంజనాదేవి వాత్సల్యం నిండిన నేత్రాలతో కుమారుని వైపు కన్నార్పకుండా చూస్తూంది. వానరరాజు కేసరి తన కుమారుని తలచుకుని గర్వపడుతున్నాడు. పరమేశ్వరునిలో ఉన్న శక్తులన్నీ తన పుత్రుని ముందు అభయముద్రలో నిలబడి ఉన్నట్లు భావించుకుని ధన్యుడను అనుకుంటున్నాడు. జగన్మాత పార్వతీదేవి అరుణోదయపు కాంతులతో ప్రకాశిస్తున్న బాల హనుమాన్‌ను చూసి సింధూర వర్ణుడు గణపతిని గుర్తు చేసుకుని మురిసిపోతుంది. పరమేశ్వరుడు హనుమంతుని రూపంలో తన అవతరణ సార్థకం అయినట్లుగా భావిస్తున్నాడు. ఈ దైవ శక్తులన్నీ హనుమాన్‌కు రామ సేవకై మరింత సమర్థునిగా చేస్తాయని నమ్ముతున్నాడు.

ఇంతమందికి సంబంధించిన స్పందనలను పట్టించుకోకుండా హనుమాన్ తన ఆరాధ్యదైవం శ్రీరాముని ధ్యానంలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. విశ్వానికి వెలుగును ప్రసాదించే సూర్యభగవానుడు మధురంగా తిలకిస్తున్నాడు. తన భక్తుని యోగ్యతలను చూసి లోలోపలే గర్వ పడుతున్నాడు. వీరందరిలాగా కాకుండా వశిష్టమహర్షి అయోధ్య యొక్క క్షేమాన్ని ఊహిస్తున్నాడు. అదే సమయంలో బ్రహ్మర్షి వశిష్ఠుని ఎదురుగా ఒక యువ ఋషి వచ్చి నిలబడ్డాడు. మందస్వరంతో ఏదో అన్నాడు. ఆయన ప్రయాగక్షేత్రంలో నివసిస్తాడు. నిత్యం త్రివేణి సంగమంలో స్నానం చేస్తూ పవిత్రుడయ్యాడు. గొప్ప రామభక్తుడు. శివపార్వతులను తన తల్లిదండ్రులుగా భావిస్తున్నాడు. హనుమంతుని అవతార రహస్యాన్ని పూర్తిగా తెలిసినవాడు. బాలహనుమానును చూడగానే అతని నేత్రాలనుండి ఏవేవో భావనలు ఉబికిపస్తున్నాయి. వాటినన్నింటినీ బ్రహ్మర్షి వశిష్ఠుడు చదువగలిగాడు. వశిష్ఠుని సంకేతాన్ని అందుకుంటూనే హనుమంతుని స్తుతించడం మొదలుపెట్టాడు.

బాలరూపుడు భజరంగబలికిదే జయమగు గాక! జయమగుగాక!
 పవన పుత్రుడు పావనరూపుడు బాలకపి కిదే జయమగుగాక!
 వానరకులజుడు వైభవరూపుడు రాజపుత్రుని కిదే జయమగుగాక!
 సూర్యతేజుడు సుందరరూపుడు బాలకపి కిదే జయమగుగాక!
 రుద్రసమానుడు రౌద్రరూపుడు రుద్రమూర్తికి జయమగుగాక!
 పాపభంజనుడు పావనరూపుడు బాలకపి కిదే జయమగుగాక!
 బలవంతుడు ఆధ్యాత్మరూపుడు అంజనేయునకు జయమగుగాక!

దయాస్వరూపుడు దీనరక్షకుడు బాలకపికిదే జయమగుగాక!
 దుష్టజనశిక్షకుడు శిష్టజనరక్షకుడు పరమభక్తునకు జయమగుగాక!
 కారణజన్ముడు కర్తవ్యనిష్ఠుడు బాలకపికిదే జయమగుగాక!

అంటూ ఇంకా ఇంకా అనేక విధాల స్తోత్రం చేస్తూ ఉంటే అక్కడ ఉన్నవారంతా అది వింటూ పరవశించిపోయారు. “నీ నోటి ద్వారా వెలువడిన ఈ స్తోత్రం మధురాతి మధురంగా ఉంది. భక్తులందరు దీనిని గానం చేసి ముక్తి పొందుదురుగాక! నీ జన్మధన్యం” అంటూ ఆశీర్వదించారు.

ఆ యువఋషి స్తోత్రం చేసి చేసి తన్మయత్వంలో మునిగిపోయాడు. అతని అంతరాళంలో హనుమంతుడు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ కనిపించాడు. హనుమంతుని రోమరోమం నుండి రామనామం వినిపిస్తూ ఉంది. అతడు పూర్తిగా ధ్యానంలో లీనం అయ్యాడు. అది గమనించిన వశిష్ఠుడు చైతన్యాన్ని కలిగించాడు. అందరూ ఆనందంతో ఎవరి స్థానాలకు వారు వెళ్లిపోయారు.

- అఖండజ్యోతి డిసెంబర్ 2009

రాక్ ఫెల్లర్ నిరాడంబరత

విశ్వంలోని అత్యధిక ధనవంతులుగా నిర్ధారించబడిన వారిలో రాక్ ఫెల్లర్ ఒకరు. ఈయన తన కఠోర పరిశ్రమ, నాయకత్వ లక్షణాల ద్వారా ఉన్నత స్థితి చేరుకున్నాడు. వంశపారపర్యంగా వచ్చినదేమీ లేదు. ఆయన తల్లి చిన్న కోళ్ళఫారం నడిపేది. ఆమె పనిలో సహాయపడుతూ ఉండటంవల్ల ఆయనకు నెలకు ఒక డాలర్ కూలి లభించేది. ఒక్కొక్క మెట్టు ఎక్కుతూ, చెమటోట్టి పనిచేసి, నూనె వ్యాపారం చేసి కోటీశ్వరుడు అయ్యాడు, అనేక సేవా సంస్థలకు పెద్ద పెద్ద విరాళాలు ఇచ్చేవాడు. కానీ ఈయన గొప్పతనం ఏమిటంటే సదా వినమ్రుడై, మితవ్యయంతో సాదాజీవనం గడుపుతుండేవాడు.

పరమార్థ పరులైన ఇటువంటి వ్యక్తుల వలన గోరింటాకు రుబ్బినవారి చేతులు పండినట్లే అందరి మేలుకోరుతూ ఆయన గొప్పవాడయాడు. ప్రపంచానికి అనేక రకాలైన సేవలు అందించాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అహింసయే పరమధర్మం.

ధారావాహిక: భక్తిగాథ - 34

భక్తిసాధన-భవసాగర విముక్తి (అంబరీషుని కథ)

భక్తిభావంతో కూడిన ఆదరణ, భోజనాన్ని గురించి చెప్తూ వశిష్టమహర్షి ఇలా అన్నారు - “రాజు యొక్క ఆదరణను గురించి తెలుసుకోవాలంటే రాజుకు సమీపంలో ఉంటేనే తెలుస్తుంది, అంతేకాదు, ఆ రాజు అంబరీషుని లాగ తపస్వి అయి ఉండాలి. బ్రాహ్మణులనూ, సాధువులనూ సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుని రూపంలో చూడాలి. ఇక భోజనంలోని రుచిని గురించిన చర్చ కాకుండా ఆ భోజనంలోని భక్తి భావాల్ని గ్రహించడంలో ఉంది” వశిష్టుని మాటలతో వారు ఒక్కసారి ఆ దృశ్యాన్ని మనోఫలకంపైకి తెచ్చుకున్నారు.

అందమైన అయోధ్యానగరమూ, సరయూనదీ తీరమూ, ఆ నీటిలో ఆడుతున్న సూర్యకిరణాలు, బంగారు కిరణాల ద్వారా తన కృపను ప్రసాదిస్తున్న సూర్యభగవానుడు. రాజు ఏ విధంగా విద్రుమ మహర్షికి, వారి శిష్యులకూ సాదర సత్కారాలు జరిపారు, కొసరి కొసరి ఏ విధంగా వారికి ఆహారం తినిపించారు, రాజ ప్రసాదంలో మహారాణి, రాజ పరివారమూ భక్తిభావంతో వారినెలా సత్కరించారో అనే జ్ఞాపకాలను వారు తలచుకుంటున్నారు.

అంబరీషుని గురించిన భావనలతో వీతరాగుడైన విద్రుమ మహర్షి ఈ సన్మానాలన్నింటినీ చూస్తున్నాడు. తర్వాత బ్రహ్మర్షి వశిష్టుని వైపు ఏదో సూచిస్తున్నట్లు చూశారు. ఆ భావాన్ని గ్రహించిన వశిష్టులవారు అంబరీషునితో “వత్సా! ఇక మహర్షికి తపోవనానికి వెళ్ళేందుకు అనుమతినివ్వ. నీ భక్తి భావానికి ముగ్ధుడై మహర్షి ఇంతవరకు నీ సాదరసత్కారాలను స్వీకరించారు. ఈ సాదర సత్కారాలన్నీ వారి ప్రకృతికి విరుద్ధమైనవి. వారికి తపోవనంలోని దుష్కరమైన తపోసాధనలే సహజమైనవి”

ఆ క్షణాలు ఎంతో సుఖప్రదమూ, శీతలమైనవి. అటువంటి ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో ఒక గొప్ప తేజస్సు ఆకారాన్ని ధరించింది. వారు గొప్ప తేజస్వీ, తపస్వీ అయిన దుర్వాసమహర్షి దుర్వాస మహర్షి ప్రచండమైన తపస్సుకూ, అసాధ్యమైన సాధనలకూ ప్రఖ్యాతి గాంచినవారు. వారు యోగానికీ, తంత్రానికి సంబంధించిన ఎన్నో సాధనలను చేసినవారు. వివిధ విద్యలూ అతని ఎదుట చేతులు జోడించి నిలబడుతాయి. ఈ మహాఋషి వేలకొలది సంవత్సరాలు కేవలం గరికెను మాత్రమే ఆహారంగా స్వీకరించి తపస్సు చేశారు. (దుర్వ + ఆసన్, గరికెను భుజించిన వారు) దుర్వ అనగా గరికె. దానిని ఆహారంగా తీసుకున్న కారణం

చేత వారిపేరు దుర్వాసుడయింది. వారి ఘోర తపస్సులాగానే వారి క్రోధం కూడా ప్రఖ్యాతి గాచింది. కానీ వారి క్రోధము ఏదో ఒకవిధంగా లోకానికి మేలు చేకూర్చేదే.

దుర్వాస ఋషి రాక సుఖప్రదమైందేకాక అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది. మహారుద్రుడి తేజస్సులాగా వీరి తేజస్సు కూడా రౌద్రమైంది. వీరి రాకవల్ల మరొక భక్తి గాథకు శ్రీకారం జరుగుతుందని అందరూ తలచారు. వారికి సాష్టాంగ ప్రణామమాచరించారు. మహర్షి కూడా నవ్వుతూ వారి నమస్కారాన్ని స్వీకరించి అందరికీ ఆనందాన్ని కలిగించారు. తర్వాత అందరితో ఈ విధంగా చెప్పారు” నేను నా జీవితంలో చాల సాధనలు చేశాను. అయినప్పటికీ నాకు కొంచెం కూడా శాంతి లభించలేదు.”

“పరమశాంతి లభించేది కేవలం భక్తి ద్వారానే. ఆ కారణం చేతనే ఎన్నో యుగాలు గడిచిన్నప్పటికీ అంబరీషుడు భగవన్నామస్మరణలో మునిగి ఉన్నారు. భక్తి ఉన్నచోట భగవంతుడుంటాడు. భగవంతుడున్న చోట అపజయముకానీ అశుభాలు కానీ ఉండవు. భక్తి శ్రేష్ఠమైన సాధన మార్గము. “దేవర్షి పులకించినవాడై తన క్రొత్త సూత్రాన్ని ఈ విధంగా ఉచ్చరించారు.

తస్మాత్ సావివ గ్రాహ్యముముక్షుభిః (33)

అందువల్లనే సంసార బంధనాలనుండి ముక్తి కోరేవారు భక్తిని చేపట్టాలి.

దేవర్షిమాటలు విన్న దుర్వాస మహర్షి “నారదుని మాటలు త్రికాలముల యందు కూడా సత్యములు. ఇవి అన్ని కాలముల యందు కూడా సత్యమైనవి. నా స్వానుభవంతో నేను చెప్తున్న మాటలివి. కొద్దిసేపాగి మీరంతా ఈ కథను వినే ఉంటారు. అయినా నేను మళ్ళీ చెప్పాలనుకుంటున్నాను మీరు అంబరీషుని భక్తిని గురించి వశిష్టమహర్షి ద్వారా విన్నారు. నేను కూడా వారి భక్తిని ప్రశంసిస్తూ చాలా కాలం క్రితం జరిగిన సంఘటనను గురించి చెప్తాను. ఇప్పటికీ ఆదృశ్యం నా అంతఃకరణలో ముద్ర వేసుకుని ఉంది.

“ఆ రోజు ఏకాదశీ వ్రత పారాయణ ఉత్సవం జరుగుతున్నందుకు ఒక రోజు ముందే అంబరీషుడు నన్ను ఉత్సవానికి ఆహ్వానించారు. నేను నిశ్చిత సమయానికంటే చాలా ఆలస్యంగా వచ్చాను. అంబరీషుడు నా కొరకు చాలాసేపే వేచి

శ్రమించడమే ఆరోగ్యానికి రాచబాట.

ఉండి చివరకు ఋషులందరి ఆదేశం మేరకు పారాయణం పూర్తి చేశారు. ఇందుకు అంబరీషుడు క్షమించమని నన్ను ప్రార్థించాడు. అహంకారంతో ఉన్న నేను మితిమీరిన క్రోధంతో క్రూర కరాళ కృత్య ప్రయోగాన్ని అంబరీషునిపై ప్రయోగించాను. దాన్ని ఎవ్వరూ ఆపలేకపోయారు. అది అంబరీషుని జ్వలింపసాగింది.

అంబరీషుడు చేసేది లేక వశిష్టమహర్షి సూచన మేరకు ఆర్త స్వరంతో “నన్ను రక్షించు నారాయణా, భక్తవత్సలా నాపై కరుణ చూపు”మని ఎలుగెత్తి ప్రార్థించాడు. ఈ ఆర్తనాదం పదునాల్గు భువనాల్లో ప్రతిధ్వనించి. ఒక్కక్షణంలో వేయి సూర్యుల తేజస్సుతో భగవన్నారాయణుని సుదర్శన చక్రం సాక్షాత్కరించి ఆ కరాళ కృత్యాన్ని భస్మీపటలం చేసింది. తర్వాత సుదర్శన చక్రం అతి వేగంతో నన్ను దండించడానికి వచ్చింది. నేను భయంతో

నాతల్లిదండ్రులైన అత్రి, అనసూయల వద్దకు పరిగెత్తాను. వారు అంబరీషుడినే శరణువేదమని సలహానిచ్చారు. కానీ అభిమానంతో నేను అంబరీషుని వద్దకు వెళ్ళక బ్రహ్మ, మహేశ్వరుడూ, విష్ణువు వద్దకు వెళ్ళాను. వారంతా అంబరీషుని ఎడల నీవు అపరాధం చేశావు. అతనినే శరణు వేదమని చెప్పారు. చివరిగా నేను అంబరీషుని వద్దకు వెళ్ళాను. అక్కడికి వెళ్ళగానే అంబరీషుడు నారెండు పాదాలు పట్టుకుని “భగవన్నాయణుని కృప మీ మీద తప్పక ఉంటుంది” అన్నారు. ఆ మాటలకు సుదర్శన చక్రం వెను తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. ఆ రోజే నాకు అవగతమైంది. భక్తిని మించిన శ్రేష్టమైన సాధన వేరే ఏదీ లేదని.”

- అనువాదం - కె.అరవిందమూ
(అఖండజ్యోతి-నవంబర్ 2008)

కనువిప్పు

నర్వమిత్ర మహారాజుకు మధ్యం లేకుండా శాంతి లభించేది కాదు. రాజమహాలైనా, రాజదర్బారైనా నిస్సంకోచంగా మద్యాన్ని సేవించేవాడు. తనతోపాటు ఇతరులను కూడా త్రాగించేవాడు. అనతి కాలంలోనే రాచకార్యాలు అస్తవ్యస్తంగా తయారైనాయి. అధికారులు ప్రజలను హింసించసాగారు. ప్రజలు కన్నీళ్ళతో విలపించారు. రాజే ఆచరణహీనుడైతే ప్రజల గోడు వినేదెవ్వరు? ప్రజల దుస్థితిని చూసి ఒక బ్రాహ్మణుడు రాజుగారి వ్యసనాన్ని దూరం చేయాలని సంకల్పించుకొన్నాడు.

ఒకరోజు రాజుగారి సవారి వెళుతూ మార్గ మధ్యంలో గుంపులు, గుంపులుగా మూగి ఉన్న జనాన్ని చూసి కారణమేమిటని ప్రశ్నించాడు. ఎవరో మద్యాన్ని అమ్ముతున్నాడని, దానిలో ఏదో విశేషం ఉండి ఉంటుందని, లేకపోతే ఇంతమంది జనం చుట్టూ చేరరనే విషయాన్ని విన్నవించారు. రాజు సవారీ ఆపి, అక్కడకు సమీపంచేసరికి బ్రాహ్మణుని గొంతు వినపడింది. “ఎవరైతే పతనం పరాకాష్టకు చేరుకోవాలని ఆశిస్తున్నారో వారు తక్షణం ఈ మద్యాన్ని సేవించండి. ఇది త్రాగగానే ఒక్క మరిచిపోతారు. మురికి కాలవలో ముఖం కడుగుకొంటారు. పురుగులు ముఖం మీద స్వైర విహారం చేస్తాయి. కుక్కలు మీ ముఖాన్ని భయంలేకుండా నాకుతాయి. దీన్ని తాగిన భర్తలను భార్యలు చితకబాదుతారు. ఐశ్వర్యవంతుడు దరిద్రుడై చిప్ప పట్టుకుని అడుక్కొంటాడు. ఇది త్రాగిన తక్షణం లక్ష్యాలను, కర్తవ్యాలను మరచి యథేచ్ఛగా రోడ్లవెంట తిరుగుతారు. వ్యక్తిలో ఇంతటి పరివర్తనను తీసుకుని రాగల మధ్యం కొరకు రండి, త్వరపడండి, ఆలస్యమైతే ఆశాభంగం” అంటూ బిగ్గరగా బ్రాహ్మణుడు అరుస్తున్నాడు. రాజు నిశ్చేష్టుడై “ఇన్ని అవగుణాలను ఇంత స్పష్టంగా చెపితే ఎవరు కొంటారయ్యా? నీ దగ్గర వ్యాపారం చేసుకొనే లక్షణాలున్నాయా?” అని రాజు ప్రశ్నించాడు. దానికి బ్రాహ్మణుడు, “రాజా! నేను సత్యవాది అయిన బ్రాహ్మణుణ్ణి. దీనిలో ఉన్న గుణాలే తప్ప లేని గుణాలని ఎక్కడ చెప్పగలను? ఏది సత్యమో అదే చెబుతున్నా” అన్నాడు. “ఇలాగైతే నీకు అమ్మడం రాదు.” అని హెచ్చరించాడు రాజు. దానికి బ్రాహ్మణుడు నిశ్చింతగా “పతనానికి భయపడే సాధారణ ప్రజలు కొనకపోవచ్చు. కానీ శాసకులు, అధికారులు కొంటారు. ఇది త్రాగటం వలన వారు ప్రజలపై మరిన్ని అత్యాచారాలు చేసి సంపదను గడించుకోవచ్చు” అన్నాడు.

ఆ మాటలు రాజును ఆలోచింపజేశాయి. తన రాజ్యపు పూర్తి స్వరూపం అతనికి కళ్ళకు కట్టినట్లు కన్పించింది. బ్రాహ్మణునిలోని దివ్య తేజస్సు అతనిలో పరివర్తనను తీసికొని వచ్చింది. సవారీ దిగి ఆయన పాదాలమీద వ్రాలి, “ఓ మహానుభావా! నీవు నన్ను పతనం నుండి ఉద్ధరించటానికి వచ్చిన దైవానివిగానీ మధ్యం అమ్ముకొనే బ్రాహ్మణుడవు కావు. నా కళ్ళు తెరచుకున్నాయి. నేను ఈ రోజు నుండి ఈ పాపాన్ని తాకను” అని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. బ్రాహ్మణుడు ఆనందించి “నీకు శుభం కల్గగాక”యని రాజుని ఆశీర్వదించి, ఆనందంతో రాజ్యం నుండి నిష్క్రమించాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

యోగం దుఃఖాన్ని హరిస్తుంది.

ప్రత్యేక వ్యాసం

అభీష్టసిద్ధికొరకు గణపతి పూజ

భాద్రపదమాసంలోని శుక్లపక్ష చవితిని గణేశచతుర్థిగా దేశ మంతలా ఉల్లాస-ఉత్సాహాలతో జరుపుకుంటారు. ఈ శుభప్రదమైన తిథినాడే గణేశుడు జన్మించినాడు. “గణేశ చతుర్థి” గొప్ప ఆధ్యాత్మిక మరియు ధార్మిక మహత్వమును కలిగియున్నది. అందువల్లనే ఈ రోజు గణేశవ్రతం జరుపుకుంటారు. పలు విశిష్టమైన ప్రయోగాలను చేస్తూఉంటారు. ఏ మంగళమయ కార్యంలోనైనాసరే ముందుగా శ్రీ గణేశధ్యానం మరియు పూజ చేయబడతాయి. ఎందువల్లననగా శ్రీ గణేశుడు విఘ్నములను నశింపజేస్తాడని మరియు శుభప్రదమైన వాతావరణమును నిర్మిస్తాడని చెప్పబడినది. శ్రీ గణేశుడు భౌతిక మరియు ఆధ్యాత్మిక మనే రెండురకాలైన విజయాలను ఒకేసారి ప్రసాదించే సమర్థత-శక్తి కలిగియున్న దేవత.

గణేశ శబ్దానికి అర్థం - సమస్త జీవజాతులకు ఈశ్వరుడు అనగా స్వామి. “గణానాం జీవజాతానం యః ఈశః - స్వామీ స గణేశః” శ్రీ గణేశుడు సర్వస్వరూపి, పరాత్పరుడు, పూర్ణబ్రహ్మస్వరూపుడు, సాక్షాత్తు పరమాత్మ. గణపతి - అధర్వశీర్షములో ‘త్వం బ్రహ్మీ త్వం విష్ణుస్త్వం రుద్రః’ అను మంత్రం ద్వారా ఆయన సర్వరూపునిగా చెప్పబడినాడు. సృష్టి ఉత్పత్తి అయిన పిదప దాని సంచాలనలో ఆసురీశక్తుల ద్వారా ఉత్పన్నమయిన విఘ్నములను, కష్టాలను నివారించే నిమిత్తం స్వయంగా పరమాత్మ గణపతిరూపమును ధరించి బ్రహ్మదేవునకు సహాయకునిగా నిలచాడు. ఋగ్వేద, యజుర్వేదములలోని ‘గణానాంత్యా గణపతిగ్ం హవామహే’ అను మంత్రాలలో భగవంతుడైన గణపతి యొక్క సుస్పష్ట ఉల్లేఖనం (వివరణ) లభిస్తుంది. వేదాలలో బ్రహ్మ, విష్ణు మున్నగు గణాల యొక్క అధిపతి అయిన శ్రీ గణనాయకుడే పరమాత్మగా చెప్పబడినాడు. ధర్మమే ప్రాణంగాగల భారతీయులు వైదిక మరియు పారలౌకిక మంత్రాలద్వారా అనాదికాలంనుండి ఈ ప్రాచీనమైన - సర్వులకూ పూజనీయుడైన భగవంతుడు గణపతి యొక్క పూజ-అభ్యర్థనలు

(ప్రార్థనలు) చేస్తూవస్తూన్నారు. గణపతి చిన్మయుడు, ఆనందమయుడు, బ్రహ్మమయుడు, సచ్చిదానందస్వరూపుడు.

గణేశుడిని వినాయకుడు అనికూడా అంటారు. వినాయకుడు అనే శబ్దమునకు అర్థం ఉత్తమమైన లేక శ్రేష్ట నాయకుడు. వైదిక సంప్రదాయంలో సకల కార్యాల ఆరంభంలో పూజింపబడే దేవత. వినాయకుడు. వినాయకుని పూజ ప్రాంతాల మధ్య గల భేదంవలన వక్క, రాయి, మృత్తిక, పసుపుపొడి, గోమయం, గరికలతో ఆవాహనాది విధులద్వారా చేస్తారు. కనుక ఈ సమస్త భౌతిక పదార్థాలలోను గణేశుడు వ్యాపించిఉన్నాడని తెలుస్తున్నది.

వినాయక చతుర్థి లేక గణేశ చతుర్థి వ్రతం సూర్యుడు సింహరాశిలో ఉన్నప్పుడు, భాద్రపద శుక్ల చవితి - హస్తా నక్షత్ర యోగంలో జరుపుకుంటారు. ఈ శుభఘడియలు బుధ వారంనాడు సంభవిస్తే దానికి ప్రత్యేకమైన గొప్పతనముంటుందని భావిస్తారు. వినాయకుడిని భూతత్వ స్వరూపునిగా స్వీకరిస్తారు. మహో మూలాధారే ఈ ప్రమాణం ఆధారంగా మూలాధార చక్రం భూతత్వమని తెలుస్తున్నది. అనగా మూలాధారంలో భూతత్వ రూపుడైన గణేశుడు విరాజమానుడై ఉన్నాడు. గణపతి యొక్క ‘గ్గీం’ బీజాన్ని ధ్యానించుటచేత ‘తస్మాద్వా ఎతస్మాదాత్మన ఆకాశః సంభూతః ఆకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అపద్భృతః పృథివీ’ ఈ సృష్టిక్రమాన్ని అనుసరించి ‘గకారం’ ఆకాశబీజం, ‘లకారం’ భూబీజం, వీటి సంయోగంచేత పంచభూతాత్మకుడైన గణేశుడు తెలుసుకొనబడతాడు. అందుచేత భాద్రపద శుక్ల చవితి నాటి పూజకొరకు ప్రాచీన కాలంలో మట్టితో గణపతిని తయారుచేసి పూజించేవారు.

వినాయక చవితి నాటి పూజా సామాగ్రిలో గరిక, శమీపత్రాలు మరియు లడ్డూలు ముఖ్యమైనవి ఎందుకనగా ఇవన్నీ గణేశునకు ప్రీతీకరమైనవి. పూజకొరకు దుర్వాయుగ్మం అనగా రెండు దూర్వారములు (గరికపోచలు) హవనం కొరకు మూడు మూడు దూర్వారములు (గరికపోచలు) ఉపయోగించే

గుణసంపదకు లింగవయో భేదాలు ఉండవు.

విధానం తంత్ర శాస్త్రంలో లభిస్తుంది. దుర్వా అను పదానికి అర్థం - జీవి (ప్రాణి). జీవి సుఖదుఃఖాలను అనుభవించటానికి జన్మిస్తాడు. ఈ సుఖ దుఃఖ రూప ద్వందాలను దుర్వాయుగ్మం రూపంలో భగవంతునికి సమర్పించడం జరుగుతుంది. ఏప్రకారంగా జీవి జన్మ జన్మాంతరాలలో ఆర్జించిన పాప-పుణ్యాల ఫలస్వరూపంగా తిరిగి తిరిగి జన్మిస్తాడో, అదే విధంగా దుర్వారం తన అనేక వేళ్ళద్వారా మొలకెత్తుతూ ఉంటుంది. గణేశచతుర్థి పూజ 21 (ఇరవైవొక్క) రకాల క్లేశాలను నశింపజేస్తుంది. హవనం నిమిత్తం మూడు గరికపోచలను ఉపయోగించుటలో గల అంతరార్థము జీవి యొక్క మూడు రకాల బంధనాలను భస్మీపటలం చేయుట. తత్ఫలితంగా జీవి సత్త్వగుణసంపన్నుడై మోక్షమును పొందుతాడు.

శవీ వృక్షమును-వహ్నివృక్షం అని కూడా అంటారు. వహ్నిపత్రములు గణేశునికి ప్రీతీకరమైని. బ్రహ్మీపత్రాలతో గణేశుని పూజించినచో జీవి బ్రహ్మభావమును పొందగలుగుతాడు. లడ్డూలు కూడా వినాయకునికి ప్రియమైన భోజ్యపదార్థాలు. మోదం, ఆనందమే, మోదకం. అందుచేత 'ఆనందో మోదః ప్రమోదః' అని చెప్పబడినది. లడ్డూలను గణేశునికి అర్పించుటలో గల అంతరార్థం, సర్వదా ఆనందమగుడైయుండుట, బ్రహ్మానందంలో తేలియాడుట. లడ్డూ యొక్క గోళాకృతి మహాశూన్యమునకు ప్రతీక. ఇది దృగ్గోచరమగు సమస్త వస్తు జగత్తుకు అతీతమైనది. అది ప్రతి ఒక్కస్థితిలోనూ పూర్ణమే. ఈ పూర్ణత్వం ప్రణవమంత్రం యొక్క గుణం. అందుచేత గణేశుడు ప్రణవమునకు చిహ్నం.

ఈ సంకేతార్థం గణేశుని జనన వృత్తాంతానికి చెందిన ఒక కథలో చెప్పబడిఉన్నది. పార్వతిదేవి చేత బొమ్మలో ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయబడుట, శివుని ద్వారా వధింపబడుట, తిరిగి ఖండింపబడిన శిరస్సు స్థానమున ఏనుగు తలను అతికించుట అను ఈ కథలో రహస్యార్థము ఉంది. గణేశుని మొండెం దేవి పార్వతి నిర్మించినది. శిరస్సు శంకరాభగవానుడి చేత ప్రతిష్ఠితమైనది. గణేశుని మస్తకము కొరకు, ఏనుగు శిరస్సు ప్రతిష్ఠించబడుట అనునది మంత్ర స్వరూపం యొక్క రహస్యాన్ని వివరిస్తుంది. ఏనుగు యొక్క గండస్థలం నుండి వంపులు తిరిగిన తొండం వరకు గల ప్రదేశం ప్రణవమంత్రం ధ్వనించే సంకేతస్థానము. యోగశాస్త్రం మరియు అక్షరాల శబ్దబ్రహ్మ

యొక్క మూల సంబంధంగా 'ఈ అచ్చులు విశుద్ధిచక్రంలో ఉత్పన్నమౌతాయి అని, మ-కారం మూలధారంలో ధ్వనిస్తుంది' అని చెప్పబడినది. శంకరభగవానుడు, మాత పార్వతి యొక్క మంత్రాన్ని అమోఘం మరియు దోషరహితముగా తయారుచేయు ఉద్దేశ్యంతో అందులో ప్రణవమంత్రాన్ని కూడా జోడించినాడు. ఓంకార ప్రయోగమునకు గజ-మస్తకం సరళమైన, సుస్పష్టమైన చిహ్నం. ఈనాడు కూడా ప్రణవమంత్రం అన్ని మంత్రాల ఆరంభంలో జపించుట జరుగుతున్నది. దీనిననుసరించి గణపతి సకల అనుస్థానాలలో ప్రప్రథమంగా పూజనీయుడు అనే లక్ష్యమును అది సూచిస్తున్నది. మహారాష్ట్రలో లోకమాన్యతిలక్ గణపతి పూజను అన్నింటికంటే గొప్ప పర్వంగా రూపొందించినాడు. గణపతి రూపంలో భరతమాత పూజ సంకేత రూపంలో స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ సమయంలో ఈ పరంపరను ఆయన ప్రారంభించినారు. దక్షిణ భారతమున గణపతి పూజ సర్వోత్తమమైన గొప్ప పూజగా భావిస్తారు.

చంపతరాయగారి అభిప్రాయంలో గణపతి శిరస్సును ఖండించుట అనునది అహంకార నాశనమునకు గుర్తు. ఏనుగు శిరస్సును ప్రతిష్ఠించుట అనగా నిర్వాహక(సంయోజక), సమన్వయాత్మక, సంశ్లేషాత్మక బుద్ధి ఉదయించుట. గణేశుని వాహనమైన ఎలుక బుద్ధికి ప్రతీక. ఇందుచేత శ్రీ గణేశుని వాహనం మూషికము. ఈ బుద్ధి కారణంగానే గణేశుడు 'బుద్ధిసాగరుడు' అని చెప్పబడుతున్నాడు. గణేశుని ఏకదంతత ఆయన అద్వైత ప్రియతకు సూచిక. లంబోదరుడు అనగా అనేక బ్రహ్మాండములు ఆయన ఉదరంలో ఇమిడిఉన్నవి అని తెలుస్తోంది.

గణపతి పూజ ద్వారా పరమేశ్వరుడినే పూజించడం జరుగుతున్నది. ఏ సాధకుడు పవిత్ర భావంతో గణేశచతుర్థి వ్రతాన్ని ఆచరిస్తాడో, అతని బుద్ధి మరియు చిత్తవృత్తులు పవిత్రమౌతాయి. గణేశచతుర్థివ్రతంలో గణేశమంత్ర జపం అధిక ఫలితమును అందజేస్తుంది. ఇందువలన ఈ వ్రతాన్ని విధిపూర్వకంగా, శ్రద్ధావిశ్వాసములతో చేసుకొని తమ అభీష్టమును ప్రాప్తింపజేసుకొనవచ్చును.

అఖండజ్యోతి సెప్టెంబర్ 2005
- అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మరాజు లక్ష్మీరాజగోపాల్

మిత్రుణ్ణి రహస్యంగా మందలించు, బహిరంగంగా అభినందించు.

పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి

దేవ సంస్కృతికి మూలం గాయత్రీ

మిత్రులారా! మా 70 సంవత్సరాల సంపూర్ణ జీవనం ఒకే ఒక్క పనిలో నిమగ్నమైనది. అది భారతీయధర్మ, సంస్కృతుల ఆత్మను గురించిన పరిశోధన. భారతీయ ధర్మ సంస్కృతుల బీజం గాయత్రీ మంత్ర 24 అక్షరాలలో జ్ఞానం, విజ్ఞానం నిండి ఉన్నాయి. దాని విస్తరణలోనే భారతీయ తత్వశాస్త్రం, భారతీయ విజ్ఞానం రెండూ ఉన్నాయి. బ్రహ్మ తన నాలుగు ముఖాలతో గాయత్రీ మంత్ర వ్యాఖ్యానాన్నీ నాలుగు వేదాల రూపములో చేయటం జరిగింది. వేదాల నుండి అనేకానేక గ్రంథాలు ఉద్భవించాయి. గాయత్రీ మంత్రాన్నే గురుమంత్రం అంటారు. గురుమంత్రమని దీనినే పిలవాలి. మొత్తం భారతీయ ధర్మమును, విజ్ఞానమును తెలుసుకునేందుకు దాని బీజాన్ని తెలుసుకోవటమే మంచిదని మేము ప్రయత్నించాము. ఎలాగైతే విశ్వామిత్రుడు తపస్సు చేసి దీని రహస్యాన్ని, బీజాన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించాడో, అలాగే మేము ఈ ఒకే ఒక్క కార్యకలాపంలో నిమగ్నమైనాము. మా మిగిలిన జీవితాన్ని కూడా దీని పరిశోధన, అన్వేషణ, పరీక్షలోనే గడుపుటకు ప్రయత్నిస్తాము.

చాలా సమయం గడిచిపోయింది. ఈ విషయంలో మేము ఏ పరిశోధన చేశామో ఏమి తెలుసుకున్నామో దాని సారమేమిటో తెలుసుకోవాలని ఇప్పుడు ప్రజలు కోరుతున్నారు. ఇది సబబే. మా మహా ప్రయాణ సమయం సమీపించబోతున్నది. కాబట్టి ప్రజలు ఇలా అడగటం సరియైనదే. ప్రతి వ్యక్తి ఇంత పరిశోధన చెయ్యలేడుకదా. ప్రతి వ్యక్తికి ఇది తెలుసుకోవటం కూడా సాధ్యం కాదు. ఋషులు మొత్తం తత్వశాస్త్రాన్ని వ్యాఖ్యానరూపంలో అందించారు. ఆ గాయత్రీ మంత్ర జ్ఞానం, విజ్ఞానం నేను మీకు ఈ రోజు చెప్పదలుచుకున్నాను.

గాయత్రీని త్రిపదాఅంటారు. త్రిపదా అంటే అర్థము మూడు చరణములున్నది, మూడు పాదాలు కలిగినది. ఈ మూడు భాగాలు తెలుసుకుంటే గాయత్రీ జ్ఞాన, విజ్ఞానముల మూలం ఏమిటో మనం తెలుసుకోగలుగుతాం.

దీనిలోని ఒక భాగము విజ్ఞానమునకు సంబంధించినది. తత్వదర్శనం, తపస్సు, సాధన, యోగాభ్యాసం, అనుష్ఠానం, జపం,

ధ్యానము మొదలగునవన్నీ విజ్ఞాన పక్షం. దీని వలన శక్తి ఉద్భవిస్తుంది. గాయత్రీ మంత్ర జపం, ఉపాసన, ధ్యానము చేస్తే దానికే మహత్తు చెప్పబడి ఉందో ఆ లాభం కలుగుతుంది. ఇది ఎందుకు నెరవేరుతుంది, అనేది మనం ఇప్పుడు తెలుసుకోవాలి. ఏదైనా విత్తనం మొలకెత్తడానికి మూడు వస్తువులు అవసరమౌతాయి. భూమి అతని దగ్గర ఉండాలి. ఎరువు, నీరు కావాలి. ఒకవేళ ఈ మూడు అతని దగ్గర లేకపోతే అప్పుడు కష్టమవుతుంది. అప్పుడు బీజం మొలకెత్తుతుందా లేదా అనేది చెప్పలేము. గాయత్రీ మంత్రం విషయంలో కూడా ఈ మూడు కలిపినట్లైతే సరియైన పరిణామం సాధ్యమవుతుంది. ఈ మూడూ లోపించినట్లయితే సఫలతకు అవకాశం తక్కువ.

గాయత్రీ ఉపాసనకు సంబంధించి దీర్ఘకాలంగా మా అనుభవం జపము చేసే పద్ధతి, కర్మకాండ అంతా మామూలు పుస్తకాలలో వ్రాసినట్లే ఉన్నది. చిన్న వాళ్ళ దగ్గర నుండి పెద్దవాళ్ళ వరకు ఎవరు సఫలత పొందారు. ఎవరు సఫలత పొందలేదు అనేదానికి మూలకారణం ఆ మూడు తత్వాలు లేకపోవటమే నిజానికి ఏ ఉపాసనకైనా అవే ప్రాణం. ఉపాసనతోపాటు జోడించబడిన ఒక వాస్తవం ఏమిటంటే అఖండ శ్రద్ధ ఉండాలి. శ్రద్ధ తనంతటతానుగానే శక్తి కలిగిఉన్నది. ప్రకృతిలో అనేక శక్తులు విద్యుత్ శక్తి, ఆవిరిశక్తి, అగ్నిశక్తి మొదలైనవి ఉన్నాయి. రాళ్ళ నుండి దేవతలు పుడతారు. చెట్ల నీడల్లోంచి భూతాలు పుడతాయి. త్రాడు నుండి పాము పుడుతుంది. ఇంకా ఏవేవో పుడతాయి. మంత్రం, జపం, ఉపాసనల మీద విశ్వాసం, నిష్ఠ శ్రద్ధలేని ఉపాసనలు కర్మకాండలు చేశారో, కేవలం నాలుకచివర జపం చేశారో, వ్రేళ్లతో మాత్రమే మాల త్రిప్పుతూ, మనసులో మాత్రం శ్రద్ధను ఉత్పన్నం చేసుకోలేకపోయారో, విశ్వాసం కలిగించు కోలేకపోయారో వారు వట్టి చేతులతో మాత్రమే ఉండిపోయారు. జపంతోపాటు అఖండ శ్రద్ధ, విశ్వాసాలతో ఉపాసన చేస్తే మంచి ఫలితాలు కలుగుతాయి. ఉపాసన యొక్క సంపూర్ణ లాభం లభిస్తుంది. ఇది ఒక పక్షము.

రెండవది పరిష్కృత వ్యక్తిత్వం. ఉపాసన సఫలం కావటానికి

రుచిగల పదార్థాలను ఒంటరిగా తినకూడదు, పంచుకోవాలి.

ఇది నిరంతరం ఆవశ్యకమైనది. వ్యక్తి శీలవంతుడు, లోకసేవకుడు, సదాచార సంపన్నుడు, సంయమి, తన వ్యక్తిగత జీవితం శ్రేష్ఠం అయి, సమున్నతం చేసుకొనేవాడు అయి ఉండాలి, ఇప్పటివరకు అటువంటి వ్యక్తులకే సఫలత లభించింది. ఏ సాధకులైతే జపం, ఉపాసన, కర్మకాండలతో పాటు తమ వ్యక్తిగత జీవనంలో శిష్టాచారం, ఉదారత, శ్రేష్ఠత నింపుకున్నారో వారే ఆధ్యాత్మ లాభాన్ని స్వయంగా పొందటం, ఇతరులకు ఇవ్వటము చేయగలరు. సంయమి, సదాచారియైన వ్యక్తి ఏ జపం చేసినా ఏ ఉపాసన చేసినా అది తప్పక సఫలమవుతుంది. దురాచారి, దుష్టుడు, నీచుడు, పాపి, పతితుడు అయిన వ్యక్తి భగవంతున్ని స్మరించినా ఉపయోగం లేదు. భగవంతున్ని స్మరించుటవల్ల ఆ వ్యక్తి వ్యక్తిత్వం మెరుగవాలి. శుద్ధమైనది కావాలి. ఒక వేళ వ్యక్తిని సమున్నతం చేయుటలో సఫలత లభించకపోతే ఉపాసనా విధిలో చాలా పెద్ద పొరపాటున్నదని గ్రహించాలి.

మూడవది ఇప్పటిదాకా మా అనుభవమేమిటంటే వ్యక్తి యొక్క దృష్టికోణం ఆకాంక్షలు ఉన్నతమైనప్పుడే జపం, ఉపాసన సఫలమవుతాయి. నీచమైన ఉద్దేశ్యం, నికృష్టమైన కామనలు వాసనలతో ఉపాసనలు చేస్తే? దేవతలు కర్మకాండ కంటే ముందు ఈ ఉపాసన ఉద్దేశ్యం ఏమిటి అనేది తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఏ పని కొరకు ఇది చేస్తున్నారు? ఏవైతే మనిషి తన కష్టం, పరిశ్రమతో పొందవలసి ఉన్నవో వాటిని ఏదో ఒక తేలిక దారిలో పొందటానికి దేవతలను ఆశ్రయించి జోలె పట్టుకుంటే అప్పుడు దేవతలు అతడు దిగజారిన వ్యక్తి అని, నీచమైన పనికి తమను ఆశ్రయించాడని తెలుసుకుంటారు. దేవతలు సహాయం చేయాలనే అనుకుంటారు. కానీ సహాయం చేయడానికి ముందు చెయ్యబోయే సహాయాన్ని దేనికి ఉపయోగిస్తారనే విషయం ఆలోచిస్తారు. నీచమైన పనికి ఉపయోగిస్తారని అనుకుంటే పొరపాటున కూడా ఎవరికీ ఎన్నడూ సహాయం చెయ్యరు. ఉన్నత లక్ష్యాలకొరకు దేవతలు ఎల్లప్పుడూ సహాయం చేస్తారు. ఉన్నతమైన దృష్టికోణం ఉన్నవారికే మంత్రశక్తి, భగవంతుని శక్తి కేటాయించబడి ఉన్నది. ఎవరైతే ఉత్తమకార్యం కొరకు, శ్రేష్ఠమైన కార్యం కొరకు భగవంతుని సేవ, సహాయం కోరతారో వారికి అవి ఎల్లప్పుడూ లభిస్తూనే ఉన్నాయి.

ఈ మూడు అంశాలను ప్రాణాలు ఒడ్డి అనుసరిస్తూ వచ్చాను. మా గాయత్రీ ఉపాసన ప్రాణవంతము అవుతూ వచ్చింది.

ప్రాణవంతము అయితే ప్రతి వస్తువు చమత్కార పూరితం ఔతుంది. సఫలతమవుతుంది. మేము మా వ్యక్తిగత జీవితంలో 24 లక్షల మహాపురశ్చరణలు చేశాము. జప, అనుష్ఠానములు విధి పూర్వకంగా చేశాము. నియమాలు, ఉపనియమాల పాలన చేశాము. మా ఉపాసనలో విధివిధానానికి, కర్మకాండలకు ఎంత ఎక్కువ స్థానమున్నదో దానికంటే ఎక్కువగా మేము ఆధ్యాత్మికతకు ప్రాణమనదగిన పై మూడు షరతులకు ప్రాముఖ్యమిచ్చాం. అఖండ శ్రద్ధతో, ఆచంచలమైన విశ్వాసంతో గాయత్రీ మాతను ఉపాసించాము. దాని ఫలితాలను పొందాము. సాధ్యమైనంతవరకు మా వ్యక్తిత్వ సంస్కరణకు పూర్తిగా కృషి చేశాము. ఒక బ్రాహ్మణుడుగా, ఒక భగవద్భక్తుడుగా జీవించడానికి ప్రయత్నించాము. దానిలో పూర్తి జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాము. మమ్ము వేము చాకలివలె ఉతికికొనుటలో, దూదేకువానివలె ఏకుకొనుటలో ముందు వెనుక ఆలోచించలేదు. మా ఉపాసన ఫలించటానికి, చమత్కారవంతం కావటానికి ఇదొక పెద్ద కారణం. ఉద్దేశ్యాలు ఎల్లప్పుడూ ఉన్నతంగానే ఉన్నాయి. పీడిత మానవతను పైకితేవటానికి, దేశాన్ని, ధర్మాన్ని, సమాజాన్ని, సంస్కృతిని సమున్నతం చేయటానికి మేము ఉపాసన చేశాము, అనుష్ఠానం చేశాము. భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించాము. నేను ఏ నిష్ఠతో పనిచేస్తున్నానో భగవంతుడు చూశాడు. భగీరథుని నిష్ఠ చూసి గంగాదేవి స్వర్గం నుండి భువికి రావటానికి సిద్ధపడింది. శంకర భగవానుడు అతనికి సహాయపడటానికి సిద్ధపడ్డారు. మా విషయంలో కూడా అలాగే జరిగింది. ఉన్నత ఉద్దేశ్యాలతో పయనించుట వలన దేవీశక్తుల సంపూర్ణ సహాయం లభించింది. తమ ఉపాసనను సార్థకం చేసుకోవాలని కోరుకునే ఏ వ్యక్తి అయినా ఈ మూడు విషయాలు పూర్తిగా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

విత్తనం నాటితే సరిపోదు. దాని నుండి పంట రాదు. పంట పొందాలనుకుంటే విత్తనం, భూమి, ఎరువులు, నీరు ఈమూడు విషయాలు అవసరం. తుపాకి, మందుగుండు, గురి చూసే వాని అభ్యాసం - ఈ మూడూ ఉంటేనే తుపాకి గుండు లక్ష్యాన్ని చేరుతుంది. విగ్రహం తయారుచెయ్యటానికి రాయి, ఉలి, విగ్రహం చేసేవాని కళాకౌశల్యం కావాలి. వ్రాయాలంటే కాగితమూ, సిరా, చదువు ఈ మూడు కావాలి. కారు నడపటానికి కారు, పెట్రోలు, డ్రైవరు ఈ మూడు వస్తువులూ కావాలి. అదే విధంగా ఉపాసన చమత్కారాలు పొందాలనుకుంటే పరిష్కృత వ్యక్తిత్వం, అఖండ

హృదయ వికాసంలోనే ఉన్నది మానవత్వం.

శ్రద్ధా, విశ్వాసం కావాలి. ఈ మూడింటితో ఎవరు ఉపాసన చేసినా ఫలిస్తుంది. నిశ్చయపూర్వకంగా, విశ్వాస పూర్వకంగా మేము చెప్పన్నాము. వ్యక్తి స్వయంగా లాభాన్నిపొందాడు, సమర్థుడౌతాడు, శక్తిశాలి అవుతాడు. శాంతిలభిస్తుంది. స్వర్గం, ముక్తి వంటి లాభాలు ప్రాప్తిస్తాయి. ఇతరులకు సేవా, సహాయం చేయుటలో సమర్థుడౌతాడు.

గాయత్రీ మంత్ర సంబంధంగా మేము ఇదే ప్రయోగం, పరీక్ష జీవితాంతమూ చేస్తూ వచ్చాము. గాయత్రీ మంత్రం శక్తివంతమైనదని అనుభవం పొందాము. గాయత్రీని కామధేనువని చెబుతారు. ఇది వాస్తవమే. గాయత్రీని పరసువేది అని అంటారు. దీనిని స్పృశిస్తే వ్యక్తిత్వం బంగారుమవుతుంది. ఇది కూడా నిజమే. గాయత్రీని అమృతమని అంటారు. దానిని పానం చేసి అజరులు, అమరులౌతారు. ఇది సత్యమే. ఇవన్నీ ఏ పరిస్థితులలో నిజమంటే గాయత్రీ అనే కామధేనువును త్రిప్పుకురావాలి. మేపాలి, నీళ్ళు త్రాగించాలి. దాని రక్షణ బాధ్యతను చూడాలి. ఆవును మేపకుండా దానినీళ్ళు త్రాగించకుండా పాలు త్రాగాలనుకుంటే, అదెలా సాధ్యం?

ఇప్పటిదాకా విజ్ఞాన విషయం చెప్పుకున్నాము ఇక జ్ఞాన విషయం. నా 70 సం॥ అనుభవమేమిటంటే గాయత్రీ మూడుపాదాలలో, 3 చరణాలలో 3 శిక్షణలు దాగి ఉన్నాయి. వాటిని వ్యక్తిగతంగా కలుపుకోలిగినప్పుడు ఆధ్యాత్మిక రహస్యమంతా, తత్వజ్ఞానమంతా జీవితంలోకి చేరుతుంది. అవి : 1. ఆస్తికత, 2. ఆధ్యాత్మికత, 3. ధార్మికత. ఈ మూడూ కలిసి త్రివేణి సంగమమవుతుంది.

మొదటిది ఆస్తికత. ఆస్తికత అంటే ఈశ్వర విశ్వాసం. భజన, పూజ చాలామంది చేస్తుంటారు, కానీ ఈశ్వర విశ్వాసం అంటే సర్వత్రావ్యాపించిఉన్న భగవంతుణ్ణి న్యాయదాత, సర్వసమర్థుడు, కర్మఫలాన్ని ఇచ్చేవాడు అని విశ్వసించాలి. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి, సర్వత్రా ఉన్నాడు అందరినీ చూస్తున్నాడు అని విశ్వసించగలిగితే, మనం పాపకర్మచేయటం సంభవించదు. మనం ప్రతిచోటా భగవంతుణ్ణి చూస్తే ఆయన న్యాయం నిష్పక్షపాతమని, విశ్వసిస్తాము. ఆస్తికత, శీలం, సమాజ నిష్ఠకు మూలములు. మనిషి ఎంత ధూర్తుడంటే, అతడు ప్రభుత్వాన్ని మోసగిస్తాడు, చట్టాలను మోసగిస్తాడు, కాని ఈశ్వర విశ్వాసం అతని అంతః కరణములో ఉంటే ఆ విషయాల్ని ఎల్లప్పుడూ ధ్యానంలో

ఉంచుకుంటాడు. మత్తగజంపై అంకుశం ఎలా పని చేస్తుందో, ఆస్తికత అనే అంకుశం ప్రతి మనిషిమీద పనిచేసి మనిషి నిజాయితీపరుడు కావటానికి, ఉత్తముడు కావటానికి ప్రేరణ, మార్గదర్శనం ఇస్తుంది.

ఈశ్వరుని ఉపాసన అర్థం ఏమిటంటే ఈశ్వరుడు మహోన్నతుడు, అలాగే మహోన్నతి కొరకు మనం కూడా ప్రయత్నం చేయాలి. మనల్ని మనం భగవంతుడిలో ఐక్యం చేసుకోవాలి. ఈ విరాట్విశ్వం భగవానుని రూపం. మనం దీనికి సేవ చేయాలి. ఈ విశ్వఉద్యానవనాన్ని అందంగా చేయుట కొరకు ప్రయత్నం చేద్దాం. ఎందుకంటే భగవంతుడు ప్రతిచోటా వ్యాపించి ఉన్నాడు. ఈ భావన వలన “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనే భావన మనస్సులో ఉదయిస్తుంది. గంగానది ఏ విధంగా సమర్పణ చేసుకోవటానికి సముద్రం వైపు ఉరకలు వేస్తుందో అదే విధంగా ఆస్తికుడైన వ్యక్తి తనను తాను భగవంతునికి సమర్పించటానికి పరుగుపెడతాడు. భగవంతుడిని కోరుకోవడం ముఖ్యమౌతుంది. వ్యక్తిగతమైన కోరికలు భగవంతుడి భక్తిలో లీనమౌతుంది. వ్యక్తిగతమైన కోరికలు భగవంతుని మీద రుద్దేబదులు భగవంతుని ఇచ్చును జీవితంలో ధరించాలి. ఆస్తికత అనే బీజాలు మనలోపల పోగుపడి ఉన్నాయి. వృక్షాన్ని అల్లకున్న లత, వృక్షమంత ఎత్తుకు ఎదుగుతుంది. అదే విధంగా భగవంతుని ఎత్తుకు మనం కూడా ఎదుగుతాం. గాలిపటం పిల్లవాడి చేతిలో దారాన్నుంచి ఆకాశంలో ఎత్తుగా ఎగురుతూపోతుంది. తోలుబొమ్మలు ఆడించేవాని చేతిలో ఉండటం మంచి నృత్యము చేయగల్గుతాయి. అదే విధంగా ఈశ్వర విశ్వాసం, శ్రద్ధను హృదయంగమం చేసుకొని మన జీవన దిశను భగవంతుని చేతికి అప్పగించాలి. భగవంతుని ఆదేశాలే మన ఆకాంక్షలుగా భావిస్తే ఈ లోకంలో శాంతి, పరలోకంలో సద్గతి మనకు లభిస్తాయి.

ఆస్తికత గాయత్రీ మంత్ర విద్యలో మొదటి చరణమైతే, దాని రెండవ చరణం ఆధ్యాత్మికత. ఆధ్యాత్మికత అర్థం ఆత్మావలంబన. అనగా తననుతాను తెలుసుకోవటం. ఆత్మబోధ, మనల్ని మనం తెలుసుకోవటం వలన మనం బయటి ప్రపంచంలో వృధాగా సంచరించము. మన శ్రేష్టమైన ఆకాంక్షలు నెరవేరడానికి దుఃఖకారణం తెలుసుకోవటానికి బయటవెదకటం మాని మన పరిస్థితులకు కారణం మనలోపలే ఉన్నదని తెలుసుకుంటాము. మనల్ని మనం సంస్కరించుకోవటానికి కృషి చేద్దాము. మన

సంతోషాన్ని మించిన ధనం లేదు.

మానసికస్థితిని సుసరించే పరిస్థితు లేర్పడతాయి. కస్తూరి మృగం సుగంధం కొరకు నలుదిక్కులా అన్వేషిస్తూ పరుగెత్తుతుంది. దాని నాభిదగ్గరే అది ఉన్నదని తెలుసుకున్న తర్వాత అటూ ఇటూ పరుగెత్తడం మానివేస్తుంది. పూలు వికసించగానే తుమ్మెదలు వస్తాయి. కీటకాలు వస్తాయి. కొండరాళ్ళమీద మేఘాలు వర్షిస్తాయి. కానీ గడ్డి మొక్క ఒక్కటి కూడా మొలవదు. మంచి మార్కులు తెచ్చుకున్నవారికే స్కాలర్‌షిప్ వస్తుంది. ప్రపంచములో సౌందర్యం చాలా ఉన్నది. మనకు కన్నులు లేకపోతే దాని ప్రయోజనం ఏమిటి? ప్రపంచంలో గాయకులు చాలామంది ఉన్నారు. శబ్దాలు చాలా ఉన్నాయి. మనకు చెవులు లేకపోతే ఆ శబ్దాలకు అర్థమేమిటి? ప్రపంచంలో విజ్ఞానం చాలా ఉంది. కానీ మనకు మస్తిష్కం లేకపోతే దాని ప్రయోజనం ఏమిటి? తమకు తాము సహాయము చేసుకునే వారికి భగవంతుడు సహాయం చేస్తాడు. అందువలన ఆధ్యాత్మికత సందేశమేమిటంటే ప్రతివ్యక్తి తనను తాను చూసుకోవాలి. తెలుసుకోవాలి. సంస్కరించుకునేందుకు పరిపూర్ణ ప్రయత్నం చేయాలి. మనల్ని మనం ఎంత బాగుచేసుకుంటామో పరిస్థితులు అదే స్థాయిలో మనకు అనుకూలంగా మారుతాయి. ఈ సిద్ధాంతం గాయత్రీ మంత్రం రెండవ చరణం.

గాయత్రీమంత్రం మూడవ చరణం ధార్మికత. ధార్మికతకు అర్థము కర్తవ్యపరాయణత. కర్తవ్యపాలన, కర్తృత్వము, కర్మ, ధర్మము. మనుష్యునికి పశువుకు మధ్య తేడా ఏమిటంటే పశువులు ఏ పరిధిలోనూ బంధించబడిలేవు. మనుష్యునిపైన వేలాది పరిమితులు, నైతిక నియమాలు, బాధ్యతలు మోపబడ్డాయి. బాధ్యతలను, కర్తవ్యాలను పూర్తి చేయుట మనుష్యుని కర్తవ్యం. శరీరంపట్ల కర్తవ్యమేమిటంటే దానిని మనం రోగరహితంగా ఉంచాలి. మస్తిష్కంపట్ల మన ధర్మం దానిలో అమాంశనీయమైన ఆలోచనలు రాకుండా చూసుకోవాలి. కుటుంబంపట్ల మన కర్తవ్యం వారిని శీలవంతులుగా తయారుచేయుట. దేశం, ధర్మం, సమాజం, సంస్కృతి పట్ల మన కర్తవ్యం వాటిని సమున్నతంగా ఉంచటం. లోభం మోహాలనుండి మనల్ని మనం విడిపించుకొని ఉద్ధరించుకోవాలి. ఇది మన కర్తవ్యం. భగవంతుడు ఏ పనికొరకు మనల్ని ఈ ప్రపంచంలోకి పంపించాడో, ఆ పనిని పూర్తి చేయుట మన కర్తవ్యం.

ధార్మికతకు అర్థం కర్తవ్యపాలన. మేము సంపూర్ణ జీవితంలో గాయత్రీమంత్రం గురించి ఎంతైతే ఆలోచించామో, శాస్త్రాలను

చదివామో, సత్సంగం చింతన మననం చేశామో దాని సారాంశం ఏమిటంటే అనంతమైన జ్ఞానం, ధర్మం, ఆధ్యాత్మికత దానిలో ఉన్నాయి. దాని సారంలో మూడు విషయాలు దాగి ఉన్నాయి.

1. ఆస్తికత అనగా ఈశ్వర విశ్వాసము. 2. ఆధ్యాత్మికత అనగా ఆత్మబోధ. తనను తాను సంస్కరించుకొని బాధ్యతలు స్వీకరించుట.
3. ధార్మికత అనగా స్వావలంబన పరాయణత. కర్తవ్య పరాయణుడు, స్వావలంబి, ఈశ్వరపరాయణుడైన ఏ వ్యక్తియైనా గాయత్రీ ఉపాసకుడని చెప్పబడతాడు. గాయత్రీ మంత్ర జ్ఞానపక్షము ద్వారా ఏ శాంతి, సద్గతి లభిస్తాయో వాటికి అధికారి అవుతాడు. మా జీవితంలో వచ్చిన అనుభవం ఇదే. విజ్ఞానపక్షంలో మూడుధారలు, జ్ఞానపక్షంలో మూడుధారలు వీటిని ఎవరైతే పొందుతారో గాయత్రీ మంత్ర కృపతో వారు ధన్యులౌతారు. ఈ లోకంలోనే స్వర్గము, ముక్తికి అధికారులౌతారు. ఇదే మా అనుభవం. ఇదే మా అభిప్రాయం. ఇదే మా విశ్వాసం.

★★★

వరమా, శాపమా ?

ఒక ఒంటె చాలా కాలం తపస్సు చేయగా దేవతలు ప్రసన్నులై ఒక వరాన్ని కొరుకోమన్నారు. ఒక చోట కూర్చుని ఎక్కడెక్కడో దూరంగా ఉన్న పచ్చగడ్డిని తినేటట్లు అనుగ్రహించమని వరాన్ని అడిగింది. తక్షణం దానిమెడ ఒక మైలు పొడవు పెరిగింది. ఒంటె వరమానంద భరితురాలై దేవతలకు ధన్యవాదం తెలిపింది. ఇంతలో వర్షముతువు ప్రవేశించి తలదాచుకోవడానికి ఎక్కడ చోటు దొరక్క ఆ ఒంటె ఒక గుహలో ప్రవేశించింది. దానిలో ఉన్న రెండు చిరుత పులులు ఒంటె మెడను కొరికి నెలల తరబడి దాని మాంసాన్ని తింటూ కాలం గడిపాయి. దైవం ప్రసాదించిన వరం ఎందుకు కొరగాకుండా పోయింది.

భగవంతుడు ప్రసన్నమయేటట్లు తపస్సు చేస్తే సరిపోదు. ఆయన ప్రత్యక్షమైనపుడు కోరికలు కోరుకోవడం కూడా చేతకావాలి. ప్రసాదించబడిన వరాల వల్ల మనం ఆనందంగా ఉంటామనే గ్యారెంటీ ఏమీ లేదు. పురుషార్థము మనోయోగం, పరిశ్రమ వలననే మానవుడు శాశ్వతమైన లాభాలను పొందగలడు

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

కష్టించేవాడికి ఫలితం లభిస్తుంది.

వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత

మహావీరుని అద్భుత సాపేక్షవాదం

భగవాన్ మహావీరుని ఉపదేశాలు వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికతతో నిండి ఉండేవి. మూడు లోకాలలో పూజింపబడే తీర్థంకరుడు ఆ రోజులలో నలందలోని శ్రీ పద్మ ఉద్యానవనంలో ఉన్నారు, సంపూర్ణ ఉదారతతో జ్ఞానదానం చేస్తున్నారు. సర్వజ్ఞులు, జితేంద్రియులు కదంబ వృక్ష నీడలో, మట్టితో చేసిన వేదికపై ఆసీనులయ్యారు. ఈ వేదికను చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలోని కన్యలు పేదతో అలికి, సువాసనాభరితమైన పుష్పములతో అలంకరించారు. వీరి ప్రకృత కొంచెం వెనుకగా వారి శిష్యుడు గౌతముడు నుంచుని ఉన్నాడు. అతను అందరిని జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్నాడు. అతనికి మహావీరుని ప్రతి సూచనను, సంకేతమును సహజంగానే అర్థం చేసుకుని క్రియాన్వితం చేసే సామర్థ్యం ఉన్నది. ముందు వరసలలో సుధర్ముడు, సిద్ధసేనుడు, సామంతభద్ర, హరిభద్ర, పాత్రకేశరి, శ్రీదత్త మొదలైన జిజ్ఞాసువులైన సాధకులు కూర్చుని ఉన్నారు.

వీరిమధ్యలో మగధ సామ్రాట్టు బింబిసారుడు, మహారాణి చేలనా కూడా ఉన్నారు. గౌతముడు వీరికి ఒక విశిష్ట ఆసనమును ఇవ్వడానికి చాలా ప్రయత్నించాడు. కాని వారు ఒప్పుకోలేదు, వారు ఇలా అన్నారు “ఆర్యా! ఇది ఏ రాజుగారి సభకాదు, ఇక్కడ ధనవంతులని, పదవి ఆధారంగా చిన్నవారని పెద్దవారని ఆసనాలు ఇవ్వబడవు. ఇది తత్వజ్ఞాని తీర్థంకరుల అనుగ్రహ సభ. ఇక్కడ కావలసినది వినయశీలతే తప్ప ఇంకేమీ కాదు” ఈ నాటి ఈ సభలో విద్వాంసులు, చదువుకోని యువకులు, వృద్ధులు, స్త్రీలు, పురుషులు ఉన్నారు. వయభేదములు, జాతి భేదములు, స్త్రీ, పురుష భేదములు లేవు. ఇక్కడ అందరికి మహావీరుడు తమవాడని, తమ ప్రాణములకన్నా మిన్నయనే భావన ఉన్నది.

మహావీరుని వాణి జలపాతం వలె సాగిపోతున్నది. వారు అంటున్నారు. “జీవితం భ్రాంతి కాదు, ప్రపంచం మాయ కాదు. ఇది ఆత్మ, సర్వాత్మాల ప్రకటికరణకు సర్వోత్తమమైన మాధ్యమం, ఈ ప్రకటికరణ ముందు ముందు ఎంత సంపూర్ణంగా, సమగ్రంగా ఉంటుందో దీని అందం అంతగా పెరుగుతూ ఉంటుంది. ఆత్మ, సర్వాత్మాల ప్రకటికరణ సంపూర్ణంగా జరిగినప్పుడే ప్రపంచానికి

సంపూర్ణ సౌందర్యం లభిస్తుంది, క్షణ క్షణం ప్రసన్నత, ఆనందం, అనుభూతి అవుతుంది. ఈ విచిత్రమైన ప్రకటికరణ సత్చింతన సత్కర్మలతోనే జరుగుతుంది. ఈ దిశలో మనం ఎంతగా ఎదుగుతామో, ప్రసన్నత, ఆనందం అంతగా లభిస్తాయి. కాని దీనికి ఐదు అడ్డంకులు ఉన్నాయి. మొదటిది వివేకం యొక్క లేమి. రెండవ అడ్డంకి వైరాగ్యం లేకపోవటం, దీని వల్ల రాగద్వేషాలు ఎక్కువవుతాయి. మూడవ అడ్డంకి సత్ చింతనములు, సత్కర్మలు చేయాలనే ప్రవృత్తి లేకపోవడం. నాలుగోది లోభం, మోహం, మాయా రూపాలలో వచ్చే కల్మషాలు. చివరిది ఐదవది అడ్డంకి మానసిక వాచిక (మాటలలో) కాయక (కర్మలలో) వికృతులు, వికారాలు ఉండటం.

తీర్థంకరుని ప్రకాశకిరణముల వాణి ఆయన హృదయం నుండి వెలువడి అందరికి జ్ఞానజ్యోతిని ఇస్తున్నది. ముందు చెప్పిన అడ్డంకులన్నింటినీ తీసివేసే ఉపాయం ఉన్నది. 1. సమ్యక్ దర్శనం, అంటే ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతాలను ప్రయోగాలను మనః స్ఫూర్తిగా స్వీకరించడం, 2. సంయక్ జ్ఞానం అంటే వీటి తత్వముల లోతులను అర్థం చేసుకోవడం, 3. సమ్యక్ చరిత్ర, ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతాల, ప్రయోగాల స్థాయి ఎలా ఉండాలంటే మొత్తం జీవితం ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన భాష అవ్వాలి. ఇలా జరిగినపుడు సత్తా (శక్తి) యొక్క సంపూర్ణ అనుభూతి ఉంటుంది. సామాన్యంగా దీనిని సాపేక్షిగానే అనుభూతి చెందుతుంటారు. భగవాన్ మహావీరుడు చెప్తున్నది సుధర్మునికి సవ్యంగా అర్థం కాలేదు. ఆయన అనుమతి పొందిన తరువాత వినమ్రంగా సుధర్ముడు ఇలా అన్నాడు. “భగవాన్! సత్తా (శక్తి), సత్యములు సంపూర్ణమా లేదా సాపేక్షికమా?”

సుధర్ముని ప్రశ్నలో లోతైన తత్వజిజ్ఞాస ఉన్నది. భగవాన్ మహావీరుడు ఈ ప్రశ్నకు సంతోషించి ఇలా అన్నాడు. “వత్సా! సత్తా (శక్తి), సత్యం, సంపూర్ణము, సాపేక్షికం కూడా. సత్తా (శక్తి) యొక్క అనుభూతే సత్యమని నీవు ముందు తెలుసుకోవాలి. సమాధి యొక్క పరమోచ్చ సర్వోచ్చ స్థితిలోనే అస్తిత్వం యొక్క అనంత సత్తా యొక్క సంపూర్ణ అనుభూతి జరుగుతుంది. సత్తా, సత్యము

సహృదయం వల్ల మిత్రుడు లభిస్తాడు.

ఎప్పుడు సాపేక్షికంగానే ఉంటాయి. ఈ సాపేక్ష సిద్ధాంతాన్ని అనేకాంత వాదమని కూడా అంటారు.

భగవాన్ మహావీరునికి “ఎవరికి ఇది చెప్పకూడదు అది చెప్పకూడదనేది” లేదు. ఆయన పొందిన జ్ఞానంలో అందరికి సముచిత స్థానమున్నది. ఆయన కూర్చున్న వేదికపై ఒక మూల ఒక మట్టి పాత్ర ఉన్నది. ఆయన ఆ పాత్ర వంక చూసి చిన్నగా నవ్వుతూ “చెప్పు సుధర్మా! నీకు ఇక్కడ పాత్ర కనిపిస్తున్నదా? నీకు అనుభవంలోనికి వస్తున్నదా?” సుధర్ముడు అన్నాడు “కనుపిస్తున్నది, తెలుస్తున్నది” తీర్థంకరుడు నవ్వుతూ అన్నాడు “ఇది జ్ఞానం యొక్క ఒక ఆయామము” బహుశ ఉన్నది అంటే ఉన్నట్లున్నదే, ఇలా చెప్తూ ఆయన ఆ పాత్రను తీసుకుని తన ఒడిలో ఎవరికి కనిపించకుండా పెట్టుకుని అడిగాడు “సుధర్మా ఇప్పుడు ఈ పాత్ర గురించి నీ దృష్టి ఏమి చెప్తున్నది?” సుధర్ముడు ఇలా అన్నాడు “భగవాన్! ఇప్పుడు పాత్ర నా అనుభవంలోనికి రావటం లేదు” మహావీరుడు నవ్వి “వత్సా! ఇది జ్ఞానం యొక్క రెండవ ఆయామము. “బహుశ లేదేమో, ఉన్నట్టు లేదే”.

తరువాత ఆయన సుధర్ముని అడిగాడు “వత్సా! నీకు ఇక్కడ పాత్ర లేదని ఖచ్చితంగా లేదని తెలుసా?” సుధర్ముడన్నాడు “భగవాన్! అవును కాదు కూడా. నేను పాత్ర చూడలేకపోతున్నాను అందువల్ల లేదని అనవచ్చు. కాని పాత్ర ఎక్కడో ఉన్నది కనుక అవును అని కూడా అనవచ్చు. కాని ఈ క్షణంలో చూడలేకుండా ఉన్నాను కనుక లేదు అనవచ్చు”- మహావీరుడు ఇలా అన్నారు “వత్సా! ఇది మూడవ ఆయామము. బహుశ ఉందో లేదో ఉంటే ఉండవచ్చు, ఉండకపోవచ్చు కూడా” ఆయన తిరిగి అన్నారు “నీవు నీ అనుభవాన్ని ఖచ్చితంగా చెప్పగలవా?” సుధర్ముడు అన్నాడు “చెప్పలేను భగవాన్” తీర్థంకరుడు ఇలా అన్నాడు. “ఇదే జ్ఞానం యొక్క నాలుగో ఆయామము. సుధర్మునికి, మహావీరునికి మధ్య జరుగుతున్న సంభాషణ అందరికీ నచ్చింది. మహావీరుడు చిన్నగా నవ్వుతూ “సుధర్మా! నీవు చెప్పేదాన్ని మీద నీకు విశ్వాసం ఉన్నదా?” సుధర్ముడు కొంచెం సేపు ఆలోచించి అన్నాడు “భగవాన్ పాత్ర ఎక్కడో ఉన్నది. దాని గురించి ఖచ్చితంగా చెప్పలేకపోతున్నాను. మహావీరుడు మరల నవ్వి, గంభీర స్వరంతో ఇలా అన్నాడు” ఇది జ్ఞానం యొక్క పంచమ ఆయామం. బహుశ ఉండవచ్చు. అవ్యక్తంగా ఉండవచ్చు అంటే సత్యం కావచ్చు కాని ఖచ్చితంగా చెప్పలేము.”

సుధర్మునితో పాటు సిద్ధసేనుడు, సముద్రభద్రుడు ఇతరులు అందరు భగవాన్ మహావీరుని పలుకులను హృదయాంగమము చేసుకుంటున్నారు. ఇప్పుడు ఆయన సిద్ధసేనుని అడిగారు. “వత్సా! పాత్ర గురించి నీవు చెప్పు” సిద్ధసేనుడిలా అన్నాడు “భగవాన్ పాత్ర ఇప్పుడు కంటికి ఎదురుగా లేదు. దాని గురించి ఖచ్చితంగా చెప్పలేను” మహావీరుడు ఇలా అన్నారు “ఇది జ్ఞానం యొక్క ఆరవ ఆయామము” బహుశ లేదేమో. అవ్యక్తంగా ఉన్నదేమో. అంటే వస్తువు లేదు కాని అవ్యక్తంగా ఉన్నది. ఇప్పుడు ఆయన సముద్రభద్రుని వైపు చూచి అడిగారు. “వత్సా! నీవు పాత్ర గురించి కొంచెం చెప్పు” సముద్రభద్రుడు కొంచెం తడబడుతూ అన్నాడు. “భగవాన్! పాత్ర ఉన్నది. కాని నా కంటికి ఎదురుగా లేదు కాబట్టి లేదు. అందువల్ల అవును, కాదు. దీనిని గురించి నేను ఖచ్చితంగా చెప్పలేను” తీర్థంకరుడు సముద్రభద్రుడు తడబడటం చూసి పెద్దగా నవ్వి ఇలా అన్నారు” ఇది జ్ఞానం యొక్క ఏడవ ఆయామము. బహుశ ఉండవచ్చు లేకపోవచ్చు లేదా అవ్యక్తంగా ఉండవచ్చు లేకపోవచ్చు. దీనిని గురించి ఖచ్చితంగా చెప్పలేము”

ఇంత చెప్పిన తరువాత ఆయన కొంచెం గంభీర స్వరంతో ఇలా అన్నారు - సత్తా (శక్తి) దాని సత్యము, బహుశ అని చెప్పడం సాపేక్షం అనడమే. సామాన్య దృష్టిలో సాపేక్షంగానే అనుభవమవుతుంది. ఈ సాపేక్షతకు సప్త ఆయామములు ఉంటాయి. కాని సమాధి స్థితి యొక్క సర్వోచ్ఛ శిఖరంపై ఈ ‘బహుశ’ ఇక ఉండదు. సత్తా (శక్తి) సత్యం యొక్క పూర్ణ అనుభూతి లభిస్తుంది. లేదా సాపేక్షవాదం యొక్క ఈ అద్భుత వైజ్ఞానిక సిద్ధాంతాలను ప్రకటికరించిన తరువాత కొంచెం సేపు ఆగి మరలా ఇలా అన్నారు. “సాపేక్షతను దాటి సత్తా (శక్తి), సత్యము యొక్క సంపూర్ణ అనుభవం కొరకు ఆధ్యాత్మిక ఋషుల వైజ్ఞానిక యోగవిజ్ఞానం యొక్క ప్రక్రియలను స్వంతం చేసుకోవాలి.”

★★★

యోగేశక్తి గాయత్రి
మాస పత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

సంతృప్తి సహజ సంపద.

ఆదిశక్తి యొక్క లీలాకథలు - 3

శ్రీ దుర్గాసప్తశతి యొక్క రహస్యం, పారాయణ విధానం

ఆదిశక్తి యొక్క లీలలనే కథల (గాథలు)ను తనలో ఇముడ్చుకున్న శ్రీ దుర్గాసప్తశతి ఆధ్యాత్మిక సంపదల, వైభవాల భాండాగారం. దీని యొక్క గూఢమైన అర్థాలు అద్భుతమైనవి, విలక్షణమైనవి. దీనియొక్క ప్రతి అక్షరంలోనూ తత్త్వజ్ఞానం, తంత్రజ్ఞానం జోడింపబడివున్నవని సాధనామయమైన జీవితం ద్వారా తేలిన సత్యం. ఇందులో లోతైన వేదాంతజ్ఞానం ఉంది. అదే విధంగా జటిలమైన సాధనల యొక్క సాంకేతిక జ్ఞానమున్నది. అయితే అక్షయమైన ఈ జ్ఞానకోశం పైన కఠోరమైన తాళం వేయబడిఉంది. సాధకుడికి ఎంతో కఠినమైన, కఠినతరమైన, కఠినతమమైన పరీక్షలను నిర్వహించవలసి ఉంటుంది. పరీక్షలో సఫలీకృతమై, పాత్రత సిద్ధించినప్పుడు భగవతి యొక్క వరప్రసాదం వలన అసంభవమనకున్నవన్నీ ఒక్కసారే సంభవమగుటయేకాదు, సాకారమౌతాయికూడా! అవును, ఇది మూడు కాలాలోనూ, ముమ్మాటికీ నిరూపితమైన సత్యం. శ్రీ దుర్గాసప్తశతిని అనుష్ఠానం చేయడం వల్ల సమస్తమూ సంభవమే! అయితే, దీని యొక్క నిగూఢమైన అర్థాన్ని తెలుసు కొనుటకై తీవ్రంగా ప్రయత్నించినవారి విషయంలో మాత్రమే ఇది సత్యం.

ఈ రహస్యార్థం యొక్క మొట్టమొదటి ప్రవేశద్వారం ఆదిశక్తి యొక్క లీలాగాథ! దీని యొక్క సాహిత్యసౌందర్యం, కావ్యసౌందర్యం ఎంతో ప్రత్యేకమైనవి. దీని యొక్క మర్మం కూడా చాలా లోతైనది. ఈ లీలాగాథ మూడు చరిత్రలలో, 13 అధ్యాయాలలో, 700 మంత్రాలలో ఇమిడిఉన్నది. వీనిలో మొదటి చరిత్రయొక్క అధిష్ఠానదేవత భగవతి మహాకాళి, దానికి ద్రష్టయైనటువంటి ఋషి సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మ. ఈ గాథ సృష్టియొక్క ప్రారంభకాలానికి సంబంధించినది. మొదటి అధ్యాయం మొదటి శ్లోకం నుండి 104 మంత్రాలలో చెప్పబడి ఉంది. ఇందులో చీకటిని పారద్రోలేటటువంటి, చీకటికి అధిస్థానదేవతమైన దేవి మహాకాళియొక్క ప్రబోధంతో లీలాపురుషుడైన విష్ణుభగవానుడు మధు-కైటభులను సంహరిస్తాడు. ఫలితంగా సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మదేవునికి సృష్టిని రచించటానికి మార్గం సుగమమౌతుంది.

రెండవ చరిత్రయొక్క అధిష్ఠానదేవత మహాలక్ష్మి. స్వయంగా విష్ణుభగవానుడే దీనికి ద్రష్ట! తల్లియైన మహాలక్ష్మిదేవి ఇందులో మహిషాసురుని సంహరిస్తుంది. మహిషాసురమర్దిని యొక్క ప్రత్యేకమైన ఈ చరిత్ర 2, 3, 4 అధ్యాయాలలోని 69, 44, 42

మంత్రాలలో చెప్పబడియున్నది. మహిషుని యొక్క మాయను నాశనం చేసిన కారణంగా, ఇక్కడ భగవతి 'మహామాయ'గా మారి, తన యొక్క లీలను విస్తృతంగా గావించింది. ఈమె దయవలన సాధకుడు అన్నివిధాలైన లౌకిక, ఆధ్యాత్మిక సంపదలను పొందగలడు. దీని తరువాత మూడవ చరిత్ర యొక్క విస్తృతమైన వర్ణన ఉంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత శక్తిస్వరూపిణి మహాసరస్వతి, ద్రష్ట స్వయంగా మహారుద్రుడే! ఈ చరిత్ర ఐదు మొదలుకొని పదమూడవ అధ్యాయం వరకు విస్తరించియున్నది. శుంభ-నిశుంభుల యొక్క గర్వాహంకారాలను అణచివేసిన గాథ ఇది. అలాగే ఈ మహాగాథలో దేవి అనేక రూపాలలో ప్రకటికృతమౌతుంది.

ఈ లీలాగాథకు చెందిన మూడు చరిత్రలను అర్థం చేసుకొనుట వలన సాధకునిలో భక్తి జాగృతమౌతుంది. అతనిలో సాత్త్వికమైన జిజ్ఞాస ఉదయిస్తుంది. ఫలితంగా అతడు దీనియొక్క తాత్త్విక రహస్యాలను తెలుసుకొనుటకు అధికారి కాగలుగుతాడు. తాత్త్విక రహస్యాల వరుసలో ద్వైతం-అద్వైతం - ఈ రెండింటి యొక్క సౌందర్యం వెదజల్లబడినది. ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న వేదాంతపరమైన అర్థాలతో ఈ రెండింటినీ సంఖ్యాపరంగా, వేదాంతపరంగా పోల్చవచ్చుగానీ, అది ఖచ్చితంగా ఆ విధంగా లేదు. మూల ప్రకృతి నుండి ఈమె వికాసక్రమము ఏవిధంగా జరిగినది అన్న విషయం ఇక్కడ మనకు లభ్యమౌతుంది, ఈ స్థితి అద్వైత తత్త్వానికి సంబంధించినది. వేదాంతముల యొక్క బ్రహ్మ ఇక్కడ శక్తిలోనే భాసిస్తున్నాడు. ఇది అద్వైతమే, కానీ శక్త్యాద్వైతం. 'మమైకైతిష్ఠ' (10/8) అనగా 'నేను ఒక్కదానినే ఉన్నాను' అని భగవతి చెప్పిన వాక్యాలలో దీనికి ప్రమాణం లభిస్తుంది.

వేదాంతపరమైన ఈ రహస్యార్థం బోధపడిన తరువాత సాధకుని 'యోగరహస్యము'నకు చెందిన ద్వారం తెరువబడుతుంది. యోగరహస్యానికి చెందిన ఈ ప్రక్రియ కఠినమైనదీ, సులభమైనదీ కూడా!! ఇప్పటివరకూ మోహ పాశాలలో, కర్మబంధాలలో చిక్కుకున్నవారికి ఇది కఠినం. ఇటువంటి వారికి ఎన్ని దెబ్బలు తగిలినా అర్థం కాదు. నిజమైన వివేకవంతులకు ఇది సుగమం. రాజా సురభ, సమాధి వైశ్య, మేధా ఋషి... అనే మూడు స్థితులను సాధకుడు సాధించవలసి ఉంటుంది. వీనికి సంబంధించిన జ్ఞానం, 'కొన్ని పంక్తులలో

తనకు తాను ఉపదేశించుకున్నవాడే ప్రగతి సాధిస్తాడు.

ఇమధ్యలేనటువంటి నిగూఢమైనది. జటిలమైన ఈ విషయం, దీనికి సంబంధించిన మంత్రాలలో కొద్ది కొద్దిగా అర్థమౌతూ ఉంటుంది. ఈ మంత్రములలో యోగసాధనకు చెందిన విఘ్నాలు, యోగ గ్రంథుల గురించిన జ్ఞానం మాత్రమే గాక, వీటి నివారణకు సంబంధించిన విధివిధానాలు కూడా విస్తృతంగా వివరించబడిఉంటాయి. యోగం యొక్క రహస్యాస్థలను తెలుసుకొని, ఏ సాధకుడైనా తన సాధనలో ఎదురయ్యే విఘ్నాలను తొలగించుకొని, కుండలినీ శక్తి యొక్క ఆరోహణ ప్రక్రియను చక్రబేధన క్రియనూ సాధించుకొనగలడు.

యోగరహస్యాలను తెలుసుకున్న తర్వాతగానీ లేదా వీనిని తెలుసుకుంటూ ఉన్నప్పుడుగానీ సాధకుని ఎదుట తంత్ర రహస్యాస్థములు తెరువబడతాయి. ఇది దుర్గాసప్తశతి యొక్క అత్యంత గోపనీయమైన భాగం. ఇందులో తంత్రం యొక్క స్థూలప్రక్రియలు ఉన్నాయి. వాటితోపాటే సూక్ష్మపక్షాలు కూడా ఉంటాయి. 'ఏయే మంత్రాల యొక్క ప్రయోగం, ఏ ప్రత్యేక స్థితులలో, ఏయే సామగ్రితో చేయవలసిన విషయాలు స్థూల ప్రక్రియలలో ఉద్ఘాటించబడినవి. తాంత్రిక యజ్ఞపద్ధతిలో జరిగే ఈ ప్రక్రియలో సాంకేతికమైన వివరణ, వివేచనను తెలుసుకొనవచ్చు. సూక్ష్మమైన తాంత్రిక క్రియలు చేతనత్వం యొక్క పదార్థస్థాయి నుండి, ప్రాణం యొక్క ఉన్నతస్థితి నుండి పైకి లేస్తూ చిత్తశక్తి యొక్క లీలారహస్యాలను తెలుసుకొనుటకు సమాయత్తమవుతూ ఉంటుంది. ఈ క్రమంలోనే కుండలినీ జాగరణ, షట్చక్రబేధన పద్ధతి కూడా ఉంటాయి. విధిపూర్వకంగా తాత్వికదీక్ష తీసుకున్నవారికి లేదా యోగంలో అత్యంత ముఖ్యమైన భాగాలను పూర్తిచేసినవారికి మాత్రమే ఇది వర్తిస్తుంది.

తంత్రం యొక్క రహస్యాస్థలాలతోనే మంత్రం యొక్క రహస్యాస్థలాలు కూడా జోడింపబడి ఉంటాయి. తాంత్రిక క్రియనుండి వీటిని పూర్తిగా వేరుచేయలేం. అయితే ఈ ప్రయోగం అనుకున్నంత కఠినమైనది కాదు. ఈ మంత్రప్రయోగాల క్రమంలోనే శ్రీదుర్గాసప్తశతిని చదువవలసిన విధానమున్నది. సాధకులు చెప్పినదానినిబట్టి, శాస్త్రాలలో వర్ణించిన దానిని బట్టి, 11 పాఠ్యక్రమాలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. అందులో మొదటిది **(1) మహావిద్యాక్రమం.** దీనివలన సమస్త కోరికలు నెరవేరగలవు. ఇందులో ప్రథమభాగం, మధ్యభాగం, ఉత్తరభాగం వరుసక్రమంలో చదువవలెను. రెండవది **(2) మహాతంత్రీ వరుస.** శత్రునాశనం, ఐశ్వర్యప్రాప్తిని కోరి దీనిని చదువవలెను. ఇందులో ఉత్తరభాగం, ప్రథమభాగం, మధ్యభాగం..... ఈ వరుసలో పఠించవలెను. మూడవది **(3) చండీక్రమం.** శత్రునాశనం కొరకు దీనిని ఉత్తరం, మధ్యమం, ప్రథమం.... ఈ వరుసలో పఠించవలెను. నాలుగోది

(4) మహాచండీ క్రమం. ఉత్తర, ప్రథమ, మధ్యభాగాలనే వరుసలో ఈ చరిత్రను పఠించవలెను. ఇది కూడా శత్రునాశనం చేసి, ఐశ్వర్యమును సమకూర్చగలదు. ఐదవది **(5) సప్తశతిక్రమం** సంపదలు, జ్ఞానాన్ని ప్రాప్తింపజేయును. మధ్యమం, ప్రథమం, ఉత్తర చరిత్ర.... క్రమంలో దీనిని పఠించవలెను. ఆరవ **(6) విధానాన్ని మృతసంజీవని పద్ధతి** అంటారు. ఇది ఆరోగ్యలాభాన్ని చేకూర్చగలిగేది. ఈ క్రమంలో మధ్యమ, ఉత్తర, ప్రథమ చరిత్రలను వరుసలో పఠించవలెను. ఏడవది **(7) రూపదీపిక.** ఇది విజయాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించగలిగేది. ప్రథమ, ఉత్తర, మధ్యమ చరిత్రలను వరుసక్రమంలో పఠించాలి. దీనితోపాటే విశేషమంత్రాన్ని సంపుటికరించే పద్ధతి కూడా ఉంది. దీని తరువాత ఎనిమిదవ **(8) దానిలో నికుంభలా విధానంలో** పఠించే క్రమం వస్తుంది. ఇది సంరక్షణకు, విజయానికి మధ్యమ, ప్రథమ, ఉత్తరచరిత్రలను క్రమంగా పఠించడం దీని ప్రయోగ విధానం. ఇది కూడా విశేషమంత్రాలతో సంపుటికరించబడగలదు. తొమ్మిదవది **(9) యోగినీ పాఠవిధానం.** బాలోపద్రవమును (బాలరిష్టాలను) అణిచివేయుటకు ఉపయోగపడుతుంది. ఇందులోని ప్రతిఒక్క చరిత్రకూ ముందర 64 యోగినుల గురించి పాఠం విశేషమంత్రాలతో సంపుటికరించే విధానమున్నది. పదియవది **(10) సంహార క్రమం.** ఇందులో 701వ శ్లోకం మొట్టమొదటి శ్లోకం వరకూ విలోమక్రమంలో పఠించే విధానమున్నది. పదకొండవ **(11) ఇది అక్షరం అక్షరం విలోమ పాఠమే!!** ఇందులో మొదట మహావిద్యాక్రమం అనగా నేరుగా చరిత్ర పఠనమేకాక, ఇతర క్రమాలు విశేషసాధకులకు నిర్దేశించబడిఉన్నవి. సాధన యొక్క ఈ విశిష్టస్థితి, 'విధివిధానంగా 24 లక్షల గాయత్రీమంత్రాన్ని కనీసం ఐదుసార్లు పురశ్చరణ గావించినవారందరికీ' ప్రాప్తిస్తుంది' దానితోపాటే సప్తశతిలోని మహావిద్యాక్రమంలో కనీసం వెయ్యిసార్లు చదివి ఉండవలెను. ఐతే ఇక్కడ చెప్పితిరవల్సిన విషయం ఒక్కటే. పైన చెప్పబడిన పాఠ్యవిధానములన్నీ ఒక ప్రత్యేక ముహూర్తంలో, ప్రత్యేక పద్ధతిలో చేసినప్పుడే సఫలీకృతమౌతాయి. ప్రత్యక్షమైన చర్చలో మాత్రమే తెలుసుకొనగలిగిన రహస్యాస్థమిది!! కొద్దిమంది విశేష సాధకులు మాత్రమే దీనికి అధికారులు కాగలరు. ఈ విషయంలో సంక్షిప్తమైన సత్యం మరియొకటున్నది. వేదమాత వరప్రదాయిని అయినట్లయితే సాధకునికి సర్వవిధాలైన జ్ఞానములు వాటంతట అవే లభిస్తాయి. ఆ జ్ఞానం కొరకు ఒక క్రొత్త ఆయామం రాబోయే సంచికలో చెప్పబడుతుంది.

- అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మరాజు లక్ష్మీ రాజగోపాల్

సదాలోచన సంపన్నుడు ఎన్నడు బీదవాడు కాడు, ఒంటరివాడు కాడు.

గాయత్రీ - 24 శక్తి ధారలు - 16

దుర్గ

గాయత్రీ యొక్క ఒక ధార దుర్గ. దుర్గను కాళి అని కూడా అంటారు. కాళి మహాకాలుని సహధర్మిణిగా భావిస్తారు. మహాకాలుడు అంటే సువిస్తుతమైన సమయ స్వరూపము. కాళి యొక్క మహత్తును తెలుసుకున్నవారు, దాని ఉపయోగం అర్థం చేసుకున్నవారు, దీనిని సదుపయోగం చేసేవారిని కాళి యొక్క ఉపాసకులుగా చెప్పడతారు.

బద్ధకంతో, నిర్లక్ష్యం వల్ల మనస్సు యొక్క క్షమతలను పొగొట్టుకొనుకపోతే సామాన్య మనుష్యులు కూడా తన అభీష్టములను తీర్చుకొనగలుగుతారు. భగవంతుడు ఇచ్చిన సమయం అనే సంపదను ఎవరైతే వినియోగించుకుంటారో వారు ఎటువంటి సఫలతలైన ప్రాప్తింపుకోగలరు. ఈశ్వరుడు సూక్ష్మం, అతని పుత్రుడైన జీవి కూడా సూక్ష్మమే, పుత్రునికి మనిషి జన్మ అనే మహత్తరమైన అనుదానం లభించింది. దీనితోపాటు సమయమనే అదృశ్య ధనం కూడా లభించింది. దీనిని కనుక బద్ధకం, నిర్లక్ష్యంతో నాశనం చేసుకొనక, వీటిని సద్వినియోగం చేసి ప్రాపంచిక ఆధ్యాత్మిక సంపదలు పొందవచ్చు. ఈ తథ్యమును గాయత్రీ కాళీ విగ్రహంలో స్పష్టం చేయబడింది.

ప్రతి రోజును చక్కని ప్రణాళికా బద్ధంగా తయారు చేసుకొని, టైమ్ టేబుల్ చేసుకుని దానిని ఏకాగ్ర భావనతో జోడించినట్లయితే కోరినది లభించుట నిశ్చయము. ఈ పద్ధతిని అత్యంత శ్రద్ధగా పాటించటమే మహాకాలుని ఉపాసన.

కాళీకి ఇతర పేర్లు కూడా ఉన్నాయి. దుర్గ, చండి, అంబా, పార్వతి మొదలైనవి. దీనికి ఇంకొక రూపం సంఘశక్తి, ఒంటరి ఎప్పుడు అపూర్ణమే, వాడు ఎంత సమర్థుడైన, సుయోగ్యుడైన, సంపన్నుడవచ్చు గాక ఎవరికి ఎంత సహయోగం, సహకారం లభిస్తాయో వారు అంత ముందుకు పోగలుగుతారు. సముహం యొక్క మహిమ అపారమైనది. వ్యక్తి, సమాజం యొక్క ప్రగతి, సమృద్ధిల ఆధారం సామూహికత, సహకారితలే. మనిషికి లభ్యమైనవన్నీ ప్రకృతి సహకారం వల్లే సంభవమైనాయి. భవిష్యత్తులో కూడా మహత్వపూర్ణమైనది పొందాలనుకుంటే సామూహిక ఉపాయాల ద్వారానే ప్రాప్తింపుకోవచ్చు.

దేవతలను పీడిస్తున్న అసురుల నుండి దేవతలను ఉద్ధరించేందుకు ప్రజాపతి వారిని ఏకత్రితం చేసి, కాళి రూపాన్ని ఇచ్చి ప్రచండ శక్తిని ఉత్పన్నం చేయడమే దుర్గ అవతార కథ. ఆ

చండీ తన పరాక్రమముతో అసురులను నాశనం చేసి దేవతలకు వారి ఉచిత స్థానాలను ఇచ్చింది. ఈ కథ సామూహిక శక్తి అపారం అని తెలుపుతుంది. ఈ సామూహిక శక్తిని దేని కొరకు ఉపయోగించినా, దానిలో అసాధారణ సఫలత లభిస్తూనే ఉంటుంది.

దుర్గ వాహనం సింహం. ఇది పరాక్రమమునకు ప్రతీక. దుర్గ యొక్క గతివిధుల సంఘర్షపూర్వకమైనది.

జీవన సంగ్రామంలో విజయం కొరకు ప్రతివారు ఆంతరిక దుర్బలతతో, దుష్పవృత్తులతో నిరంతరం పోరాడవలసి వస్తుంది. బాహ్యజీవనంలో అవాంఛనీయతలు, అవినీతులు ఉంటూనే ఉంటాయి. అడ్డంకులు వస్తూనే ఉంటాయి. వీటితో పోరాడటం తప్ప వేరే మార్గం లేదు. అటువంటి సాహసం, శౌర్యము పరాక్రమం గాయత్రీ అంతర్గతమైన దుర్గాతత్వము ఉప్పొంగటం వల్ల సంభవమవుతాయి. గాయత్రీ ఉపాసన వల్ల అంతరాళములలో ఆస్థాయి ప్రఖరత ఉద్భవిస్తుంది. దీనినే దుర్గ యొక్క అనుగ్రహం సాధకునికి ప్రాప్తించిందని భావిస్తారు.

★★★

వాల్మీకి రామాయణానికి మూలాధారం గాయత్రీ మంత్రమే

వాల్మీకి రామాయణానికి మూలాధారం గాయత్రీ మంత్రమని పండితుల అభిప్రాయం. గాయత్రీ మంత్రంలోని 24 అక్షరాలకు వ్యాఖ్యగా, 24000 శ్లోకాలతో ఈ గ్రంథరచన జరిగింది. గాయత్రీ మంత్రములోని 24 అక్షరాలతో మొదలయ్యే రామాయణంలోని 24 శ్లోకాలను గాయత్రీ రామాయణం అంటారు. ఈ గాయత్రీ రామాయణంలో ఎన్ని రహస్యాలు ఉన్నవో తెలుసుకోవడం కష్టమయినా, అవి చాల మహత్వపూర్ణమైనవని తెలుస్తుంది. వాటిలో చాల వరకు ఘటనాత్మకమైనవిగాను, మహత్వపూర్ణమైన విద్య నేర్పే ప్రయత్నం కనిపిస్తుంది. ఈ విద్యను సక్రమ పద్ధతిలో నేర్చుకుంటే మానవ జీవితం అసాధారణమైన విశేషాలతో పరిపూర్ణమవుతుంది.

- గాయత్రీ మహా విజ్ఞాన్ నుండి

తప్పులెన్నడాన్ని నీతోనే మొదలుపెట్టు, నీతోనే ముగించు.

సాధనా విజ్ఞానం

సాధన యొక్క తత్త్వదర్శనం

సాధనవల్ల లభించే వరాలను గురించి చర్చిస్తూ ఎవరినైనా అబ్బురపరచవచ్చుగానీ, వాటిని సంపాదించడం కేవలం వాటిని గురించిన జ్ఞానాన్ని హృదయంగమం చేసుకొనగలిగిన వారికి మాత్రమే సాధ్యం! ఈ జ్ఞానం రెండు విధాలుగా ఉంటుంది. 1. ఆస్థాపక్షం (నమ్మకమునకు సంబంధించినది), 2. క్రియాపక్షం. నమ్మకానికి సంబంధించిన పక్షంలో భావనలను, ఆలోచనలను ప్రభావితం చేసే సమస్తమైన జ్ఞాన-విజ్ఞానాలను సమ్మిళితం చేయడం జరిగినది. వేదాలు, శాస్త్రములు, ఉపనిషత్తులు, దర్శనం మొదలైనవన్నీ ఇందుకొరకే రచించబడినవి. స్వాధ్యాయం, సత్సంగం, చింతన, మననం, కథాగానం, ప్రవచనములు మొదలైన వనుల ద్వారా మానవుని ఆలోచనలు సంస్కరింపబడుటయేగాక, చెడు పయనించే మనోవృత్తులు మంచి మార్గంలోకి మళ్ళించబడతాయి. అందుకే స్వాధ్యాయం, సత్సంగాలకు అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడింది. ఇందువలన వివేకం కలిగిన దూరదృష్టితో కూడిన మార్గమే కావలసినది. సంస్కరించబడిన ఆలోచనా విధానమునకు ప్రజ్ఞా, భూమా, ఋతుంభరా అనే నామధేయములు ఇవ్వబడినవి.

‘ఋతం జ్ఞానేన ముక్తి’, ‘సహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్ర మిహ విద్యతే’ వంటి సూక్తులలో మంచి లేక సద్విజ్ఞానం, సాధనకు ప్రాణముగా భావించబడినది. వేదాంతదర్శనాన్ని, శుద్ధరూపంలో, ‘జ్ఞానసాధన’ అనే చెప్పవచ్చు!!

మంచి జ్ఞానమును అభివృద్ధి చేయగలిగే ఈ బహుముఖమైన ప్రక్రియను సాధనావిజ్ఞానంలో, ‘యోగం’ అనే పేరు ఇవ్వబడింది. యోగం అంటే ‘జోడించడం లేదా కలపడం’ అని అర్థం. ఎవరిని ఎవరితో జోడించడం అని ప్రశ్నించుకుంటే, ‘ఆత్మను పరమాత్మతో జోడించడం’ అనే సమాధానం లభిస్తుంది. పరమాత్మ అంటే ఎవరో ఒక వ్యక్తికాదు, ఆయన సర్వవ్యాపకమైన ఒక అలౌకికమైన, చైతన్యస్వరూపం అనే విషయాన్ని జాగ్రత్తగా గుర్తుంచుకొనవలెను. మన ఆలోచనా విధానంలో ఉన్నతమైన ఆదర్శవంతమైన నమ్మకాలు ఆకాంక్షల రూపంలో ఆయన యొక్క అనుభూతి చెందాలి.

మన ఆలోచనలు సంస్కరించబడి ధైవీ స్థాయిలో గోచరమవగలగటమే ఆత్మసాక్షాత్కారం లేదా బ్రహ్మసాక్షాత్కారం జరిగిందనటానికి నిదర్శనం. సంకీర్ణమైన స్వార్థపరత్వం, అహంకారం, విలాసం, దయాహీనత మొదలైన దుష్ప్రవృత్తులతో కూడిన భవబంధనాలనుండి విముక్తి లభించగలదు. సంస్కరించబడిన ఆలోచనలు, భావముల వలన కలిగే సుఖప్రదమైన జీవనవిధానాన్ని చూస్తే ‘స్వర్గమంటే ఇదేనేమో!’ అనిపిస్తుంది. లాలసతో నిండిన నికృష్టమైన కుసంస్కారపూరితమైన అలవాట్లతో కూడిన భవబంధనాలను త్రొంచుకొని బయటపడగలగటమే ‘ముక్తి’ అనబడుతుంది. స్వర్గమనేది ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన గ్రహం మీదనో లేక నక్షత్రం మీదనో ఏర్పడినటువంటి నివాసయోగ్యమైన పల్లె ఏమీ కాదు. అదే విధంగా ‘ముక్తి’ అంటే ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన లోకంలోకి వెళ్ళి భగవంతునికి స్వయంగా సేవ చేయగలిగే అవకాశం కాదు. ‘సంస్కరించబడిన ఆలోచనా విధానం కలిగిన వ్యక్తులు స్వర్గీయమైన ఆనందాన్ని, సుఖసంతోషాలను పొందగలరు’ అన్నదే అసలైన నిజం! అంతేకాక ఆత్మీయతను అందరికీ పంచుతూ, దానితోపాటే ‘సేవ-ఉదారత’ అనే నియమాలను పాటించేవారికి లోభమోహాలనే పాశాలనుండి విముక్తి లభించగలదు. వివేకవంతులైన, సాధనారతులైన ప్రజలు, సామాన్య ప్రజల లోకాభిప్రాయాన్ని లెక్కచేయక స్వతంత్రమైన ఆలోచనా విధానాన్ని అమలుపరుస్తుంటారు. జీవన్ముక్తిలోని ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటారు.

చిత్తవృత్తుల నిరోధమే యోగం యొక్క లక్ష్యం. పతంజలి మహర్షి యోగమునకు ఈ నిర్వచనమునే ఇచ్చారు. పశు ప్రవృత్తులను - ధైవీవృత్తులుగా మార్చివేయగలిగే మానసికోపచారమునే యోగం అంటారు. ఇది మన ఆలోచనలను ప్రక్షాళన చేసుకొనుటయే. యోగిజనులు ఈ ప్రయత్నంలోనే మునిగి ఉంటారు. తమలో ప్రోదిచెందిన చెడుసంస్కారాలను - ధైవీతత్వం పైన ఉన్నతమైన నమ్మకాలుగా మార్చుకొనేందుకు భావనాత్మక ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటారు. అల్పత్వం ఎన్ని విధాలుగా ఔన్నత్యంతో జోడింపబడి ఉంటుందో అన్ని విధాలుగా ఆత్మ - పరమాత్మను పొందగలుగుతుంది.

ఆత్మ అనే పొలాన్ని జ్ఞానమనే నాగలితో దున్ను, శ్రద్ధ అనే విత్తనం నాటు, గొప్పతనం పండుతుంది.

సాధనా విజ్ఞానం యొక్క రెండవ పక్షం - క్రియాత్మకమైనది. దీనినే తపస్సు అంటారు. ఆత్మకళ్యాణం దీని యొక్క ఒక పక్షమైతే, లోకకళ్యాణం రెండవ పక్షం. ఈ రెండింటినీ సాధన చేయటానికి చేసే ప్రయత్నంలో అలవాటుపడిఉన్న పశుప్రవృత్తులకు దెబ్బ కలుగుతుంది. స్వార్థపారితమైన సాధనాలను సమీకరించుటకు ఆరాటం తగ్గుతుంది. పరమార్థంతో కూడిన ప్రయోజనాలను పొందుటకు చేసే సాధనా ప్రయత్నంలో పలురకాలైన కష్టాలను ఎదుర్కొనవలసి ఉంటుంది.

స్వార్థమును, సౌకర్యాలను తగ్గించుకుంటూ, పరమార్థం దిశగా ఏమైనా ప్రయత్నం చేయాలి. దీని గురించి గట్టిగా చెప్పాలంటే ఒక రకంగా వదులుకొనడమే! అలవాటుపడిన ప్రవృత్తికి వ్యతిరేకంగా నడవవల్సి రావడం చేత, ఇందులోచాలా కష్టములనే ఎదుర్కొనవలసి ఉంటుంది. ఈ కష్టాలన్నింటినీ దాటటానికి శరీరాన్ని తపస్సుకు గురిచేయవలసి వస్తుంది. మనస్సు సరళంగా, ఈ మార్గంలో ఎదురయ్యే కష్టాలను ఎదుర్కొనుటకు తగిన ఆంతరిక సాహసం కావాలి.

ఈ రోజులలో సత్యమునకు తగినంత ప్రాముఖ్యత నివ్వని కారణంగా, ఆసనాలు, ప్రాణాయామాలు, నేతి, ధౌతి, బంధములు, ముద్రలు మొదలైన వ్యాయామాలనే 'యోగం' అంటున్నారు. అలాగే ప్రతాలు, స్నానములు, మౌనం మొదలైన కష్టసాధ్యమైన అభ్యాసాలనే 'తపస్సు'గా భావించి సంతృప్తి పడుతుంటారు. ఈ విధమైన కార్యక్రమాలు చేసేటప్పుడు, సాధనలనేవి ఎల్లప్పుడూ ఏదోఒక దానిని సాధించుకునేందుకు చేసే ప్రయత్నాలే! అన్న విషయాన్ని మరచిపోతుంటారు. భావనల స్థాయిని ప్రయత్నపూర్వకంగా ఉన్నత స్థితికి తీసుకుని రాగలగటమే, కర్మకాండల వెనుక గల ఉద్దేశ్యం. శ్రద్ధావిశ్వాసాల స్థాయిని మార్చుకొనకుండా, కేవలం చిత్ర విచిత్రములైన శారీరక భంగిమలతో కూడిన విన్యాసాలు మాత్రమే చేస్తూఉంటే, దాని ప్రభావం శరీరానికి మాత్రమే పరిమితం కాగలదు. సాధన యొక్క మూలభూతమైన ఉద్దేశ్యమైన చేతనత్వాన్ని సంస్కరించుకొనుట అనే లక్ష్యం నెరవేరదు.

సాధనల వెనుక ఇమిడిఉన్న భగవత్ప్రాప్తి లేదా ఆత్మ సాక్షాత్కారమును గురించి ఇంకా నూక్కుంగా అర్థం చేసుకొనవలెనంటే నాలుగు అంశాలను గురించి స్పష్టంగా తెలుసుకొనవలెను. 1. ఆత్మజ్ఞానం, 2. బ్రహ్మజ్ఞానం, 3. తత్త్వజ్ఞానం, 4. సద్జ్ఞానం. జీవుడు, జీవితం, అంతశ్చేతనత్వం

యొక్క అరోహణ-అవరోహణాలను నిరూపించుట, ఆత్మచింతనం, ఆత్మసంస్కరణ, ఆత్మ నిర్మాణం, ఆత్మవికాసం మొదలైన అంశాలను సూక్ష్మదృష్టితో మార్గదర్శనం చేయబడటమే ఆత్మజ్ఞానం. మరొకరకంగా చెప్పాలంటే దీనిని జీవాత్మను గురించిన వివేచన అని చెప్పవచ్చు.

ఆత్మ-పరమాత్మతో జోడింపబడుటవలన ఇనుము-పరసువేది యొక్క సంపర్కంలోకి వచ్చినప్పుడు, బంగారంగా మారుతుందనే వదంతి సత్యంగా మారుతుంది. పరమాత్మయొక్క సాన్నిధ్యంలో లభించే భౌతిక, ఆత్మిక కానుకలను లేదా సంపదలను చూసినపుడు అమృతం-కల్పవృక్షముల యొక్క ప్రాముఖ్యత అక్షరాలా నిజమనిపిస్తుంది. సిద్ధులు, చమత్కారపూర్వకమైన అలౌకిక సంఘటనల గురించి సాధనా గ్రంథములలో లభించే వివరణ, భగవంతునితోపాటు జీవాత్మయొక్క సాన్నిధ్యం, సంపర్కాల వల్ల కలిగే ఫలితంగా భావించవచ్చు.

తత్త్వదర్శనం యొక్క ఇంకొక పక్షం తత్త్వజ్ఞానం. దీనిని ఆలోచనా విజ్ఞానమని కూడా అంటాము. ఆలోచనల యొక్క ప్రచండశక్తి, వాటి వలన కలిగే ప్రతిక్రియల గురించి చాలా కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలుసు. ఎముకలు-మాంసముతో తయారైన ఈ శరీరమనే బొమ్మలో, చేతనత్వం ఎటువంటి అద్భుతాలు చేయగలదో, అవన్నీ ఆలోచనా వైభవం యొక్క ఫలితాలే! వ్యక్తిత్వం యొక్క ఉన్నతత్వం, అల్పత్వం, మానవుని ప్రతిభ, ఔన్నత్యం, హీనత - ఇవన్నీ అతడి యొక్క ఆలోచనా స్థాయిని బట్టి నిర్ణయించబడతాయి. ఒక వ్యక్తికి విజయంగానీ, అవజయంగానీ కలిగినప్పుడు, దానికి కారణాలు అన్వేషించేటప్పుడు, అతడికి లభించిన వనరులు, పరిస్థితుల గురించి కాకుండా అతడికున్న సంకల్పశక్తి, వ్యవస్థాబద్ధత (క్రమశిక్షణ) కే ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడుతుంది. దోషపూరితమైన ఆలోచనలు కలిగి, తప్పుదారిలో పయనించే వ్యక్తియొక్క జీవితం, భవిష్యత్తు, రెండూ కూడా అంధకార బంధురంగానే ఉంటాయి. ఆలోచించడమే మనస్సు యొక్క పని. ఐతే అందులోని గుణ-దోషాలను విచారించి, వివేకంతో, ఉచితమైన ఆలోచనలనే స్వీకరించగలిగే సాహసం కలిగిఉన్న వ్యక్తిని 'మనస్వి' అంటారు. 'మనుస్సు' లైన వ్యక్తులే జీవితంలో నిజమైన ఆనందాన్ని స్వీకరిస్తారు. అలాగే ఇతరులను కూడా శ్రద్ధావంతులను గావిస్తారు.

ఇక నాల్గవపక్షం - సద్జ్ఞానం. సద్జ్ఞానం అంటే 'నీతిశాస్త్రం,

నిర్మలమైన మనస్సే గొప్ప తీర్థక్షేత్రం.

వ్యవహారనైపుణ్యం, మార్కాద-మన్ననలు, మంచి ఆచారవ్యవహారం కర్తవ్యపాలన, బాధ్యతలను నిర్వహించడం మొదలైనవన్నీ కలిగిఉండటం. మానవుడు సంఘజీవి. సాంఘిక నియమాలను పాటిస్తూ, సమాజంలోని సగటు పౌరుని బాధ్యతలను నిర్వహిస్తూ, సజ్జనునివలె జీవనం సాగించాలి.

సాధనకు చెందిన తత్త్వదర్శనం ఈ నాలుగు జ్ఞాన ప్రక్రియల యొక్క సంస్కరణ మరియు సమన్వయం ఆధారంగానే తయారుచేయబడినది. దీనిలో పారంగతులైనవారిని మనీషి, ఋషి, తత్త్వజ్ఞాని, బ్రహ్మవేత్త, ద్రష్ట, ఆత్మదర్శి అనే పేర్లతో సంబోధించడం జరుగుతుంది. ఈ నాలుగింటి యొక్క సమన్వయాత్మకమైన స్వరూపం యొక్క అభీవ్యక్తికరణ 'సాధన యొక్క క్రియాత్మక పక్షం నుండి జరుగుతుంది' దీనినే తపస్సు అంటారు. దీనిని మూడు విధాలుగా తెలుసుకొనవచ్చు. 1. ఆత్మనిగ్రహం కొరకు చేయబడే తపస్సు. 2. పరమార్థప్రయోజనాల కొరకు చేయబడే త్యాగం లేదా బలిదానం. 3. సాధనాపరమైన కర్మకాండలద్వారా ఆత్మశిక్షణకు సంబంధించిన నిద్రాణమయున్న శక్తులను జాగృతం చేసుకొనుట.

ఆత్మనిగ్రహంలో-అస్వాదవ్రతం, ఉపవాసం, బ్రహ్మచర్యం, మౌనం, శీతోష్ణములను వంటి ఋతు ప్రభావాలను సహించగల్గటం, చాలా సాదాగా ఉండటం, మితవ్యయం, నిర్ధాంపబడిన దినచర్య, దానిని కచ్చితంగా పాటించగల్గటం..... మొదలైనవన్నీ ఉంటాయి. ఈ విధంగా శరీరాన్ని, మనస్సునూ అవాంఛనీయమైన అలవాట్లనుండి తప్పించుకుంటూ, మంచి అలవాట్లలోనికి కఠినమైన పద్ధతుల ద్వారా నిర్ణయాత్మకంగా మార్చుకుంటూ జీవనాన్ని సాగించడమే తపస్సు కోవలోనికి వస్తుంది. సేవ-సహాయం, సామూహికంగా చేయబడే మంచి పనులలో పాల్గొనడం, లోకకళ్యాణం కోసం చేయబడే పనులలో మనవంతు శ్రమ, సమయం, ధనం మొదలైనవాటి కొంత భాగాన్ని నియమిత రూపంలో ఇవ్వడం కూడా తపస్సే! అన్యాయానికి విరుద్ధంగా పోరాటం సాగించవలసివచ్చినప్పుడు తగిలే దెబ్బలను ఓర్చుకొనటానికి ఓర్పును కూడదీసుకొనుట, సాధారణమైన జనజీవనానికి వ్యతిరేకంగా నడవడం వల్ల ఎదురయ్యే అవమానాలు, ఇబ్బందులు, దెబ్బలు..... మొదలైనవాటిని ధైర్యంతో ఎదుర్కొనగలగాలి. పరమార్థప్రయోజనాల కొరకు, ఈ విధమైన కష్టమును సహించగల్గుట కూడా తపస్సనే సాధన యొక్క రెండవ పక్షం.

మూడవ రకపు తపస్సులో వివిధ విధములైన సాధనలతో కూడిన కర్మకాండలు వస్తాయి. జపం, ధ్యానం, ప్రాణాయామం, అనుష్ఠానం పురశ్చరణలు వంటి అనేక సంప్రదాయ విధానాలు ఉపాసన యొక్క కోవలోకి వస్తాయి.

సాధనాత్మకమైన తత్త్వదర్శనమును పొందటానికి పైన చెప్పిన 4+3 = మొత్తం 7 సోపానాలను అధిరోహించవలసి ఉంటుంది. సాధనాపరమైన తత్త్వదర్శనమును అర్థం చేసుకొనుటకు పలు శాస్త్రములు చదువుటకు పండితుల ప్రచనాలను వినుటకు లభిస్తాయి. వాటిలో ఈ సప్తమహాతధ్యములు తప్పించి ఇంకేమీ లేవు. ఈ తత్త్వదర్శనమును సరియైన రీతిలో అర్థం చేసుకొని ఆచరించి హృదయంగమం చేసుకొనగలిగితే సాధనాత్మకమైన సాఫల్యాలను పొందవచ్చు.

- అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మరాజు లక్ష్మీరాజగోపాల్

గాయత్రీ శతకము

33. దక్కనేముంది గాయత్రి దక్కినంత?
ఎరుక యేముంది ఆయమ్మ నెఱగినంత?
అట్టి యనుభూతి కలిగించి హాయిగూర్చు
విశ్వజనయిత్ర గాయత్రి వేదమాత

తా: గాయత్రీ దేవి వశమయ్యాక ఇక మనకు కావలసింది ఏముంటుంది? ఆ తల్లి ఏమిటో తెలుసుకున్న పిదప ఇక తెలుసుకోవలసింది ఏముంటుంది? అటువంటి అనుభూతి కలిగించి సాధకునికి ఆత్మజ్ఞానమును కలిగిస్తుంది.

34. “నీదు భక్తితో మారిన సాధకులకు
నీవె భక్తురాలవగుదు నిక్కువముగ”
ననెదు నమ్మిక కలిగించు నందరకును
విశ్వజనయిత్ర గాయత్రి వేదమాత

తా: “తల్లీ! గాయత్రీ మాతా! నిన్ను భక్తితో పూజించిన సాధకులకు నీవే భక్తురాలవుతావు. ఇది నిజం” అనే నమ్మకాన్ని సాధకులందరిలో కలిగిస్తుంది ఆ మహాదేవి.

రచన

సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్య కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

నీ హృదయంలో ఔదార్యం ఉంటే నీపై ప్రేమ వర్షిస్తుంది.

నావారితో నామాట : 2011 - 2012 (జన్మ శతాబ్ది సంవత్సరం)

ఇంకా 161 రోజులు మాత్రమే ఉన్నాయి

పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సంవత్సరం దగ్గరకు వచ్చేసింది. ఇంకా 161 రోజులు అంటే సుమారు 5 నెలల వ్యవధి మాత్రమే ఉన్నది. ఈ మిగిలి ఉన్న కాలంలో ఏమి చెయ్యాలి? ప్రస్తుతం జరుగుతున్న కార్యక్రమాల వివరణ, వీటిలో ఏ విధంగా పాల్గొనాలో వివరించబడుతున్నది. 2011 వసంత పంచమి కన్న ముందు సమయాన్ని ప్రయాజ అంటారు. ఈ ప్రయాజ సంవత్సరంలో దేశములో విదేశాలలో రకరకముల కార్యక్రమములు జరుగుతున్నాయి. ఈ వ్యాసంలో రాబోయే ఐదు నెలల కాలంలో యుద్ధ ప్రాతిపదికన చెయ్యవలసినవి చెప్పబడుతున్నాయి.

ప్రయాజలో మిగిలి ఉన్న కాలంలో ఏమి చెయ్యాలి?

1. అక్టోబరు 8 నుండి 17 వరకు దేవి నవరాత్రుల సమయం. వీలయినంత ఎక్కువమంది ఈ నవరాత్రులలో గాయత్రీ లఘు అనుష్ఠానం చేసుకొని ఆత్మశక్తిని పెంపొందించుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రతి నిత్యం చేసుకొనే గాయత్రీ మంత్ర జప సాధన పెంచుకొని 2011 ఫిబ్రవరి 8వ తేదికి ముందరే 1,25,000 గాయత్రీ మంత్ర జప సాధన పూర్తి చేసుకోవాలి.
2. సెప్టెంబరు నెల 23వ తేది వందనీయ మాతాజీ వారి మహా ప్రయాణ దినం. ఈ రోజున అన్ని చోట్ల మాతృస్మృతి దినంగా జరుపుకోవాలి. శక్తి స్వరూపమైన మాతాజీ లెక్కలేనన్ని అనుదానాలు ఇచ్చారు. నారీ జాగృతి కార్యక్రమాలలో అగ్రదూత అయి దేవ సంస్కృతి దేశ విదేశాలలో పలుచోట్ల జరిగేటట్లు చూసారు. సెప్టెంబరు 23వ తేదిన మహిళలందరు చిన్నలు పెద్దలు ముందడుగు వేసి నారి జాగరణ యొక్క విభిన్న కార్యక్రమాలు జరిపించాలి. దీని కొరకు ప్రచురించబడిన సాహిత్యమును, స్టిక్కర్లను ఇంటింటికి అందేటట్లు చూడాలి.
3. పూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సందర్భమున కనీసం రెండు లక్షల ప్రజ్ఞాపుత్రులను, రెండు కోట్ల ప్రజ్ఞాపరిజనులను మనం గురుదేవులకు సమర్పించాలి. దీని కొరకు తగిన కార్యక్రమాలు

నిర్వహించుకుంటూ శాంతికుంజ్తో సంపర్కం ఉంచుకోవాలి. క్రొత్త క్రొత్త వ్యక్తులను శాంతికుంజ్ ఆలోచనా సరళితో కలపాలి. యుగనిర్మాణంలో అందరు పాలుపంచుకోవాలి. దేశ విదేశాలలో జరిగే సృజనాత్మక కార్యక్రమాలలో ప్రతిభావంతుల వర్గం పాల్గొనాలి. దీని కొరకు జేబులో పట్టే మూడు చిన్న పుస్తకములు “దీక్షిత్ నైస్థిక పరిజన్ చధాయే పక్ సార్థిక్ శ్రద్ధాంజలి”, “యుగబుషి ఏవం ఉన్కీ యోజనా కో సమయే-సమరఘాయయే”, “అవనే అంగ అవయవోం సే” ప్రచురింపబడ్డాయి. ఈ పుస్తకాల ఆధారంగా జన సంపర్కం పెంచుకోవాలి. (ఈ మూడు పుస్తకములు తెలుగులో 2010 సెప్టెంబరులో లభ్యమవుతాయి).

4. ఇంటింటా పూజా స్థలముతో గాయత్రీ మంత్రం, ముందు గదిలో గాయత్రీ మంత్ర భావార్థం కనిపించేటట్లు ఏర్పాటు చేయాలి. సద్వ్యాఖ్యముల స్లిక్కర్లు, బేనర్లు, ప్లెక్సీలు అనేక చోట్ల అందరికి కనబడేటట్లు చూడాలి. ఇతర కార్యక్రమాలు జరుగుతున్న ప్రదేశాలలో కూడా ఇవి ఏర్పాటు చేయవచ్చు. ఎర్రకాగడ యుగశక్తికి ప్రతీక. వాఖ్యతో కూడిన ఈ ఎర్రకాగడ చాలా ముఖ్యమైనది. దీనిని కూడా అనేక చోట్ల ఏర్పాటు చేయాలి. కార్యాలయాలలో విద్యాలయాలలో, పబ్లిక్ స్థలాలలో వీటిని ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చు. యుగనిర్మాణ యోజన 18 సంకల్పాలు అనేకచోట్ల అంటించాలి. అంతేగాక సత్సంకల్పాల పాంప్లెట్స్ను పంచిపెట్టాలి. ప్రతినిత్యం వీటిని చదవాలి.

5. జ్ఞానరథాన్ని ప్రతిజిల్లాలో తప్పనిసరిగా నడపాలి. దీని కొరకు మారుతివాన్ గాని, సైకిల్ రిక్షా, ఆటోగాని ఉపయోగించుకోవచ్చు. జ్ఞాన రథ మోడల్ శాంతికుంజ్లో దర్శించవచ్చు. (ఆంధ్రప్రదేశ్లో జ్ఞాన రథం తిరుగుతూ ఉన్నది.) పూజ్య గురుదేవుల ఆలోచనా సరళి ఎంత ఎక్కువమందికి చేర్చగలిగితే అంత మంచిది. ఈ విధంగా “హమారా విచార్ పరివర్తన శతాబ్ది అభియాన్” (మన ఆలోచన పరివర్తన శతాబ్ది కార్యక్రమం) సఫలమవుతుంది. ఏ జిల్లాలో ముందునుంచే జ్ఞానరథం నడుస్తుందో అక్కడ మండల స్థాయిలో జ్ఞానరథం

మన అజ్ఞానాన్ని గుర్తించడం వివేక సాధానికి తొలిమెట్టు.

నడపాలి. శ్రద్ధాంజలి సంవత్సర ప్రయాజ రూపంలో ఇదే మన శ్రేష్ఠమైన శ్రద్ధాంజలి అవుతుంది.

శతాబ్ది సంవత్సర ముఖ్య కార్యక్రమాలు

కేంద్ర కార్యాలయం నిర్ధారణ అనుగుణంగా కేంద్ర స్థాయిలో రెండు కార్యక్రమాలు, ప్రాంతీయ స్థాయిలో రెండు కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి. ఇవి 2012 వసంత పంచమి నాడు ప్రతిచోట ఎర్రకాగడాల ఊరేగింపుతో సమాప్తి అవుతాయి. ఇది 2012 జనవరి 28న కేంద్రంతో జోడింపబడిన సంస్థానాలు శక్తిపీఠాలు శాఖలలో ఒకేసారి జరుగుతుంది. వసంత పంచమి 2011 (ఫిబ్రవరి 8వ తేది) నుండి 2012 వసంత పంచమి (28 జనవరి) వరకు జన్మశతాబ్ది సంవత్సరంగా నిర్ధారించబడింది. ఈ సంవత్సరం నాలుగు కార్యక్రమాలు ఉత్సాహభరితంగా జరుగుతాయి. వీటితోపాటు సప్త క్రాంతి కార్యక్రమాలు ప్రతిచోట జరగాలి. అప్పుడు పతనం, పీడ నివారణ ఆలోచనల క్రాంతి స్వరూపాన్ని ప్రజలకు చూపించడానికి వీలవుతుంది.

కేంద్రీయ కార్యాలయంలో రెండు కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి. 2011 ఫిబ్రవరి 20న ఢిల్లీలోని ఒక పెద్ద స్టేడియంలో జరుగుతుంది. అది ఆదివారం కామన్ వెల్తు క్రీడలకు తయారవుతున్న స్టేడియంలో ఒకటి నిర్ధారించబడుతుంది. ఐదుగంటలపాటు జరిగే ఈ కార్యక్రమంలో ఢిల్లీ, చుట్టుప్రక్కల రాష్ట్రాల కార్యకర్తలు మాత్రమే వస్తారు. కార్యక్రమానికి వచ్చి ఆ రోజే తిరిగి వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. ఈ కార్యక్రమంలో చాల ప్రత్యేకతలుంటాయి. మిషన్ యొక్క విరాట్ స్వరూపం, పూజ్యగురుదేవుల జీవనం యొక్క మహత్వపూర్ణ ఫలితాలు దీనిలో దర్శనమిస్తాయి. ఈ కార్యక్రమం అనేక ఛానల్స్ లో ఒకే సారి చూపించబడతాయి. దీనివల్ల భారతదేశంలోని ఇతర దేశాలలో ఉన్నటువంటి కార్యకర్తలు లాభాన్వితం అవుతారు. రాబోయే సంచికలో దీని విస్తృత వివరణ ఇవ్వబడుతుంది.

రెండవ కార్యక్రమం 2011 నవంబరు 7 నుంచి 11 వరకు హరిద్వార్ లో జరుగుతుంది. నవంబరు 7వ తారీఖు బుధవారం నుండి ఈ కార్యక్రమ శుభారంభం విరాట్ జలకలశ యాత్ర ద్వారా జరుగుతుంది. ఈ కార్యక్రమం మహాకుంభమేళా

కన్న పెద్దదిగా ఉంటుంది. ఐదు రోజులు జరిగే ఈ కార్యక్రమంలో ఒక కోటి కంటే ఎక్కువ పరిజనులు పాలుపంచుకుంటారని ఆశిస్తున్నాము. రిపికోప్ నుండి హరిద్వార్ వరకు, ఇతరత్రా వచ్చిన వారికి విడిది ఏర్పాటు చేస్తారు. ప్రతిరోజు విభిన్నప్రాంతాల నుంచి వచ్చిన ఎక్సిజిజిషన్స్ చూపబడుతాయి. ఉదయం మహాయజ్ఞం, పగలు విచార్ మంచ్, సాయంత్రం జ్ఞానమంచ్ మీద కార్యక్రమాలుంటాయి. రాత్రిపూట సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలుంటాయి. నవంబరు 10వ తారీఖు కార్తీక పూర్ణిమ. ఆ రోజు ఉదయం నుండే పరిజనులు తమ తమ 1012, 1013, 1014 సంవత్సరాల సంకల్పాలను తీసుకుని తమ తమ స్థానాలకు వెళ్తారు. చివరగా వీడ్కోలు నవంబరు 11వ తేది ఆదివారం జరుగుతుంది. మరిన్ని వివరాలు రాబోయే సంచికలో ఇవ్వబడతాయి. అన్ని భాషల పత్రికలలో ఇతర ప్రాంతాల నుంచి వచ్చే పరిజనుల కొరకు ముందుగానే నిర్దేశాలు, మార్గదర్శకాలు ఇవ్వబడతాయి.

ప్రాంతీయ కార్యక్రమాలు

దీనిలో కూడా రెండు కార్యక్రమాలు ఉంటాయి. మొదటిది 2011 వసంత పర్వం జన్మశతాబ్ది మహోత్సవం. రెండోది సృజన సాధనా మహోత్సవరథం (రెండు సంవత్సరాలుగా నడుస్తున్నది) పూర్ణాహుతి. రెండు కార్యక్రమాలు కేంద్రంతోపాటు దేశ విదేశాలలో కూడా జరుగుతుంది.

జన్మశతాబ్ది మహోత్సవం : ఈ కార్యక్రమం 2011 ఫిబ్రవరి 6 నుండి 8 వరకు జరుగుతుంది. పూజ్య గురుదేవులు తమ 15వ ఏట నుండి (తమ గురుదేవుల సాక్షాత్కారం జరిగిన రోజు) వసంత పంచమి తమ జన్మదినంగా భావించేవారు. అందుకే వసంత పంచమినే ఆయన నూరు సంవత్సరాలు పూర్తి అయ్యే దినోత్సవంగా గడుపుకుంటున్నారు. ఫిబ్రవరి 6వ తేది ఆదివారం. ఆ రోజు అన్ని ప్రాంతాలలో ఊరేగింపులు కలశయాత్రలు, శోభయాత్రలు జరపాలి. నగరంలోని విభిన్న ప్రాంతాలనుండి బయలుదేరి ఒక స్థానంలో కలువవచ్చు. శోభయాత్ర మధ్యాహ్నం బయలుదేరుతుంది. దీనిలో ఎక్సిజిజిషన్ లాంటివి ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చు. 7వ తారీఖు ఉదయం 6 గంటల నుంచి 8వ తారీఖు ఉదయం 6 గంటల వరకు అఖండ జపం ఏర్పాట్లు ఉంటాయి. శక్తి పీఠములలో

మిడిమిడి జ్ఞానపు అహంకారం ప్రమాదానికి హేతువు.

ప్రజ్ఞాసంస్థానములలో, గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయాలలో లేదా పరిజనుల ఇండ్లలో అఖండ జపం జరుపుకోవచ్చు. ఈ సమయములో ఇతర సంస్థల పరిజనులను కూడా ఆహ్వానించాలి. అందరికీ సద్బుద్ధి, అందరికీ ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు ప్రార్థనలో వారిని కలుపుకోవాలి.

ఫిబ్రవరి 7వ తేది సాయంత్రం సూర్యాస్తమయం తరువాత నగర గ్రామాలలోని అన్ని ఇండ్లలో నవయుగానికి ఆరతి ఇస్తున్న భావనతో దీపప్రజ్వలన జరగాలి. దీని కొరకు ఇప్పటినుండే ప్రేరణ, సంకల్పముల ప్రక్రియ మొదలుపెట్టాలి. ఈ కార్యక్రమం వీలునుబట్టి ఫిబ్రవరి 6వ తేది ఆదివారం కూడా చేయవచ్చు. 8వ తేది ఉదయం 6 గంటలకు జపం పూర్తయిన వెంటనే గురుసత్తా శ్రద్ధాంజలిగా ఉదయం 7 గంటలనుంచి 10 మధ్యన యజ్ఞం నిర్వహించాలి. యజ్ఞ కుండములు 1 నుంచి 9 వరకు ఉండవచ్చు. ఇంతకన్న ఎక్కువ కుండములు పెట్టవద్దు. ఈ అనుశాసనాన్ని తప్పనిసరిగా పాటించాలి. అందరు వంతులు వంతులుగా తమ ఆహుతులను ఇవ్వాలి. ఆరోజు సాయంత్రం దీపయజ్ఞం, యుగనిర్మాణ సమ్మేళనాల ఏర్పాటు చేయాలి. ఈ కార్యక్రమమునకు అన్ని వర్గాల వారిని ఆహ్వానించాలి. దీపయజ్ఞ వేదికపై తమ తమ ఇళ్లనుంచి తెచ్చిన దీపాలతో కూడిన పళ్ళేలు పెట్టుకోవచ్చు. సృజన సాధన మహాపురశ్చరణ పూర్ణాహుతి : గత రెండు సంవత్సరాలుగా నడుస్తున్న విశిష్ట మహాపురశ్చరణలో ఉదయం 6 నుండి 6.30 వరకు, మధ్యాహ్నం 1.30 నుండి 2.00 వరకు, సాయంత్రం 6.00 నుండి 6.30 వరకు గాయత్రీ మంత్ర జపం సృజన చేతన జాగరణ కొరకు దేశ విదేశాలలో జరుగుతున్నది. ఎక్కడ జరగటం లేదో ఈ మహాలయ నుండి శుభారంభం చేయవచ్చు.

ఈ అనుష్ఠాన పూర్ణాహుతి 2012 చైత్రనవరాత్రుల చివరి రోజు శ్రీరామనవమి ఏప్రిల్ 12వ తేదిన చేసుకోవాలి. ఈ పూర్ణాహుతి కార్యక్రమం అన్ని ప్రదేశాలలో ఒకేసారి ఉదయం 7 గంటల నుంచి 10 గంటల వరకు జరుగుతుంది. ఈ పూర్ణాహుతి కార్యక్రమం నవరాత్రుల సాధనా పూర్ణాహుతితో మాత్రమే చేయాలి. ఈ పూర్ణాహుతికి పెద్ద పెద్ద ఏర్పాట్లు అవసరం లేదు. చిన్నగా చేస్తే చాలు. బ్యాచ్ బ్యాచ్ గా

పూర్ణాహుతి పూర్తి చేసుకొనవచ్చు. నవరాత్రి సాధన విధి విధానాలుగా చేసుకోలేనివారు ప్రతి నిత్యం అరగంట జపం చేసుకుని చివరి రోజు పూర్ణాహుతి చేసుకొని, దేశంలో ఒకే సమయంలో అందరు కలసి చేస్తున్నటువంటి మహా పూర్ణాహుతిలో పాలుపంచుకున్న లాభం పొందవచ్చు.

ప్రస్తుతం ఈ కార్యక్రమాల సంక్షిప్త రూపం ఇవ్వబడింది. ముందు ముందు వివరంగా చెప్పబడుతూనే ఉంటాయి. శతాబ్ది సంవత్సరం రానే వచ్చింది. మహాలయ మాతృసత్తా మహాప్రయాణ దిన సమయంలో అందరిని ఒక్కటే ప్రార్థించేది. తమ తమ మత భేదాలు మరచి కలసి మెలసి ఉండాలి, పరమపూజ్య గురుదేవుల అంగ అవయవములు కావాలి. అందరు కలసి ఈ ప్రణాళికను అద్భుతంగా నెరవేర్చాలి.

★★★

ఇతరులను మంచి చేసుకోవడం ఎలా?

ప్రతికూలంగా ఉన్నవారిని అనుకూలంగా చేసుకొనుటకు, ఇతరులలో తనపై ప్రేమ ఉత్పన్నం చేసేందుకు గాయత్రీ సాధన ఉపయోగపడుతుంది. ఈ అయస్కాంత ఆకర్షణలో వ్యక్తి మనస్సుపై సద్భావనపూర్వక ఆకర్షణ జరగాలి. ఇది గాయత్రీ యొక్క దక్షిణ మార్గంలోని యోగ సాధన. ఇది తాంత్రిక ప్రయోగం కాదు.

గాయత్రీ మంత్రమును 3 ప్రణవములతో చేయాలి. (ఓం ఓం ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్). ధ్యానం ఎలా ఉండాలంటే సాధకుని త్రికుటి (మస్తిష్క మధ్యభాగం) నుంచి నీల వర్ణ విద్యుత్ తేజం త్రాడువలె బయటకు వచ్చి ఎవరిని మంచి చేసుకోవాలనుకుంటున్నారో వాని నలువైపులా చుట్టుముట్టినట్లు, అతని ముఖంలో అనుకూలత, ప్రసన్నత వచ్చినట్లు ధ్యానం చెయ్యాలి. ఇతరులను మంచి చేసుకునేందుకు ఈ ధ్యానం ఉపయోగకరం.

- గాయత్రీ మహా విజ్ఞానం నుండి

(ఈ సాధన ఇతరులకు మీ బాధను అర్థం అయ్యేటట్లు చేస్తుంది. ఇతరులను లొంగదీయడం సాధ్యం కాదు).

లోభమేవ పాపానికి మూలం.

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము
తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయం - 4

ఒక మెతుకు ముట్టుకుంటే ఎలాగయితే అన్నం ఉడికిందో లేదో తెలుస్తుందో అలాగే ఆనాటి విశ్వవిద్యాలయము, అప్పటి విద్యావిధానముల గొప్పతనము అక్కడి గురువులు, శిష్యుల యొక్క చరిత్రల ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు.

చాణక్యడు

నేటికీ తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయము అనగానే ముందు గుర్తుకు వచ్చే వ్యక్తులు చాణక్య చంద్రగుప్తులే! తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయములోనే చదవకొని అక్కడే ఆచార్యునిగా ఉంటున్న చాణక్యడి రాజ్యంగ రచనకు కారణాలు, ముక్కులు ముక్కలు అయిపోతున్న జనపదాలు, విదేశీ ఆక్రమణలు, రాజుల స్వార్థపూరిత పరిపాలన నుండి దేశాన్ని రక్షించుకోవాలనే అతని అపారమైన దేశప్రేమ. ఒక సామాన్య ఆధ్యాపకుడిగా నందవంశపు రాజుల చేతిలో అవమానము పొంది, వారిపై ప్రతీకారము తీర్చుకోవటానికి వీధులలో ఆడుకునే ఒక సామాన్య బాలుని తీసుకువచ్చి యావత్ భారతదేశానికి చక్రవర్తిని చేసిన ఘనత చాణక్యని సొంతం.

చాణక్యడు భారతీయ పాలనావ్యవస్థ అధికారంపై ఆపేక్షలేని రాజకీయవేత్త. అధికారం లేకుండానే పాలనా వ్యవహారాలను ప్రభావితం చేయగల శక్తిమంతుడు. భౌతికసుఖ లాలసను, సంపదలపై ప్రీతిని, అధికారం కోసం ఆరాటాన్ని అధిగమించి, ఆత్మజ్ఞానాన్వేషణలో ఉన్న వ్యక్తి. సమాజ స్థితిగతులను మెరుగుపరచడానికే దీక్షాబద్ధుడైన చాణక్యడు మొదటి మౌర్య చక్రవర్తి అయిన చంద్రగుప్తుని ఆస్థానంలో ప్రధానమంత్రిగా బాధ్యతలు చేపట్టినప్పటికీ, నంద రాజుల ప్రధానమంత్రి అయిన రాక్షసామాత్యుని యొక్క ప్రభుభక్తి, దేశభక్తి గుర్తించి అతనిని సన్మార్గములో పెట్టి తన ప్రధానమంత్రి పదవిని రాక్షసామాత్యునికి అప్పగిస్తాడు. మరియు అతను తిరిగి తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాబోధన చేయడానికి తిరిగి వెళ్ళిపోతాడు.

చాణక్యడు చతుర్విధపురుషార్థాలలో రెండవదైన 'అర్థ' పురుషార్థము గురించి అర్థశాస్త్రాన్ని రచించాడు. ఇతడు తన సూక్ష్మబుద్ధితో శత్రువులను జయించి భారతదేశంలో మొదటి

చక్రవర్తిత్వాన్ని నెలకొల్పిన విధానం విశాఖదత్తుని ముద్రారాక్షసం అనే సంస్కృతి నాటకంలో వివరింపబడింది. చాణక్యడు రచించిన నీతిశాస్త్రం చాణక్య నీతి పేరుతో ప్రసిద్ధి చెందింది. నేటికీ దేశ, విదేశ ఆర్థిక లావాదేవీలకు, మేనేజిమెంట్ విద్యలకు ఈ చాణక్య అర్థశాస్త్రమే ఆధారము.

సామ్రాజ్య విస్తరణకై రాజ్యకాంక్షతో యుద్ధాలు చేసి, రక్తపుటేర్లు పారించి, ఎందరో సైనికుల ప్రాణాలు బలిగానే దానికన్నా, భేదోపాయం ఉపయోగించి, శత్రువుల మధ్య విభేదాలు సృష్టించి, వారి వేలితో వారి కన్నునే పొడుచుకునేలా చేయడమే చాణక్యనీతి. చంద్రగుప్తుడిని మౌర్యసామ్రాజ్యాధీశుడుని చేసే క్రమంలో వేసిన ఎత్తులు, పై ఎత్తులు, అలెగ్జాండర్ లాంటి గొప్పవ్యక్తిని ఎదురొడ్డి నిలచిన ధైర్యసాహసాలు, ఇలా చాణక్యడిలోని ఎన్నో పాఠ్యాలు ఉన్నాయి.

చాణక్యడు తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయములో చదువుకుని ఉత్తీర్ణులై బయటి ప్రపంచమును ఉద్ధరించటానికి చేసిన ఉద్బోధ ఎంతో ప్రేరణాత్మకమైనది. అవి ఈనాటి దేశ పరిస్థితులలో నేటి విద్యార్థులు కూడా ఆచరించవలసిన విషయములు. అదే విధముగా చాణక్యడు కైకేయి రాజసభలో ఉపాధ్యాయులు ఏ విధముగా వ్యవహరించాలో మరియు ఎటువంటి విద్యను ప్రజలకు అందించాలో తెలిపిన విధానము శ్లాఘనీయము.

చాణక్యడు కేవలము తన శిష్యులతో మరియు వారి ద్వారా ప్రేరేపించబడిన జనులతో యువనుల సామ్రాజ్య విస్తరణను అడ్డుకోవటమే కాక మహాబలవంతులైన నంద వంశ నిర్మూలన కూడా చేసాడు. చాణక్యని అనేకమంది శిష్యులు అతని కార్యాచరణలో భాగస్థులైన్నప్పటికీ ఒక నూతన భారతదేశాన్ని సృష్టించి నేటికీ చరిత్రలో నిలిచిపోయినది కేవలము చంద్రగుప్తుడే! తన గురువైన చాణక్యని ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చటానికి తన జీవితము మొత్తము ధారపోసిన వ్యక్తి. గురువు పై సంపూర్ణ విశ్వాసము ఉంచి వారి ఆదేశాలను పాటించటము ద్వారా ఏ విధముగా లాభము పొందవచ్చునో తెలుసుకోవటానికి అతని జీవితమే ఒక ఉదాహరణ.

మనిషి ఋషుల, తపస్యుల వారసుడు.

పరమపూజ్య గురుదేవులు తెలిపిన విధముగా గురువులు ప్రతిభావంతులైన శిష్యుల కొరకు ఏ విధముగా తపిస్తూ అన్వేషిస్తూ ఉంటారో చాణక్యుడు చంద్రగుప్తుని కనుగొన్న విధానము తెలుపుతుంది. చంద్రగుప్తుడు చిన్న పిల్లవాడిగా ఉన్నప్పుడు, వారి ఆటలలో చంద్రగుప్తుడు రాజుగా వ్యవహరించేవాడు. ఈ ఆటలలో నేరాలు చేసేవారికి శిక్షలు వేసి న్యాయం జరిపించేవాడు. చాణక్యుడు చంద్రగుప్తుని తెలివితేటలనూ, ధర్మసూక్ష్మతనూ చూసి అశ్చర్యపోయి చంద్రగుప్తుడి తల్లితో అతడిని తక్షశిల విశ్వవిద్యాలయానికి వంపించమని కోరాడు, ఆమె అంగీకారముతో చంద్రగుప్తుడు తక్షశిల విశ్వవిద్యాయములో విద్యనభ్యసించాడు. చంద్రగుప్తుడు మౌర్య సామ్రాజ్య స్థాపకుడు. భారతదేశాన్ని మొత్తం ఒక రాజ్యంగా పరిపాలించడంలో సఫలీకృతుడైనాడు.

చంద్రగుప్తునికి తన గురువైన చాణక్యుడి యొక్క సమర్థతపై సంపూర్ణ విశ్వాసము ఏ విధముగా ఉండేదో వారి నడుమ జరిగిన ఒక సంభాషణ నుంచి తెలుసుకోవచ్చు. నందరాజులపై మొదటిసారి పరిమితమైన సేనాబలముతో దండెత్తిన చాణ్య-చంద్రగుప్తులు యుద్ధములో ఓడిపోయి పారిపోతున్న సమయములో శత్రుసైనికులు కొంతమంది వారిని తరుముకుంటు వస్తారు. అప్పుడు సమీపములోని మడుగులో చంద్రగుప్తుని దాచి చాణక్యుడు మడుగు వద్ద జపము చేసుకుంటున్న వానిగా నటిస్తాడు. శత్రుసైనికులు చంద్రగుప్తుని జాడకై చాణక్యుని అడిగినప్పుడు వారికి మడుగువైపు చూపిస్తాడు. చంద్రగుప్తుని పట్టుకోవడానికి సైనికులు వారి వస్త్రములను, ఆయుధాలను ఒడ్డున విడిచి మడుగులోకి దిగినప్పుడు చాణక్యుడు వారి ఆయుధాలతోనే వారిని అంతమొందిస్తాడు. తరువాత చంద్రగుప్తుని పిలిచి అతని జాడ శత్రుసైనికులకు చెప్పినప్పుడు ఏమని అనుకున్నాడని అడిగితే చంద్రగుప్తుడు తన మంచిచెడ్డలు తనకంటే తన గురువుకే బాగా తెలుసుకాబట్టి తాను నిర్భయముగానే ఉన్నానని తెలుపుతాడు. గురువులపై సంపూర్ణ విశ్వాసము ఉంచిన వారికి గురువులు ఎటువంటి ఆపద రానీయకుండా అడ్డుకుంటారో అనే విషయమునకు ఇదే ఉదాహరణ.

చాణక్యుని మరొక శిష్యుడైన ఒక బాలుడు అడవిలో చెట్టు క్రింద విశ్రాంతి తీసుకుంటూండగా, ఒక ఆవు బెదురుతూ, ఎవరో తరుముకొస్తున్నట్టుగా అటు వైపుగా వస్తుంది. ఆ బాలుడు నెమ్మదిగా ఆ ఆవును పక్కకు తోలుకుపోయి, ఎవరూ చూడని

ప్రదేశంలో దాచివేసి, మరల చెట్టు కింద కూర్చొంటాడు. ఇంతలోనే ఆ ఆవుకై వెతుకుతున్న కసాయివాడు అటుగా వచ్చి, ఆవు గురించి ప్రశ్నిస్తాడు. ఆ బాలుడు ఎక్కడా తొణకకుండా, నిబ్బరంగా, అసలు ఏ ఆవు ఇటుగా రాలేదని అబద్ధం చెప్తాడు. కసాయివాడు వేరే దిక్కుగా వెళ్ళిపోతాడు. ఇదంతా గమనిస్తున్న ఒక వ్యక్తి ఆ బాలుడిని, “సత్యమునే పలుకవలెనే” అనే ధర్మాన్ని ఎందుకు పాటించలేదని నిలదీస్తాడు. దానికి ఆ బాలుడు, “నేను సత్యమునే పలికి ఉంటే, ఆ ఆవు ఈపాటికి కసాయివాని చేతిలో హతమై ఉండేది. ఇతరులకు మేలు చేయడానికి అబద్ధం చెప్పినా తప్పులేదని మా గురువులు చాణక్యులు చెప్పారు. ఆ ఆవుకు న్యాయం చేకూర్చడానికి నేను అబద్ధం చెప్పవలసి వచ్చింది” అని సమాధానమిస్తాడు. సత్యధర్మాలను ఏ విధముగా ఇంగిత జ్ఞానముతో ఆచరించాలో దీనినుంచి తెలుసుకోవచ్చు. ఇటువంటి ఉదాహరణలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

★★★

ఆర్థిక సమస్యలా?

రావలసిన సమయానికి డబ్బు రాకుండుట, అప్పులు, ఉద్యోగం లేకుండా ఉండుట, అధిక ఖర్చు, ఆగిపోయిన ముఖ్యమైన పనులు మొదలైన ఇబ్బందుల నివృత్తి కొరకు ఈ ప్రత్యేకమైన గాయత్రీ సాధన లాభదాయకం. సాధకునికి సంతోషకరమైన పరిస్థితి లభిస్తుంది.

లేమిని పోగొట్టుకోవాలంటే గాయత్రీ యొక్క ‘శ్రీం’ శక్తి ఉపాసన చెయ్యాలి. గాయత్రీ మంత్రం చివరిలో మూడు సార్లు ‘శ్రీం’ బీజాన్ని సంపుటికరించాలి. (ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ శ్రీం శ్రీం శ్రీం) ఆదివారం ఉపవాసముండాలి. పసుపు రంగు వస్త్రములు ధరించిన, ఏనుగు మీద కూర్చున్న గాయత్రీ మాతను ధ్యానం చెయ్యాలి. సాధనా కాలంలో పసుపు రంగు వస్తువులు (వస్త్రములు, పుష్పములు, యజ్ఞోపవీతం, తిలకం, ఆననం) ఉపయోగించాలి. శుక్రవారం శరీరమునకు పసుపు కలిపిన నూనె బాగా పూసుకోవాలి (మాలిష్). పసుపు రంగు లక్ష్మీ ప్రతీక. భోజనంలో పసుపు రంగు పదార్థములు ప్రధానంగా తీసుకోవాలి. ఈ సాధన ధన వృద్ధి కలిగిస్తుంది. దరిద్రతను నాశనం చేస్తుంది. - గాయత్రీ మహా విజ్ఞాన్ నుండి

స్వర్గానికి వెళ్ళడానికి దేవుడిచ్చిన రెక్కలు సత్జ్ఞానం, సత్కర్మ.

మనం - మన ఆరోగ్యం

దీర్ఘ జీవనానికై మానసిక సంతులనం

కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన జీవశాస్త్ర వైజ్ఞానికుడు డా॥ హెచ్. సిక్స్ తన పరిశోధనల ద్వారా మనిషి తన శరీరాన్ని రసాయనిక దోషాల నుండి, జటిల వ్యాధుల నుండి రక్షించుకోగలిగితే 800 సంవత్సరాలు సునాయాసంగా బ్రతకవచ్చని చెప్పారు. అధికంగా పని చేయడం, పరుగు, ఉత్తేజం, వేడి, కఠిన శ్రమ శరీరాన్ని వేడెక్కించి దాని జీవన శక్తి భాండాగారాన్ని త్వరగా ఖర్చు చేస్తాయని ఆయన అంటారు. లోపలి అవయవాలపై అదనపు భారం పడకుండా, వాటిని స్వాభావికంగా, సరళమైన రీతిలో పని చేయిస్తే అవి చావు పుట్టుకల ప్రక్రియను నెమ్మదిగా జరపగలిగేటంత శక్తివంతంగా తయారవుతాయి. కోరికలు, క్రోధం, చింత, ఆవేశం చాలా హానికరమైనవి. శాంతమైన, సరళమైన సంతృప్తితో కూడిన, ప్రసన్న జీవితాన్ని జీవిస్తే దీర్ఘ జీవనాన్ని పొందవచ్చు.

ఉద్యోగ పరిచే ఆహారం, ఉద్దిగ్న ఆలోచనలు నాడీ కేంద్రాలను తపింపజేసి మనిషిని బలహీనపరుస్తాయి. పూర్ణాయుష్షును దూరం చేస్తాయి.

మానవ శరీర ఉష్ణోగ్రత సుమారు 98.4 ఫారెన్ హీట్ డిగ్రీలు ఉంటుంది. దీనిని సగానికి అనగా 49కి తగ్గించగలిగితే ఆయుష్షును అద్భుతంగా పెంచవచ్చు, సుమారు 2000 సంవత్సరాలు చేయవచ్చు. డాక్టర్ లూవే క్రొత్తగా కనుగొన్న సత్యం శరీరాలలోని జీవకోశాల చావుపుట్టకల క్రమం 98 డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రత వద్ద ఏ విధంగా ఉంటుందో ఉష్ణోగ్రత సగానికి సగం అయినప్పుడు అంతకంటే 20 రెట్లు అధికంగా సాగుతుంది. దీనితో ఆయుష్షు పెరగడం తథ్యం. అన్ని కోశాలూ నశించిపోవడమే మృత్యువు. పాత జీవకోశాలు మరణించి కొత్తవి జన్మిస్తూ ఉంటాయి. ఈ కోశాల చావు పుట్టుకలు ఉన్నంత వరకు మృత్యువు అన్న ప్రశ్న తలెత్తదు. జీవకోశాలు బలహీనపడకుండా ఉండడం. వాటి నశింపు స్వల్పంగా ఉండడం. నూతన కోశాలు ఉత్పన్నమయ్యే క్రమం శిథిలం కాకుండా ఉండడం. ఇవే దీర్ఘ జీవనానికి మూలాధారాలు.

ఈ వ్యవస్థను బాహ్య తాపాన్ని, అంతరిక సంతాపాన్ని తగ్గించుకోవటం ద్వారా తయారు చేసుకోవచ్చు. ఇప్పటికంటే ఎన్నో రెట్ల కాలం జీవించడం సంభవం కావచ్చు.

ఆమెరికాలోని రాక్ ఫెల్లర్ ఇన్ స్టిట్యూట్ కు చెందిన జీవశాస్త్ర విభాగంలో చాలాకాలం నుండి జీవాణువుల జీవన చర్యను తెలుసుకునే ప్రయత్నం జరుగుతున్నది. అమీబా, పేరామీశియా జీవాణువులకు ఆహారాన్ని అంద చేస్తూ ఒత్తిడి కలుగనీయకుండా, నశించకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం జరిగింది. ఒక కోశం 900 కోశాలకు జన్మించింది. వాటి జీవనం అవిచ్ఛిన్నంగా సాగుతోంది. ఆవశ్యక సౌకర్యాలు దొరికితే ఈ జీవకోశాన్ని ఇంకా ఎక్కువ కాలం సజీవంగా ఉండవచ్చు. ఇలాంటి దశలో మనిషి అతి దీర్ఘకాల ఆయుష్షును పొందవచ్చు. దాదాపు అమరత్వ స్థితికి చేరవచ్చు.

భారతీయ యోగశాస్త్రం ఈ సత్యాన్ని ఎల్లప్పుడూ అంగీకరిస్తూనే వచ్చింది. సిద్ధపురుషులు నిరాహారులుగా ఉండి కూడా దీర్ఘజీవనాన్ని పొందారు. పాము దీర్ఘశ్వాస తీసుకుంటుంది. తాబేలు అంగాలను ముడుచుకుని ఉంటుంది. యోగి కూడా అలా చేస్తాడు.

ఎలుగుబంటి మంచు తుఫానుల సమయంలో తన బిలంలోకి వెళ్లి దాక్కుంటుంది. ఋతు పరివర్తన జరిగిన తర్వాతనే ఆహారాన్ని వెదుక్కోడానికి బయటికి వస్తుంది. కొండచిలువ లాంటి ఉదాహరణలు కూడా ఉన్నాయి. శీతల ప్రాధాన్యత, అధిక విశ్రాంతి జీవకణాల నశింపును ఆపుతాయనేది నిశ్చయం.

ఆరోగ్యకరమైన, పరిపుష్టమైన దీర్ఘజీవనం కోసం ఆహార నియమాలను వెదకడం, పౌష్టిక భోజనాన్ని తీసుకోవడం, డాక్టర్లు, కెమిస్టుల సలహాలను వేదవాక్యాలుగా ఆచరించటమే చాలదు, ఇంకా లోతుగా వెళ్లాలి. ఆరోగ్యకరమైన జీవన మర్మాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి.

మన వివేకానికి శ్రమకు, ఫలితమే అదృష్టం.

ఆహారము, మందుల మీదే ఆరోగ్యం ఆధారపడి ఉండే ధనవంతుడైన ఏ వ్యక్తి అయినా బలహీనంగా కనబడడు, రోగాలు, అర్ధాయుష్షు బారిన పడడు. వారి వద్ద ధనం అధికంగా ఉంటుంది. ఎంత ఖరీదైన వస్తువులనైనా ఎంత ఎక్కువగానైనా కాని తినగలరు. వారు కావాలంటే బంగారాన్ని తినగలరు. ఆహారం మీదనే ఆరోగ్యం ఆధారపడి ఉంటే సంపన్నులైన వ్యక్తులు డాక్టర్ల ద్వారా ఆమోదించబడిన పదార్థాలను తిని శారీరక సుఖాలను అనుభవించాలి. నిర్ధనులైనవారు ఆకలితో పొట్ట నింపుకోలేని స్థితిలో రోగగ్రస్తులై బలహీనంగా ఉండాలి. కాని జరిగేది సరిగ్గా దీనికి తల్లకిందులు. టానిక్కులు, విటమిన్లు, మినరల్స్, పోస్టికాహారం అమ్మేవారు ఇతరులను బలవంతంగా, పహిల్వానులుగా చేసేవారు, ఔషధ విక్రేతలు, వైద్యులే కాక సంజీవనీ మూలికలు తయారు చేసేవారు ఖచ్చితంగా రోగాలు లేనివారై ఉండాలి. కాని వారికి రోగాలు వస్తూనే ఉన్నాయి.

ఇక్కడ సమతుల్య పౌష్టిక ఆహారాన్ని నిందించడం లేదు. మందులు నిరర్థకమనీ చెప్పడం లేదు. సమయానుగుణంగా ఒక పరిమితికి లోబడి అవి ఉపయోగపడవచ్చు. అయితే ఆరోగ్యానికి ఆధారం అంత తేలికైనది కాదని అర్థం చేసుకోవాలి. అందుకు అంతరంగ జీవనంతో సంబంధం ఉన్నదని గుర్తించాలి. వాస్తవానికి మనం బయట చూసేదంతా ఆంతరంగిక స్థితికి ప్రతిక్రియ మాత్రమే.

అంతఃచేతన స్థాయికి అనుగుణంగా మనస్సు, మస్తిష్కం, నాడీ మండలం, అవయవాల క్రియాకలాపాల రూపురేఖలు నిర్మితమవుతాయి. ఆ మార్గంలోనే పని చేస్తాయి. అంతరంగిక ఉద్వేగం ఆ రూపురేఖల మొత్తాన్ని ప్రభావితం చేస్తుంది. దీనితో జీవన తత్వం భాండీలో వేగే శనగల తరహాలో తన కోమలత్వాన్ని, సరసత్వాన్ని కోల్పోతుంది. మనోవికారం లోపల్లోపలే కాల్చివేసే ఒకరకమైన అగ్ని. ఇది ఆరోగ్యాన్ని ఇచ్చే తత్వాతలను నశింపచేస్తూ ఉంటుంది. భోగలాలన, అధిక ధనసంపాదనా కాంక్ష-వీటినే కోరిక, తృప్తి అంటారు. ఇవి ఎన్నటికీ ఆరిపోని అగ్ని శిఖలు. వీటిలో జ్వలించేవారు తమ శాంతిని సమభావాన్ని నిరంతరం కోల్పోతూ ఉంటారు.

చింత, భయం, క్రోధం, దుఃఖం ఎవరిలో ఉంటాయో వారు నిరాశతో నాశనం అంచుకు చేరతారు. ఈర్ష్య, ద్వేషం, ప్రతీకారం, కపటం, మాత్సర్యం వంటి దుష్ప్రవృత్తులు గలవారి అంతఃకరణం నిరంతరం ఉద్విగ్నతతకు గురవుతూ ఉంటుంది. మనసులో కొంచెం కూడాసంతోషం, సంతృప్తి లభించవు. ఈ ఉద్విగ్నత అంతరంగం మొత్తాన్ని ఆటుపోట్లకు గురి చేస్తుంది. ఈ విషమ స్థితిలో పడ్డవారి ఆరోగ్యం సమతుల్యంగా ఉండదు.

అధిక శ్రమ, టెన్షన్ శక్తికోశాలను నశింపచేస్తాయి. మనిషి రోజు రోజుకు డొల్లగా తయారవుతాడు. నియమిత, వ్యవస్థిత దినచర్య లేకపోవడం కూడా చెడు ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. శరీరాన్ని స్థిరంగా ఉంచే అంతరంగ ప్రణాళిక ఒక పద్ధతిని అవలంబించినపుడు అన్నీ సక్రమంగానే జరుగుతాయి. కాని ప్రతిరోజు మారే దినచర్యలు, క్రమవ్యవస్థ, రీతి-నీతి మారుతూ ఉంటే లోపల కూడా ఏ ప్రణాళికా నిర్ధారణ కాదు. అందువలన జీర్ణ వ్యవస్థ మొదలుకుని నాడీ మండలం వరకు అన్నింటిలో ఒక అనిశ్చితస్థితి ఉత్పన్నమవుతుంది. **ఆరోగ్య రక్షణకు నియమిత, నిర్ధారిత దినచర్య అవసరం.**

అనవసరమైన తాపాన్ని ఉత్పన్నం చేసే మనోవికారాలు, కోపతాపాల నుండి బయటపడి, శాంత, సమతుల్య, సంతృప్తి జీవితాన్ని నవ్వుతూ, ఖుషీగా ఉండే నియమిత జీవనాన్ని గడపడానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఆహారాన్ని పరిమితంగా సమయానికి తీసుకోవాలి. సాదా అయిన రుచికరమైన పదార్థాలతో ఆకలి కంటే తక్కువ మోతాదులో తీసుకోవాలి. ఇలా చేస్తే నాలుగింట మూడు వంతుల మంది జీవన శక్తిని నాశనం చేస్తున్న తాపం కడుపులో ఉత్పన్నం కాదు.

అంతరంగంలో పెరిగే ఉత్తేజం ఉచ్చాస, నిశ్వాసల గతిని తీవ్రం చేస్తుంది. కోప సమయంలో నాడులు, హృదయ గతి బాగా ఎక్కువవుతాయి. కామక్రీడలో కూడా ఈ తీవ్రత ఎక్కువగా ఉంటుంది. పెరిగే శ్వాస వేగం జీవన శక్తిని తగ్గిస్తుంది. ప్రాణాయామం, వ్యాయామం ద్వారా ఊపిరితిత్తులను పరిపుష్టంగా చేసే ప్రక్రియ చాలా ఉత్తమం. అయితే ఇది పరిమిత ప్రయోజనం కోసం, పరిమిత సమయం వరకు మాత్రమే ఉండాలి. అధిక సమయం శరీరాన్ని

మనస్సు స్వర్గాన్ని నరకంగా, నరకాన్ని స్వర్గంగా మార్చగలుగుతుంది.

ఉత్తేజపరిస్థి శ్వాసగతి ఎక్కువగా ఉండడం వలన అనావశ్యక తాపం ఉత్పన్నమవుతుంది. దాని పరిణామం అనారోగ్యానికి దారితీస్తుంది. మనసునే కాక శారీరక స్థితిని కూడా సమతుల్యంగా ఉంచుకోవాలి.

ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాల తీవ్ర - మంద ప్రక్రియలకు కూడా ఆయుష్షుతోసంబంధం ఉన్నది. శ్వాసను వేగంగా తీసుకునే జీవులు ఎక్కువ కాలం జీవించవు. వాటి ఆయుష్షు త్వరగా అంతమవుతుంది. శ్వాస నెమ్మదిగా తీసుకునే ప్రాణులు ఎక్కువ కాలం జీవిస్తాయి. ఈ సందర్భంగా కొన్ని ప్రాణుల శ్వాసల సంఖ్య వాటి ఆయుఃప్రమాణం ఈ క్రింద ఇవ్వబడింది.

జీవి నిమిషానికి శ్వాసల సంఖ్య ఆయుష్షు (సం॥లలో)

తాబేలు	5	500
పాము	7	400
మనిషి	15	100
గుర్రం	18	50
పిల్లి	25	12
మేక	25	12
కుక్క	26	13
కుందేలు	32	8

ఎంతమంది సిద్ధపురుషులు ఇప్పుడు కూడా దీర్ఘకాలం వందల సంవత్సరాలు జీవించేస్తున్నారు. దానికి కారణాలు శీతలప్రదేశంలో నివాసం, మానసిక శాంతి, సమతుల్యత, అనవసరమైన క్షోభసంతాపాలకు దూరంగా ఉండడం. వారు తమ ఆహారవిహారాలను నియమితంగా ఉంచుకుంటారు. ప్రాణయామ విద్యద్వారా శ్వాస ప్రక్రియను నియంత్రించుకుని జీవించడానికి కావలసినంతవరకే దాని గతిని నియంత్రించుకుంటారు. అనవసర శక్తిక్షయాన్ని కొంచెం కూడా ఉపేక్షించరు.

శక్తివంతమైన దీర్ఘజీవనం కోసం ఆహార విహారాలలో సమతుల్యత పాటించాలి. ఆంతరిక శాంతికి ఆరోగ్యంతో అవిచ్ఛిన్న సంబంధం ఉంటుందని గుర్తించాలి. మానసిక ఆరోగ్యంతోనే శారీరక ఆరోగ్యాన్ని సురక్షితంగా ఉంచుకోవచ్చు.

★★★

కదిలించే కళ్లు

31.సీ॥ గురుదేవు పిలుపుకై కొండంత ఆశతో
ఎదురుచూచుచునుండ నేకబిగిని
కాంతిపుంజమువోలె కదలాడుచున్ వచ్చి
గబగబ నీవింక కదులుమనియె
ఇరువది నాల్గేండ్లు వెరవకచేసిన
సాధనా కార్యంబు చల్లబడియె
రీచార్ణి సేయంగ రీజనంచును తెల్చి
మంచు కొండలవైపు మరలుమనియె

తే॥ వారియజ్ఞను నేనంత వెల్లయనుచు
తొంగిచూచెడి భయమును త్రోయువిధము
మానవాళికి దెలుపంగ మరువకనుచు
కవిని కదిలించె గురుదేవుకంటి చూపు

32.సీ॥ మొదటి పిలుపురాగ నెదురుచూడగనీక
సాహసంబును చూపి సాగుచుండ
అంతరంగమునందు నారంభమైనట్టి
కల్లోల కడలిని చల్లబరువ
అనుభవంబును లేక అంచనాసరిలేక
వీపుపై సామగ్రి విసుగుకొలిపె
అదనపు భారంబు వదిలించు కొనుటకై
సాటివారికినిచ్చి సాయపడుచు

తే॥ ఇష్టమైనట్టి పనిగాన కష్టమనక
సంతసంబున గెంతుతున్ సాగువిధము
మానవాళికి దెలుపంగమరువకనుచు
కవినికదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు

రచన-మధుర కవయిత్రి
పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

ఆదర్శ కార్యకర్త

శ్రీ ప్రకాశరెడ్డిగారు (గుంటూరు) స్వచ్ఛందంగా, మారుతీవ్యాన్ ఏర్పాటు చేసికొని యుగనిర్మాణ, గాయత్రీ పరివార్ ప్రచార కార్యక్రమాలను చేపట్టారు. తమ ఉద్యోగ ధర్మాన్ని నిర్వహించుకొనుచూ, పూజ్య గురుదేవుల కార్యక్రమాలకు సమయాదానం, అంశదానం, ప్రతిభదానం చేయుట అత్యంత సంతోషకరం- ఆదర్శప్రాయం.

సంతృప్తి సహజమైన సంపద

వార్తలు

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

01.08.2010 నుండి 15.08.2010 వరకు
ఆంధ్రప్రదేశ్ లో గాయత్రీ పరివార్, శాంతికుంజ్
మరియు గాయత్రీ చేతనా కేంద్ర ప్రతినిధులు జరిపిన
సమావేశములపై సమీక్ష

యుగబుషి, వేదమూర్తి, యుగద్రష్ట పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల రానున్న జన్మశతాబ్ది వేడుకలను పురస్కరించుకొని రాష్ట్రములోని అన్ని జిల్లాలలో వ్యాపించియున్న గాయత్రీ పరివార్ సభ్యుల సంఘటితపరిచి, వారిద్వారా సామూహిక జపములు, యజ్ఞముల ద్వారా సామూహిక శక్తిని జనింపజేసి యుగనిర్మాణ లక్ష్య సాఫల్య దిశగా అడుగులు వేయుచూ, సత్య యుగ పునరాగమనకై పరివార్ సభ్యుల ఉత్సాహ పరచుట.

పై లక్ష్య సాధన దిశగా శాంతికుంజ్ నుండి విచ్చేసిన వరిష్ట కార్యకర్త శ్రీ పరమానంద ద్వివేదిగారి సారధ్యంలో గాయత్రీ చేతనా కేంద్ర ప్రతినిధులు శ్రీ హీర్సింగ్ రాజపురోహిత్ మరియు శ్రీ వేణుగోపాల్ రెడ్డి గార్లు రాష్ట్రంలోని వివిధ జిల్లాలలో పర్యటించారు.

ఆగస్టు 1, 2010న మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో ప్రారంభించారు. జన్మతః మహబూబ్ నగర్ వాసియైన భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన పరీక్ష కన్వీనర్ గారైన శ్రీ హనుమంతరెడ్డిగారి సహకారంతో మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలోని కార్యకర్తల సహాయముతో ఈ క్రింది గాయత్రీ యజ్ఞములు చేపట్టుటకు నిర్ణయించడమైనది.

01.10.2010 షాద్ నగర్ 24 కుండముల యజ్ఞం

02.08.2010 పామాపూర్ గ్రామ సమావేశములో తీసుకున్న నిర్ణయాలు :

03.10.2010 మహబూబ్ నగర్ 24 కుండముల యజ్ఞం

04.10.2010 పామాపూర్ 24 కుండముల యజ్ఞం

05.10.2010 పూడూర్ 24 కుండముల యజ్ఞం
 (గద్వాల దగ్గర)

ఆగస్టు 3, 2010న కర్నూలు జిల్లా పరివార్ తో జరిగిన సమావేశాలలో తీసుకున్న నిర్ణయాలు :

07.10.2010 కోడుమూరు 24 కుండముల యజ్ఞం

08.10.2010 ద్రోణాచలం 24 కుండముల యజ్ఞం

09.10.2010 నందికొట్కూరు 24 కుండముల యజ్ఞం

10.10.2010 కర్నూలు పట్టణం 24 కుండముల యజ్ఞం

10.10.2010 ఆదోని పట్టణం దీప యజ్ఞం

ఆగస్టు 4, 2010న అనంతపురం పట్టణంలోని పరివార్ సభ్యులతో సమావేశము. సాయంత్రం తాడిపత్రిలో సమావేశంలో తీసుకున్న నిర్ణయాలు :

12.10.2010న అనంతపురం పట్టణంలో 24 కుండముల యజ్ఞము

ఆగస్టు 5, 2010న కడప పట్టణంలో పరివార్ సభ్యులతో సమావేశములో తీసుకున్న నిర్ణయాలు :

ఈ క్రింది చోట్ల గాయత్రీ యజ్ఞాలు చేసెదరు.

కందిమల్లయ్యపాలెం (14.10.2010); పెద్ద పుత్తం గ్రామం-వీలు (15.10.2010); ఆర్.టి.పి.పి. కలమల గ్రామం (17.10.2010); ప్రొద్దుటూరు పట్టణం (19.10.2010); పులివెందుల (21.10.2010); వేంపల్లి (23.10.2010); కడప పట్టణం (24.10.2010)

ఆగస్టు 6, 2010న చిత్తూరులో పరివార్ సమావేశం. సాయంత్రం తిరుపతిలో సమావేశంలో తీసుకున్న నిర్ణయాలు:

14.10.2010 తిరుపతి 24 కుండముల యజ్ఞం

31.10.2010 చిత్తూరు 24 కుండముల యజ్ఞం

07.11.2010 తిరుపతి 9 కుండముల యజ్ఞం

నెల్లూరులో పరివార్ సమావేశంలో ఈ క్రింది చోట్ల యజ్ఞాలు చేయుటకు నిర్ణయము తీసుకున్నారు :

1) శ్రీహరికోట 2) కావలి 3) ఆత్మకూరు 4) గూడూరు 5) పొదలకూరు 6) నెల్లూరులో 10.10.2010న 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం.

మిగిలిన తేదీలు, కుండముల సంఖ్య తదుపరి వెల్లడించెదరు.

సంస్కారిత జీవనమే ప్రత్యక్ష కల్పవృక్షం.

ఆగస్టు 9, 2010న ఒంగోలు పరివార్ సభ్యులతో జరిగిన సమావేశంలో ఈ క్రింది చోట్ల యజ్ఞాలు చేయుటకు నిర్ణయమైనది.

- 1) కందుకూరు 2) లింగ సముద్రం 3) మార్కాపురం
- 4) గిద్దలూరు 5) శ్రీనివాసనగర్-ఒంగోలు

ఆగస్టు 10, 2010న చీరాల పట్టణంలో సమావేశం :

రాత్రికి కొత్తపాలెం గ్రామానికి చేరుకొని 33 సెంట్ల భూమిలో 11 లక్షలు రూపాయలు వెచ్చించి నిర్మించబడిన గాయత్రీ ప్రజ్ఞా పీఠాన్ని రాత్రి 10.30 గం||లకు గాయత్రీ జపముతో ప్రారంభించుట జరిగినది. దీపయజ్ఞం నిర్వహించారు. రెండవ రోజు ఉదయాన ఏకకుండీ యజ్ఞము నిర్వహించారు. గ్రామములోని పరిజనులందరు పాలు పంచుకొన్నారు.

ఆగస్టు 10, 2010న సాయంత్రం బాపట్లలో పరివార్ సమావేశం జరిగినది. 11.08.2010న నారాకోడూరు శక్తిపీఠంలో పరిసర పరివార్ కార్యకర్తల సమావేశం జరిగినది.

13.08.2010 కుందూరువారిపాలెంలో నర్సరావుపేట ఏరియా కార్యకర్తల సమావేశం. శ్రీ చిన యోగిరెడ్డి దంపతులు 55 సెంట్ల మెట్ట భూమిని గాయత్రీ మందిర నిర్మాణార్థమై కుందూరువారిపాలెంలో దానమిచ్చారు. త్వరలో నిర్మాణ కార్యక్రమాలు ప్రారంభమౌతాయి.

14.08.2010 మంగళగిరిలో కార్యకర్తలతో సమావేశం జరిగింది.

15.08.2010 ఉదయం విజయవాడ ప్రజ్ఞా పీఠమందు సమావేశం జరిగినది. మధ్యాహ్నం గుడివాడలో కార్యక్రమాల నిర్వహణ జరిగినది.

అనుపాలెం, మాచవరం, మోర్జంపాడు, రాజుపాలెం మరియు చండ్రాజుపాలెంలలో 5 కుండముల యజ్ఞాలు చేయ సంకల్పించారు.

జ్ఞానరథ ప్రచార నివేదిక

పూజ్య గురుదేవులు శ్రీరామశర్మ ఆచార్య జన్మశతాబ్ది పురస్కరించుకుని ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రచారం చేయుటకై జ్ఞానరథం 24.04.2010న గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, హైదరాబాద్ నుండి బయలుదేరి, గుంటూరు జిల్లాలోని 200 గ్రామాలలో జ్ఞానయజ్ఞం

చేసి, అక్కడ నుండి ప్రకాశం జిల్లాలో 50 గ్రామాలలో, తరువాత నెల్లూరు జిల్లాలో 50 గ్రామాలలో పర్యటించి 05.07.2010 నాటికి పురుషోత్తమపట్నంలో జరిగిన దత్త విగ్రహ ప్రతిష్ఠ కార్యక్రమానికి వేంచేసింది. తరువాత ఖమ్మం జిల్లా కో-ఆర్డినేటర్ శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల గారి ఆధ్వర్యంలో ప్రచార కార్యక్రమం చేపట్టింది. తదనంతరం తూర్పుగోదావరి జిల్లాలోని 37 గ్రామాలలో జ్ఞానరథ ప్రచారం శ్రీ రామానంద స్వామి, శ్రీమతి నాగమణిగార్ల ఆధ్వర్యంలో జరిగింది.

జ్ఞాన రథాన్ని అన్ని ప్రదేశాలలో ఎంతో ప్రేమతో శ్రద్ధతో ఆహ్వానిస్తున్నారు. ఇప్పటివరకు 50000 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం జరిగింది. యుగశక్తి గాయత్రీ మాస పత్రికకు 150 క్రొత్త చందాదారులను చేర్చించడం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమాన్ని ఎంతో పట్టుదలతో, బాధ్యతతో చేస్తున్న శ్రీ జి. మణికుమార్ సహాయకులుగా వెళ్ళిన శ్రీ రఘు, శ్రీ బ్రహ్మారెడ్డి, శ్రీ సుబ్బయ్యగార్లకు అభినందనలు.

మదమంచిపాడులో

25.07.2010 గురుపౌర్ణమి పర్యదిన వేడుకలు ప్రకాశం జిల్లా మదమంచిపాడు గ్రామ శివారులోని శ్రీ వీరాంజనేయస్వామి స్వయంభు ఆలయంలో భక్తి శ్రద్ధలతో నర్సరావుపేట గాయత్రీ పరివార్ కన్వీనర్ శ్రీ పేరిశాస్త్రి ఆధ్వర్యంలో జరిగినాయి. 24వ తేదీ ఓంకారముతో, గురు ప్రార్థనతో ప్రారంభించి రాత్రంతా జాగరణలో వేదమూర్తి, యుగద్రష్ట పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవులను, మాతా భగవతీ దేవిశర్మలను స్మరించుకుంటూ, రామకృష్ణ మాష్టారి మార్గదర్శనములు గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ, పేరిశాస్త్రిగారు పాడిన భక్తిపాటలతో మైమరచిపోయారు. ఉదయం నాలుగు గంటలకు గురుపాడుకల పూజ నిర్వహించారు. గాయత్రీ చేతనా కేంద్ర ప్రతినిధి శ్రీ వేణుగోపాలరెడ్డి పూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్దిని పురస్కరించుకొని చేపట్టవలసిన సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలు వివరించారు. 1) వృక్షములు నాటుట 2) హోమియో వైద్యశాలలు ప్రారంభించుట 3) వయోజన విద్యా కేంద్రముల స్థాపన 4) ప్రజలలో వ్యక్తిత్వ నిర్మాణం, తద్వారా కుటుంబ, సమాజ నిర్మాణం గావించుచూ యుగ నిర్మాణానికి తోడ్పాటు.

ఈ కార్యక్రమంలో చుట్టుప్రక్కల 15 గ్రామముల నుంచి సుమారు 400 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

సామర్థ్యాన్ని సత్ ప్రయోజనాలవైపు మళ్ళించే సాహసమే ఆత్మసాధన.

పార్వతీపురంలో

గురుపౌర్ణమి పర్వదిన సందర్భమున 2010 జులై 24, 25 తేదీలలో విజయనగరం జిల్లా, పార్వతీపురంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం, దీపయజ్ఞం అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలలో, స్థానిక అర్చనశిల్పి సహాయ సహకారములతో గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు నిర్వహించారు. 24వ తేదీ సాయంత్రం కలశయాత్ర శోభాయమానంగా జరిగింది. 25వ తేదీ ఉదయం 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం, సాయంత్రం దీపయజ్ఞం నిర్వహించబడినాయి. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమాలు శ్రీ గురుమూర్తి, ఆదినారాయణ, శంకరరావు, సీనయ్య, రామరాజు, మహేశ్వర్, కొండలరావుగార్ల ఆధ్వర్యంలో శ్రీ జి. వెంకట నారాయణ, శ్రీమతి రూపవాణి, శ్రీ డి.వి.ఆర్.మూర్తి నిర్వహించారు. సుమారు 2000 మంది యజ్ఞమునందు, సుమారు 100 మంది దీపయజ్ఞమందు పాల్గొన్నారు. 3800 రూపాయల గురుదేవుల సాహిత్యం విక్రయమయ్యింది.

నర్సరావుపేటలో

25.07.2010న గురు పౌర్ణమి శుభ సందర్భమున నర్సరావుపేట, నవోదయనగర్ లోని షిర్డీ సాయి దేవాలయ ప్రాంగణంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ టి. సత్యన్నారాయణ, దుర్గాదేవి దంపతుల సహకారంలో శ్రీయుతులు శ్రీనివాసరావు, శివ, వనమా, శ్రీమతి గాంధీగార్లు నిర్వహించారు. వనమా బృందం వారు యుగ సంగీతం అందించారు. శ్రీ వేణుగోపాలరెడ్డి, గురుదేవుల సాహిత్య విలువలను, గాయత్రీ యజ్ఞ, మంత్ర జప ప్రాధాన్యతను వివరించారు. సుమారు 250 మంది ఈ యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు.

విజయవాడలో

25.07.2010 గురుపూర్ణిమ పర్వదిన సందర్భమున విజయవాడ గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయం ముందు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో విద్యారంభ సంస్కారాలు-5, జన్మదిన సంస్కారాలు-3, పుంసవన సంస్కారాలు-4 నిర్వహించారు. సుమారు 250 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

వేములవాడలో

21.06.2010 వేములవాడ పట్టణంలో శ్రీ వీరబ్రహ్మాంగారి దేవాలయంలో గాయత్రీ జయంతి పర్వదినమున గాయత్రీదేవి

పూజ, గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష, తదుపరి పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును డా॥ పులి సత్యన్నారాయణ నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమమునకు పులి లక్ష్మి, మధుకర్, మనోహర్, అడగల్లు సత్యహరి, బూరుగ అరుణ, ఎడ్ల రేణుక, చందనం జనని, తిప్పర్తి అంజలి సహకరించారు. సుమారు వందమంది ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. 400 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం జరిగింది.

సిరిసిల్లాలో

18.07.2010 గురుపౌర్ణమి సందర్భమున అంభికనగర్ లో నూతనముగా నిర్మించబోవు గాయత్రీ ధ్యానమందిర స్థలములో పంచకుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞమును డా॥ పులి సత్యన్నారాయణ నిర్వహించారు. 17.07.2010న ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు అఖండ గాయత్రీ మంత్ర జప సాధన నిర్వహించబడింది. శ్రీ బాదం ప్రకాశ్-గిరిజ (జిల్లా కన్వీనర్) ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ కార్యక్రమమునకు నారోజు రాజయ్య, మదాసు రంగయ్య, పోలిశెట్టి శివరాం, అలకం జయం, శ్రీనివాస్, సత్యహరి, రాజేశం గార్లు సహకరించారు. వేములవాడ, మల్యాల, మారుపాక, కరీంనగర్ కార్యకర్తలు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

వరంగల్ మరియు ఖమ్మం జిల్లాలలో

వరంగల్ లో 2010 జూన్, జులై నెలలలో జరిగిన కార్యక్రమాల వివరణ

	జూన్	జులై
పంచకుండీ యజ్ఞము	1	-
నవకుండీ యజ్ఞము	-	1
యుగశక్తి గాయత్రీ కొత్త చండాదారులు	4	12
జన్మదిన సంస్కారములు	2	3
వివాహదిన సంస్కారములు	1	-
సాహిత్య విక్రయం	రూ.800/-	రూ.1470/-

21.06.2010 గాయత్రీ జయంతి సందర్భమున శ్రీ వాసవి కన్యకా పరమేశ్వరి దేవాలయ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో శ్రీ వనమా సురేష్ దంపతుల, ఇతర కార్యకర్తల సహాయ సహకారాలతో పంచకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీ ఎ. రాధాకృష్ణమూర్తి, సావిత్రి

తప్పలెన్నువారు తమ తప్పలెరుగరు.

గార్లు నిర్వహించారు. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో సుమారు 150 మంది పాల్గొన్నారు. మంత్ర దీక్ష తీసుకున్నారు.

25.07.2010 గురుపౌర్ణమి సందర్భమున ఖమ్మం జిల్లా వైరా గ్రామంలోని శ్రీ సాయినాథ దేవాలయ ప్రాంగణంలో ఖమ్మం జిల్లా గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తల ఆధ్వర్యంలో నవకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీ ఎ. రాధాకృష్ణమూర్తి, సావిత్రి దంపతులు నిర్వహించగా సుమారు 2000 మంది ఈ యజ్ఞములో పాల్గొన్నారు.

ఓడరేవులో

25.07.2010 ఓడరేవులోని శ్రీరామహంస సహ్యాద్రి ఆశ్రమమందు అత్యంత శ్రద్ధాభక్తులతో గురుపౌర్ణమి కార్యక్రమం జరిగింది. డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొని గురుదేవుల జన్మశతాబ్దికి చేయవలసిన కార్యక్రమాల గురించి వివరించారు. ముఖ్యంగా క్రాంతిధర్మి సాహిత్యం రెండవ పుస్తకంలో ఇచ్చిన సూర్యచంద్ర ధ్యాన విధానం, గంట గంటకు ఐదు సార్లు గాయత్రీ మంత్రం, 21వ శతాబ్ది-ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు, విచార క్రాంతి అభియాన్ వర్ధిల్లాలి వర్ధిల్లాలి అని అంటే చాలా ఉపయోగమని చెప్పారు. ఇంతేగాక వాక్ శక్తిని ఉపయోగించుకొని పరిస్థితులలో మార్పు తీసుకురావాలని బల, అతిబల అనే సామర్థ్యములను వివరించారు. సుమారు 300 మంది సాధకులు ఈ గురుపౌర్ణమి కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. ఈ కార్యక్రమాలకు ఆశ్రమ నిర్వాహకులు శ్రీ వి. సుబ్బారావుగారు ఆధ్వర్యం వహించారు.

ఇతర రాష్ట్రాలలో తెలుగువారిచే కార్యక్రమములు

20.06.2010 కర్నాటక రాష్ట్రంలోని యశ్వంతపురంలో నవకుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శాంతికుంజ్ ప్రతినిధి శ్రీ ఉత్తమ్ గైక్వాడ్, శ్రీ త్యాగిణి, రాజీవ్ దంపతులు నిర్వహించారు. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమం గాయత్రీ పరివార్ బెంగుళూరు యూత్ గ్రూప్ ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. సుమారు 250 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. 1500 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం జరిగింది.

04.07.2010 కర్నాటక రాష్ట్రంలో కనకపుర రోడ్, చికాసిపురలో నవ కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శ్రీ రాజీవ్, శ్రీమతి రమామణి కన్నడ భాషలో నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమము శ్రీ నరసింహారెడ్డి, శ్రీ వి. వెంకటేశులు, శ్రీ త్యాగిణి

ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. ఈ సందర్భమున 1750 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం జరిగింది.

04.07.2010 ఉత్తరప్రదేశ్ లోని “నైమిశారణ్యం” అనే పుణ్యక్షేత్రంలోని బాలాజీ మందిరమందు శ్రీ వెంకటేశ్వర స్వామి సన్నిధిలో గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శ్రీ కె.వి.వి. పంతులు (గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, హైదరాబాద్ కార్యకర్త) తెలుగు భాషలో నిర్వహించారు. శ్రీ హనుమత్ ప్రసాద్, శ్రీ కె.వి. శ్రీనివాస్ సహకరించారు. “మాతాజీ” (బాలాజీ మందిరం, ఆశ్రమ నిర్వాహకులు) యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొని ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలచారు. అనేకమంది తెలుగు యాత్రికులు కూడా ఈ యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు.

పాఠకులకు ఆహ్వానం

- ❖ “యుగశక్తి గాయత్రీ” పత్రికలోని శీర్షికలు, అంశాలను గూర్చి పాఠకుల నుండి అభిప్రాయాలను ఆహ్వానిస్తున్నాం.
- ❖ పాఠకులు పోస్టు కార్డు పై పది వాక్యాలకు మించకుండా వ్రాసి ప్రతినెలా 10వ తేదీలోగా పంపించాలి.
- ❖ ఎంపికైన లేఖలు, స్థలాన్ని బట్టి ప్రచురించగలం.
- ❖ ఎంపిక విషయంలో సంపాదకమండలిదే తుది నిర్ణయం.

“గాయత్రీ మంత్ర సాధన-నా అనుభవం” రచనలకు ఆహ్వానం

గాయత్రీమంత్రలేఖనం, యజ్ఞాలను నిర్వహించడం లేదా నిత్యగాయత్రీ జపం చేయడం ద్వారా పొందిన అనుభూతులను, అనుభవాలను పాఠకులు, పరివార్ సభ్యులు పంపితే వాటిని స్థలాన్నిబట్టి ప్రచురించగలము. భాష, అనుభవాలు, అనుభూతుల విషయంలో స్పష్టత కలిగిన వాటినే ప్రచురించగలము. ఎంపిక విషయంలో సంపాదకమండలిదే తుది నిర్ణయం. ఎలాంటి వాదోపవాదములకు తావు లేదు. ప్రతి నెల 10వ తేదీలోపు రచనలు పంపగలరు.

ఇతరులకు సేవ చేస్తే వారికన్నా హెచ్చు లాభం నీకే.